Έτος ΙΓ'

Τεῦχος 301ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ

Δεκέμβριος 1944, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1057

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀγωνιζομένης ἐπὶ τῆς γῆς ἀνθρωπότητος, ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ι. Παπαζαχαρίου (συνέχεια) 1060

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Τὸ ἔγκλημα τῆς Καισαριανῆς, ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. Σ. Λεωτσάκου (συνέχεια καὶ τέλος) 1065

ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου (γενικὲς γνώσεις φυσιολογίας καὶ ἀνατομίας), ὑπὸ τοῦ κ. Θεμ. Θεοδωροπούλου (συνέχεια) 1070

Περίεργες συμπτώσεις συνδεδεμένες μὲ τὴν ἱστορία (22 Νοεμβρίου 1963—22 Νοεμβρίου 1965), ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Β. Κρύου 1073

ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ...

Παλαιοὶ συγγραφεῖς καὶ ἀστυνομικὸς ὀρθολογισμός. Σειρὰ ἄρθρων τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1075

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ

Ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσία τῶν νέων Ἀστυφυλάκων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου 1079

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία «Βασιλεὺς Παῦλος» φιλοξενεῖ 90 ἀστυνομικοὺς τοῦ Τουρισμοῦ ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος.— Οἱ Δ' Πανασυνομικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες.— Λαμπραὶ πατριωτικο-καλλιτεχνικαὶ ἐκδηλώσεις ὑπὸ τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Χαραλ. Σταμάτη 1083

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 1096

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1099

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ἀπολογισμὸς Κλάδου Ὑγείας 1101

ΠΕΝΘΗ

Παντελῆς Φαρμάκης, ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Σ. 1102

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α. 1103

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 1104

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ
Κεραμεικοῦ 40 - Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 — ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ } ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
} ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ ΙΓ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1965 | ΤΕΥΧΟΣ 301

ΜΕ ΤΗΝ ΦΡΙΚΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΔΟΞΟΝ ΕΠΕΤΕΙΟΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1944

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΛΘΕΙ 21 ἔτη ἀπὸ τὴν θλιβεράν, τὴν φρικιαστικὴν περίοδον τοῦ Δεκεμβρίου 1944. Καὶ ὅμως τὸ ἄγχος τῶν ἡμερῶν ἐκείνων μᾶς συνοδεύει καὶ μᾶς δονεῖ εἰς τὴν ἐφιαλτικὴν ἀνάμνησίν του ὡς νὰ συνέβησαν τὰ ὅσα συνέβησαν μόλις χθές, μόλις κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ποὺ ἐν τούτοις ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ τόπου εὑρίσκονται εἰς ἱκανοποιητικὸν σημεῖον.

Εἶναι ἡ φρίκη, εἶναι τὸ ἀπαίσιον ὄργιον τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ποὺ δὲν ἀφήνουν τὸν πανδαμάτορα χρόνον τῆς 21ετοῦς περιόδου νὰ κάμη τὸ θαῦμα του. Εἶναι αἱ χιλιάδες τῶν σφαγιασθέντων, αἱ χιλιάδες τῶν ἀκρωτηριασθέντων πολιτῶν, ἡ ὠμότης καὶ τὸ ἀπάνθρωπον ἐκείνων ποὺ ἀπεπειράθησαν νὰ καταλύσουν τὸ Κράτος καὶ νὰ ἐξαφανίσουν τὴν ἀνθρωπίνην ὑπόστασιν. Καὶ ἀκόμη εἶναι τὸ ἀμετανόητον τῶν ἰδίων ἀνθρώπων, τῶν φοβερῶν ἐγκληματιῶν ποὺ ἔδωσαν συνέχεια τῆς καταστροφικῆς των μανίας κατὰ τὴν περίοδον 1946-1949 καὶ ἔκτοτε βυσσοδομοῦν τὴν ἐπανάληψιν.

«Θέλουν, μὰ δὲν μποροῦν νὰ λησμονήσουν», λέγει ὁ ποιητὴς δι' ὅσους ἀντικρύζουν ἐκεῖνα τὰ γεγονότα τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ποὺ φέρουν ἐν συσσωρεύσει θλῖψιν καὶ πόνον ψυχῆς. Προκειμένου ὅμως διὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944, ἡ ποιητικὴ ἀποστροφὴ προσλαμβάνει τεραστίας διαστάσεις. Διότι ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅσον καὶ ἂν θέλη νὰ ρίψη εἰς τὴν λήθην τὸ παρελθὸν ἐκεῖνο, δὲν δύναται νὰ τὸ πράξη διὰ μυρίους λόγους, ἐκ τῶν ὁποίων μεγαλύτεροι εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ὑπόστασίς του ὡς ἐλευθέρου λαοῦ καὶ ἡ ἐδαφική του ἀκεραιότης. Δὲν δύναται νὰ τὸ πράξη διότι εἶδε τὰς χιλιάδας τῶν ἀθώων ποὺ ἐσφα-

γιάσθησαν κατὰ τὸν πλέον βάρβαρον τρόπον, διότι εἶδε τὸν κίνδυνον παραδόσεως ἐδαφῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος εἰς τοὺς ξένους, διότι εἶδε τὸν μηδενισμὸν τῶν ὁσίων καὶ τῶν ἱερῶν του. Καὶ ἐκ πεποιθήσεως, ἐκ ψυχικῆς ἰδιοσυγκρασίας, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν δύναται νὰ συγχωρήσῃ καὶ δὲν δύναται νὰ ρίψῃ εἰς τὴν λήθην δύο τουλάχιστον πράγματα: Τὸ φρικῶδες, τὸ ἀπίθανον εἰς τὰς διαστάσεις του ἔγκλημα καὶ τὴν μεγίστην προδοσίαν.

***

ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΝ τῆς Ἑλληνικῆς πρωτευούσης ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς κατακτητάς, ὁ ἀθηναϊκὸς λαὸς ὑπεδέχθη μὲ ἐκδηλώσεις φρενιτιώδους ἐνθουσιασμοῦ. Χιλιάδες λαοῦ, ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῶν Ἀθηνῶν, ἤρχισαν νὰ συρρέουν τὴν 12ην Ὀκτωβρίου 1944 ἔμπροσθεν τοῦ κτιρίου τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Σωκράτους καὶ Βερανζέρου, ἔνθα ἀπὸ τοῦ ἐξώστου αὐτῆς ὁ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς Ἀθηνῶν διεκήρυττε:

«Ἀθηναῖοι! Εἴμεθα ἐλεύθεροι! Ἐπολεμήσαμε τόσα χρόνια! Ὑποφέραμε! Ἑνωμένοι καὶ συνετοὶ ἂς βαδίσωμε διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων καὶ τὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Πατρίδος μας!.....».

Ἀλλὰ ἐννέα ἡμέρας ἐνωρίτερον, τὴν 3ην Ὀκτωβρίου 1944, εἰς τὰ κομμουνιστικὰ ἔντυπα τῶν Ἀθηνῶν ἐδημοσιεύετο μὲ πηχιαίους τίτλους ἀπόφασις τοῦ Κ.Κ.Ε., ἡ ὁποία ἀπόφασις ἀνεμεταδίδετο συνεχῶς καὶ μὲ τοὺς τηλεβόας καὶ περιελάμβανε στερεότυπον τὴν ἐπωδόν:

«Ἐμπρός! Ὅλοι ἐπὶ ποδὸς πολέμου!! Γιὰ τὴν τελικὴ νίκη, γιὰ τὴν κατάχτηση τῆς Ἀθήνας!!!».....

Ἡ πρόθεσις ὑπῆρχεν, τὰ πάντα προπαρεσκευάζοντο διὰ τὴν ἐπανάστασιν καὶ ἀνεμένετο ἡ στιγμὴ ἐνάρξεως τοῦ μεγαλυτέρου κατὰ τῆς χώρας ἐγκλήματος ὑπὸ ξενοδούλων Ἑλλήνων. Ἡ στιγμὴ ἦτο ἡ 3η Δεκεμβρίου 1944, ὅτε τὸ παράνομον καὶ ἔνοπλον συλλαλητήριον τῆς πλατείας Συντάγματος ἐγένετο ἡ ἀφετηρία τοῦ πρωτοφανοῦς εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικὰ αἱματοκυλίσματος τῆς πρωτευούσης. Πρῶτοι οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Ἀθηνῶν προέταξαν τὰ στήθη εἰς τὴν ὠμὴν βίαν τῶν κομμουνιστῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ πρῶτοι αὐτοὶ ἐδέχθησαν τὰς δολοφονικὰς σφαίρας τῶν ἀπάτριδων. Καὶ συνέχισαν οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἀμύνωνται, συνέχισαν νὰ μάχωνται ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον καὶ μέχρι τῆς 6ης Ἰανουαρίου 1945, ὅτε τὰ κομμουνιστικὰ στίφη ἐξεδιώχθησαν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης ἀνέπνευσεν.

Ὑπῆρξε δραματικώτατος ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος διὰ τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων, ὑπῆρξε τόσον ἄνισος, πλὴν ἐμεγαλούργησε. Μὲ τὸν μαρτυρικὸν θάνατον 138 ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων καὶ μὲ τὰς ἑκατοντάδας τῶν τραυματιῶν, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ ἰδία ἡ τῶν Ἀθηνῶν ἐματαίωσε καὶ ἀνέτρεψε τὰ κομμουνιστικὰ σχέδια. Κατώρθωσε νὰ διατηρήση τὸν ἔλεγχον μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν γενικῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ Συμμαχικῶν καὶ ἄλλων Ἑλληνικῶν δυνάμεων, ὅτε καὶ συνέχισε νὰ ἀγωνίζεται παρὰ τὸ πλευρὸν των μέχρι τῆς τελικῆς Νίκης.

***

ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ καὶ σήμερον καὶ πάντοτε εἰς ἐκείνους ποὺ ἔπεσαν διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1944. Ἡ Ἑλλὰς τοὺς εὐγνωμονεῖ διότι χάρις εἰς τὰς θυσίας των συνεχίζει τὸν μέγαν ἐπὶ τῆς γῆς προορισμόν της, ὁ ἐλεύθερος κόσμος τοὺς τιμᾶ καὶ τοὺς μακαρίζει διότι ἀπώλεια τῆς Ἑλλάδος τότε θὰ ἐσήμαινε κάθοδον τοῦ κομμουνισμοῦ εἰς τὴν Μεσόγειον καὶ ἀπώλειαν τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Καὶ ἡμεῖς οἱ νεώτεροι ἀστυνομικοὶ ἂς μὴ λησμονῶμεν, ὅτι χάρις εἰς τὸν ἡρωϊσμὸν καὶ τὰς θυσίας τῶν συναδέλφων τοῦ Δεκεμβρίου 1944 ἐμεγαλύνθη τὰ μέγιστα ἡ Ἀστυνομικὴ Ἰδέα καὶ ἐκραταιώθη, μᾶς μετεβιβάσθη δὲ ὄχι μόνον πρὸς διαφύλαξιν, ἀλλὰ καὶ πρὸς περαιτέρω ἀνάπτυξιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ Ἔθνους, τῆς Πατρίδος, τῆς Φυλῆς.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
εἰς τὴν Πάντειον Ἀνωτάτην Σχολὴν Πολιτικῶν
Ἐπιστημῶν κ. **ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 229 τεύχους καὶ τέλος)

η') Περαιτέρω ἀντικρύζομεν τὸν πόθον τῆς ἀνθρωπότητος, πρὸς τὸ ὡραῖον καὶ τὰς ποικίλας καλλιτεχνικὰς δημιουργίας, πηγὰς γενέσεως αἰσθητικῶν βιωμάτων διὰ τῶν καλλιτεχνικῶν συγκινήσεων, αἱ ὁποῖαι πλημμυρίζουσι τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ ὁποῖαι συμπληροῦσι τὸ νόημα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς. Διείσδυσις τῆς ὡραιότητος καὶ τῆς ἁρμονίας εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ζωήν, τὰς ὁποίας σκορπίζει ἡ τέχνη διὰ γραμμῶν, χρωμάτων, τόνων, ρυθμοῦ, μορφῶν ἢ ἄλλων τρόπων. Δημιουργήματα, ἀναβλύζοντα ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης νοσταλγίας πρὸς ἐξιδανίκευσιν καὶ ἀπολύτρωσιν. Καὶ ἐκ θείας μανίας καὶ ἐκ θείου δαιμονίου. Οἷον προκειμένου περὶ τῶν ἔργων τῶν μεγάλων δραματιστῶν καλλιτεχνῶν, Ὁμήρου, Πινδάρου, Σοφοκλέους, Αἰσχύλου, Πραξιτέλους, Φειδίου, Shakespeare, Ραφαήλ, Victor Hugo, Emile Zola, Dostoievsky, Beethoven, Wagner, Goethe, Θεοτοκοπούλου, Γκύζη, Κ. Παρθένη καὶ πλείστων ἄλλων ἐνθέων καλλιτεχνῶν τῶν διαφόρων ἀνθρωπίνων ἐποχῶν καὶ τῶν διαφόρων ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν, πτερούντων τὴν ψυχὴν πρὸς ὑψηλὰς ἀνατάσεις. Διότι, ὡς λέγει παραστατικῶς ὁ Johannes B. Lotz, ὁ καλλιτέχνης εἶναι εἷς δραματιστής, ὅστις εἰσχωρεῖ μέχρι τῆς ἐσχάτης αἰτιολογίας τοῦ κόσμου καὶ μέχρι τῶν δημιουργικῶν ἰδεῶν τοῦ Θεοῦ, καὶ εἶναι εἷς πλάστης, ὅστις κατέχει τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράζῃ τὴν τοιαύτην ἐνόρασίν του διὰ τοῦ δημιουργικοῦ του ἔργου. Ἐφ' ὅσον παρ' αὐτῷ ἡ ἐνόρασις καὶ ἡ δημιουργία συναντῶνται. Καὶ τοιουτοτρόπως ὁ καλλιτέχνης, βαίνων ἐπέκεινα τῶν χρονικῶν καὶ τῶν προσωπικῶν ὁρίων, μεταρσιοῦται εἰς προφήτην καὶ ἑρμηνευτὴν τῆς ὑπάρξεως ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἐν τῇ γνησίᾳ αὐτοῦ μορφῇ ὁ καλλιτέχνης ἐμφανίζεται ἀπὸ ὡρισμένης ἀπόψεως ὡς ἱερεύς.

Καθ' ὅσον τὸ Ὡραῖον εἶναι «ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ περὶ τοῦ δημιουργήματός του»[100] καὶ εἶναι «ἐκεῖνο, ὅπερ συντελεῖ εἰς τὸ νὰ εἶναι θελκτικὰ τὰ κρῖνα τοῦ ἀγροῦ, ἡ ροδίζουσα αὐγή, ἡ δύσις τοῦ ἡλίου, τῆς ἀηδόνος τὸ ἄσμα καὶ γενικῶς πᾶσα ἁρμονία, συμμετρία καὶ ἐμμέλεια»[101].

Καὶ εἶναι φυσικὸν νὰ ἔρχωνται εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν, κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, οἱ χαρακτηριστικοὶ λόγοι τοῦ μεγαλυτέρου καλλιτέχνου τῆς μουσικῆς, τὸν ὁποῖον ἐγέννησαν οἱ ἀνθρώπινοι αἰῶνες, τοῦ Beethoven, καθ' ὃν «ἀποστολὴ τοῦ καλλιτέχνου εἶναι νὰ πτερυγίζῃ μέχρι τῆς θεότητος καὶ νὰ κομίζῃ τὰς ἀκτῖνάς της εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων»[102].

Καὶ νῦν ἐρωτῶμεν, τὰ ποικίλα ἀνθρώπινα ἀριστοτεχνήματα, ἀκόμη καὶ αὐτὰ τὰ πτωχὰ δημιουργήματα τῶν πρώτων τραυλισμάτων τῆς τέχνης τῶν σπηλαίων τῶν πρωτογόνων φυλῶν, ἀλλ' ἔστω καὶ αὐτὸς ὁ σωρὸς τῶν εὐτελῶν καλλιτεχνικῶν ἐνεργειῶν τῆς συγχρόνου ταπεινῆς τέχνης συνιστῶσι προϊόντα τυφλῆς αἰτιοκρατίας τῆς ὕλης καὶ δὲν ἀποδεικνύουσιν ἀντιθέτως περιτράνως διαλάμπουσαν δημιουργικὴν δύναμιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, ἀναπτυχθείσης καὶ ἐργασθείσης ἐλευθέρως καὶ ἀκωλύτως ;

θ') Τέλος παραπέμπομεν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἐπιλέκτου σοφοῦ Johannes Hes-

---

100. «Γρηγορίου Παπαμιχαήλ. Ἡ τριὰς τῶν ὑψίστων ἀξιῶν.» σ. 7.

101. «Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου. Χριστιανικὸς ἀνθρωπισμός. Ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἀθῆναι. 1951.» τ. 296 ἐπ.

102. Σχετικῶς «Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου. Χριστιανικὸς ἀνθρωπισμός. Ἔκδοσις Ἀποστολικῆς Διακονίας. Ἀθῆναι. 1951.» σ. 296.

sen[103] ἀναφερομένην ἄμεσον περὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος ἀπόδειξιν, ἐξαγομένην ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης αὐτοπαρατηρησίας. Ἀπόδειξιν, ἡ ὁποία ἐκπηδᾷ ἀπὸ «μίαν ἁπλῆν θεώρησιν καὶ προσεκτικὴν μελέτην τῆς ἠθικῆς μας θελήσεως καὶ προσπαθείας».

Διότι, τῷ ὄντι, «ἡ συνείδησις τῆς ἐλευθερίας κατοικεῖ ἐντὸς πάσης γνησίας βουλήσεως», συναισθανομένης ὅτι κατέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἀνταποκρίνηται ἢ νὰ παρακούῃ εἰς ἓν ἠθικὸν δέον καὶ ὀφείλειν[104].

V. Ψυχολόγησις τῶν ψυχολογιῶν τῆς κτήσεως.—1. Ὁ περίφημος ψυχολόγος Müller=Freienfels[105] χαρακτηρίζει τὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὁ ψυχικὸς κόσμος καὶ ἡ πορεία τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος ἀπαρτίζουσιν οἱονεὶ χημικὴν σύνθεσιν ἐσωγενῶν καὶ ἐξωγενῶν χημικῶν παραγόντων ὡς πλάνην καὶ ὡς ταχυδακτυλουργίαν τοῦ ὑλιστικοῦ 19ου αἰῶνος, ἣν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ μόνον νωθρότης καὶ ἀβάθεια σκέψεως.

2. Ἀπὸ ἑτέρας ὅμως ἀπόψεως ὁ ἰσχυρισμὸς οὗτος, ὅστις ἀποπειρᾶται νὰ παραστήσῃ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς ἀνεύθυνον τραγικὸν θῦμα τυχαίων ὅρων, συνιστᾷ, ψυχολογικῶς κρινόμενος καὶ ἀνθρωπίνην ἐπινόησιν ἀσυνείδητον, ἀνθρώπινον τέχνασμα. Διὰ τοῦ ὁποίου διψᾷ ἡ ἀνθρωπότης νὰ ἀποφύγῃ τὸ πικρὸν καὶ αἱματηρὸν συναίσθημα νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἠθικῶς ὑπεύθυνος καὶ ὑπόλογος, ὁσάκις τυχὸν παρουσιάσῃ μίαν ἠθικὴν πτῶσιν καὶ μίαν ἀνήθικον καὶ ἐλεεινὴν δρᾶσιν. «Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πράσσων μισεῖ τὸ φῶς καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστιν εἰργασμένα». (Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην γ' 20-21).

Τὸ τελευταῖον τοῦτο διαφωτίζει πλήρως καὶ ἡ Σχολὴ τῆς Ἀτομικῆς Ψυχολογίας. Σχετικῶς ὁ ἡμέτερος σεβαστὸς καὶ ἐπίλεκτος διδάσκαλος, τέως ἐκπαιδευτικὸς σύμβουλος Χαρίλαος Γκιτάκος, περιγράφει παραστατικῶς τὴν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα ἀπευθυνομένην διδασκαλίαν τοῦ διασήμου ἱδρυτοῦ τῆς Σχολῆς ταύτης ψυχιάτρου Alfred Adler[106]:

«Ἄνθρωπε, εἶσαι ὂν πνευματικόν, ἀπρόσιτον καὶ ἀνεξιχνίαστον ὡς πρὸς τὴν πνευματικήν σου οὐσίαν, δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως εἰς σὲ νὰ ἑρμηνεύῃς τὰ ψυχικὰ φαινόμενα ἀναζητῶν αὐτὰ εἰς χημικὰς ἀλλοιώσεις καὶ μηχανικὰς κινήσεις τῆς φαιᾶς οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου σου, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἑρμηνεύῃς αὐτὰ χωρὶς τὴν προϋπόθεσιν τῆς ὑπάρξεως τῆς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον συστατικὸν τῆς ὑπάρξεώς σου. Ἄνθρωπε, εἶσαι ἐνιαία προσωπικότης καὶ δύνασαι ἐλευθέρως νὰ

---

103. Ὀνομαστὸς σύγχρονος Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Μονάχου, γεννηθεὶς κατὰ τὸ ἔτος 1889. Οὗτος συνέγραψε περὶ τὰς πεντήκοντα ἐργασίας, ἐξ ὧν ἀρκεταὶ μετεφράσθησαν εἰς διαφόρους ξένας γλώσσας καὶ τοιουτοτρόπως αἱ ἰδέαι του διεδόθησαν εἰς τὰς διαφόρους ἠπείρους, σκορπίσασαι πνευματικὴν καὶ ἠθικὴν εὐτυχίαν ἀνὰ τὸν κόσμον. Διακρίνεται δ' ὁ Hessen διὰ τὴν ὀξύτητα τῆς σκέψεώς του, τὴν μεθοδολογίαν καὶ ἀρχιτεκτονικὴν τῆς διαρθρώσεως τῆς ὕλης, τὴν σαφήνειαν τῆς διατυπώσεως καὶ τέλος διὰ τὴν γνησίαν χριστιανικὴν πνοήν του. Ἐπειδὴ ἡ φιλοσοφικὴ πίστις του ὅμως ἦτο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος πρὸς τὴν ἀντιχριστιανικὴν ἐθνικοσοσιαλιστικὴν κοσμοθεωρίαν, ἣν ὁ Hessen ἐθεώρει ὡς σύστημα ὑλικὸν καὶ στερούμενον πνευματικότητος, οὗτος ἐδιώχθη ὑπὸ τοῦ ναζιστικοῦ καθεστῶτος τοῦ Adolf Hitler καὶ ἀπελύθη τοῦ πανεπιστημίου. Μάλιστα κατὰ τὸ ἔτος 1943 ἐστερήθη γενικῶς «τοῦ δικαιώματος τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας ἐντὸς τῆς Γερμανίας». Ἡ νέα μεταπολεμικὴ κυβέρνησις ἐπανέφερε τὸν ὑπέροχον τοῦτον φιλόσοφον εἰς τὴν θέσιν του.

Σχετικῶς ὅρα καὶ πρόλογον τοῦ Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου μεταφράσαντος εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἔργον τοῦ J. Hessen ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ νόημα τῆς ζωῆς» ἔτους 1947.

104. «Johannes Hessen. Τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Μετάφρασις ἐκ τῆς γ' γερμανικῆς ἐκδόσεως ἔτους 1947 ὑπὸ Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου. Ἀθῆναι.» σ. 39.

105. «Δημητρίου Γ. Μωραΐτου. Γενικὴ Ψυχολογία. Ἔκδ. γ' Ἀθῆναι. 1955.» σ. 25, «Δημητρίου Γ. Μωραΐτου. Περιοδ. «Ἀτομικὴ Ψυχολογία». Τόμος Ζ'. Ἀθῆναι. 1938.» σ. 99.

106. «Χαριλάου Γκιτάκου. Περιοδ. «Ἀτομικὴ Ψυχολογία». Ἀθῆναι. 1937.» σ. 122.

σκέπτεσαι, ἐλευθέρως νὰ θέτῃς σκοπούς, ἐλευθέρως νὰ ἐκλέγῃς μέσα καὶ ἐλευθέρως νὰ ἐργάζεσαι διὰ τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν. Ἀλλά... μὴ λησμόνει, ἄνθρωπε, ὅτι εἶσαι ὑπεύθυνος, ἀπολύτως ὑπεύθυνος, διὰ τὰς πράξεις σου. Καὶ ὅμως θέλεις νὰ δρᾷς ἀνευθύνως χωρὶς νὰ δέχεσαι τὸν ἀντίκτυπον τῶν ἐνεργειῶν σου. Τρέμεις, ταλαίπωρε ἄνθρωπε, νὰ ἀναλάβῃς τὰς εὐθύνας ἐπὶ τῶν ὤμων σου. Τρέμεις, ταλαίπωρε ἄνθρωπε, νὰ ἀντιμετωπίσῃς γυμνὴν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀντικρύζεις αὐτὴν μὲ προσωπίδας καὶ ἐπινοεῖς συστήματα θρησκευτικά, πολιτικά, κοινωνικά, ἠθικὰ διὰ νὰ ἀπαλλάξῃς τὸν ἑαυτόν σου τῆς εὐθύνης. Τί εἶναι τὸ σύστημα τοῦ πεπρωμένου ἢ μία προσπάθεια ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς εὐθύνης ; Τί εἶναι τὸ σύστημα τοῦ ἀπολύτου προορισμοῦ ;... Τί εἶναι ἡ ἑρμηνεία τῶν ψυχικῶν φαινομένων μὲ τὰς ὑλιστικὰς θεωρίας σου παρὰ προσπάθεια ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς εὐθύνης ; Τί εἶναι τὸ δόγμα τῆς κληρονομικότητος, τοῦ ὁποίου τόσην κατάχρησιν κάμνεις καὶ τὸ ὁποῖον σὲ μετέβαλεν εἰς ἀληθῆ τυμβωρύχον, νὰ ἀναζητῇς ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τοὺς τάφους τῶν προγόνων σου τοὺς ὑπευθύνους τῶν ἐγκλημάτων σου ;... Τί εἶναι ἡ θεοποίησις τῶν ὁρμῶν σου, ὁ διχασμὸς τοῦ ἐγὼ εἰς ἀνώτερον καὶ κατώτερον, ἡ ἐπακολουθοῦσα μεταξὺ των πάλη, παρὰ μία προσπάθεια ἀπαλλαγῆς ἐκ τῆς εὐθύνης ; Ἐλησμόνησες, ὦ ἄνθρωπε, ὅτι αἱ ὁρμαί σου τελοῦν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἐγώ, ὅτι εἰς τὸ ἐγὼ ἀναφέρονται πᾶσαι αἱ λειτουργίαι τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι... αἱ ὁρμαί σου ἐξεγείρονται, καταστέλλονται ἢ τίθενται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἐγώ σου πρὸς πραγματοποίησιν ὡρισμένων σκοπῶν, ὑπ' αὐτοῦ τεθειμένων. Καὶ ὅμως δὲν ἐδίστασες νὰ παρουσιάσῃς τὰς ὁρμάς σου ὡς παντοδυνάμους θεότητας, κυβερνώσας τὸ ἐγώ σου, καὶ ἐν ὀνόματι τῶν παντοδυνάμων τούτων θεοτήτων νὰ διαπράττῃς ἀληθῆ ἐγκλήματα!».

3. Τέλος ὑπεισέρχεται εἰς τὴν σκοτεινὴν πλευρὰν τῶν ὀπαδῶν τῶν Ψυχολογιῶν τῆς κτήσεως ὁ ἤδη μνημονευθεὶς γερμανὸς φιλόσοφος Johannes Hessen[107]. Οὗτος σημειοῖ ὅτι ὁ νατουραλισμὸς καὶ ὁ (ἠθικὸς) ἰδεαλισμὸς ἀνέκαθεν εἶχον ἀντιπαραταχθῆ εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ὅτι ἡ προτίμησις ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς φιλοσοφικῆς κοσμοθεωρίας δὲν ἀποτελεῖ θέμα τῆς διανοίας, ἀλλὰ συνδέεται πρὸς τὴν ποιότητα τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης προσωπικότητος.

Καταλήγει δὲ ὁ Hessen εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι «ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος κυριαρχεῖται ἀπὸ τὰς κατωτέρας δυνάμεις τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος εἶναι παίγνιον τῶν ὁρμῶν, ἰδιοτροπιῶν καὶ παθῶν του, ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιδιώκει τὴν ἠθικὴν τελειότητα καὶ δὲν ἔχει μίαν ἰσχυρὰν καὶ ἁγίαν ἀξιολογικὴν θέλησιν. Αὐτός, ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ ὀπαδὸς τοῦ ἠθικοῦ ἰδεαλισμοῦ».

4. Τοιουτοτρόπως δ' ὁ Hessen εὑρίσκεται σύμφωνος καὶ πρὸς τὰς ἀναλόγους σκέψεις τοῦ Fichte[108], καθ' ἃς τὸ εἶδος τῆς ἐπιλεγομένης ὑφ' ἑκάστου ἀνθρώπου φιλοσοφικῆς κοσμοθεωρίας του εὑρίσκεται ἐν στενῇ συναρτήσει μετὰ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. «Διότι ἓν φιλοσοφικὸν σύστημα δὲν εἶναι ἓν νεκρὸν οἰκιακὸν σκεῦος, τὸ ὁποῖον θὰ ἠδύνατο κανεὶς νὰ ἀποβάλῃ ἢ νὰ δέχηται κατ' ἀρέσκειαν, ἀλλ' ἐμψυχώνεται ἀπὸ τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἔχει αὐτό». Μία δὲ ψυχή, ἥτις διεμόρφωσε χαρακτῆρα χαῦνον ἢ μαλθακὸν «μὲ τὴν πνευματικὴν δουλείαν, τὴν πολυτέλειαν καὶ τὴν ματαιοδοξίαν, οὐδέποτε θὰ ἀνυψωθῇ πρὸς τὸν ἰδεαλισμόν».

VI. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ χριστιανικῆς σκοπιᾶς—1. Τέλος ἀναφερόμεθα καὶ εἰς τὴν Χριστιανικὴν θρησκείαν, ἥτις, ὀρθῶς ἀξιολογουμένη, καταχέει ψυχολογίαν χρήσεως.

2. Εἶναι τὸ φῶς, τὸ ὁποῖον διελάλησε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν ἠθικὴν τούτου εὐθύνην διὰ τὴν πορείαν, ἣν τοῦτο ἑκάστοτε χαράσσει.

---

107. «Johannes Hessen. Τὸ νόημα τῆς ζωῆς. Μετάφρασις ἐκ τῆς γ' γερμανικῆς ἐκδόσεως ἔτους 1947 ὑπὸ Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου. Ἀθῆναι.» σ. 40.

108. Ἀναφέρεται ὑπὸ «Johannes Hessen. Αὐτόθι.»

«Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν. Οὗ δὲ τὸ Πνεῦμα Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερία»[109]. «Ὑμεῖς ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί. Μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης δουλεύετε ἀλλήλοις»[110]. «Ἐὰν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε»[111]. «Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν»[112].

3. Εἶναι ἡ θρησκεία ἐκείνη, ἥτις ἀπηύθυνε τὴν μεγάλην πρόσκλησιν πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα, ἵνα χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸ αὐτεξούσιον, τὸ ὁποῖον ἐχάρισεν εἰς αὐτὴν ὁ Θεός, πρὸς συνεχῆ «ἀνθρωποποίησιν»[113] καὶ προσέγγισίν της εἰς τὴν θείαν τελειότητα, τὴν τελειότητα τοῦ Φωτὸς τοῦ Κόσμου, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τέλειός ἐστι»[114]. «Ὁ λέγων ἐν αὐτῷ μένειν, ὀφείλει, καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, καὶ αὐτὸς οὕτω περιπατεῖν» (Α' —Ἰω. β' 6). «Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως» (Α' Πέτρ. β' 21--23), «Ὑπόδειγμα γὰρ δώδεκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε» (Ἰω. ιγ' 15).

4. Τοιουτοτρόπως τὰ ἀνθρώπινα τέκνα τοῦ Θεοῦ ἵστανται «ἔναντι παντὸς ἐπιγείου προβλήματος» μὲ τὴν ἐσωτερικὴν ἐκείνην ἀνεξαρτησίαν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπ' ὄψιν του ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ὅτε ὡμίλει περὶ «τῆς ἐλευθερίας τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ»[115].

Καὶ ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην ἀκριβῶς ἡ ἀνθρωπότης ἐκλήθη νὰ ἀπεκδυθῇ τὴν παλαιὰν σαθρὰν ἀνθρωπότητα «σὺν ταῖς πράξεσιν» αὐτῆς καὶ νὰ ἐνδυθῇ τὴν νέαν, ἀνακαινουμένην «εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος» αὐτὴν[116].

5. Ἑπομένως ἡ ἀνθρωπότης, φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ χριστιανισμοῦ, δὲν εἶναι ἁπλοῦς κόσμος φυσικῶν ἐμβίων ὄντων, ἀλλὰ κέκτηται θείαν, οὐρανίαν καὶ ἱερὰν ἀποστολήν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δὲ ταύτης, ἀπὸ συμφώνου μάλιστα καὶ πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν παραβολὴν τῶν ταλάντων[117], ὀρθῶς ἑρμηνευομένην, αὕτη δὲν πρέπει νὰ παραμείνῃ ὀκνηρὰ καὶ τυφλή, ἀλλ' ὀφείλει νὰ ᾖ ἐργατικὴ καὶ βλέπουσα, ἔχουσα καθῆκον ἐπιτακτικόν, ὅπως χρησιμοποιῇ καὶ ἀξιοποιῇ τὰ θεῖα δωρήματα καὶ χαρίσματά της, βαδίζουσα τὴν ὁδὸν τῆς θείας τελειώσεώς της.

6. Διὸ καὶ ὁ Χριστιανισμὸς θεωρεῖ τὴν ἀνθρωπότητα ὡς ἠθικῶς ὑπόλογον. Ἡ ὁποία, ὑφισταμένη δοκιμασίαν τῆς ἐλευθέρας δραστηριότητός της ἐπὶ τῆς γῆς, θὰ κληθῇ μίαν φοβερὰν ἡμέραν, κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν, εἰς μίαν ἀγωνιώδη ἀπολογίαν «ἀπὸ ἑνὸς φοβεροῦ βήματος» διὰ τὴν γενομένην χρῆσιν τοῦ

---

109. Παύλου τοῦ ἀποστόλου β' πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ γ' 17.
110. Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ πρὸς Γαλάτας ε' 13.
111. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην η' 36.
112. Πέτρου τοῦ ἀποστόλου α' ἐπιστολὴ β' 16.
113. «Menschenwerdung». Κατὰ τὸν E. Kant τὸ μέγιστον πρόβλημα τοῦ ἀνθρώπου εἶναι νὰ μετανοήσῃ ὀρθῶς καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ δεόντως, ἐντὸς τοῦ κόσμου τῆς δημιουργίας, τὴν ἀποστολήν του ὡς ἄ ν θ ρ ω π ο ς.
114. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον ε' 48.
115. «Johannes Hessen. Αὐτόθι.»
116. Παύλου τοῦ ἀποστόλου ἐπιστολὴ πρὸς Κολοσσαεῖς γ' 9—11.
117. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον κε' 14—30. Ὅρα καὶ περιοδικὸν «Φωνὴ τοῦ Κυρίου» τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 5 Φεβρουαρίου 1956, ὡς καὶ περιοδικὸν «Ζωὴ» ὑπ' ἀριθ. 2050 τῆς 16 Μαΐου 1957 περὶ ἀμελείας («Ἐσκέφθημεν τάχα ὅτι μὲ τὴν ἀμέλειαν αὐτὴν ρίπτομεν εἰς τὰ σκύβαλα πολυτίμους περιστάσεις, ποὺ μᾶς φέρνει ὁ Θεός, καὶ ἀχρηστεύομεν πνευματικὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα Ἐκεῖνος μᾶς ἔχει δώσει.»). Α' ἐπιστολὴ Πέτρου δ' 10 : Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ».

αὐτεξουσίου καὶ τῆς ἐλευθερίας της, ὡς καὶ διὰ τὴν γενομένην χρῆσιν τῶν χαρισμάτων της κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γηίνης της ζωῆς.

Κατόπιν τῆς ὁποίας κρίσεως καὶ θὰ χωρήσῃ αὕτη ἀναλόγως εἴτε, ὡς ἀγαθὰ ποιήσασα, εἰς μίαν «ἀνάστασιν ζωῆς» καὶ εἰσέλευσιν εἰς τὴν «Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν», εἴτε, ὡς φαῦλα πράξασα, εἰς μίαν «ἀνάστασιν κρίσεως»[118].

«Μέλλει γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεσθαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, καὶ τότε ἀποδώσει ἑκάστῳ κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ»[119]. «Ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον. Θεοῦ γὰρ ἐσμὲν συνεργοί. Θεοῦ γεώργιον. Θεοῦ οἰκοδομή»[120].

7. Τοιουτοτρόπως διὰ τοῦ Ἁγίου φωτὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐμπνέοντος πρὸς ἀγαθὴν χρῆσιν τῆς ἐλευθερίας του τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν διατύπωσιν τοῦ καλλιτέχνου τοῦ φιλοσοφικοῦ θρησκευτικοῦ λόγου καθηγητοῦ Νικολάου Λούβαρι[121], «γίνεται ὁ ἄνθρωπος προσωπικότης. Ὅλα φωτίζονται μέσα του, δὲν ὑπάρχουν πλέον σκιαί, διότι ἐξαφανίζεται τὸ σκότος καὶ τὸ χάος. Αἱ ἐξωτερικαὶ ἐπιδράσεις καὶ οἱ ἐξαναγκασμοὶ τῆς σαρκὸς χάνουν τὴν δύναμίν των. Ὁ ἄνθρωπος γίνεται κύριος τῶν παθῶν του, ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὴν Εἱμαρμένην, διότι παρέχει ὁ ἴδιος νόμος εἰς τὸν ἑαυτόν του, τὸν αἰώνιον ἠθικὸν νόμον, ποὺ ἐνηνθρώπησεν εἰς τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεέμ. Διὰ τῶν προσωπικοτήτων, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ τὸ φῶς αὐτὸ ἐκ τῶν ἔνδον, ἀνηγέρθη συχνὰ ἡ ἀνθρωπότης ἀπὸ τὸν ἐκπεσμὸν καὶ τὴν ἠθικὴν παρακμήν. Διὰ τοῦ φωτὸς αὐτοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῇ καὶ τὸ παρὸν ἀπὸ τὴν κρίσιν, ἡ ὁποία τὸ παραλύει καὶ τῆς ὁποίας τὰ αἴτια εἶναι κατ' οὐσίαν ἠθικά. Αὐτὸ μόνον ἔχει τὴν δύναμιν νὰ δημιουργῇ προσωπικότητας, κόσμους ἀπὸ τὸ χάος τῆς ἠθικῆς ἀναρχίας καὶ τῶν μικροτήτων τῆς ζωῆς».

VIII. Γενικὸν συμπέρασμα.—1. Τούτων οὕτως ἐχόντων καταλήγομεν εἰς τὸ γενικὸν συμπέρασμα ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἀνεξαρτησία κατοικοῦσιν ἐντὸς τῆς ψυχῆς τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ὅτι «αἱ ψυχολογίαι τῆς κτήσεως» πλανῶνται πλάνην ἐκτεταμένην καὶ ἐπικίνδυνον, διότι συνελόντι εἰπεῖν παρορῶσι καθ' ὁλοκληρίαν τὴν ἰδιορρυθμίαν καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων ὡς πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν ὄντων.

2. Τοιουτοτρόπως ὅμως, καὶ ἀντιθέτως πρὸς τὸν κύκλον «τῶν ψυχολογιῶν τῆς κτήσεως», πιστεύομεν, συμφωνοῦντες δ' ἐν προκειμένῳ πλήρως πρὸς τὴν διδασκαλίαν «τῶν ψυχολογιῶν τῆς χρήσεως», ὅτι ὑφίσταται πλήρης ἠθικὴ εὐθύνη τόσον τῆς ἀνθρωπότητος ὡς συνόλης, ὅσον ὅμως καὶ ἑκάστης ἐπὶ μέρους ἀνθρωπίνης προσωπικότητος διὰ τὴν δρᾶσιν καὶ καθ' ὅλου εἰπεῖν διὰ τὴν πορείαν της.

3. Δὲν γεννᾶται δὲ ζήτημα ὅτι πρὸς τὰς ἐν λόγῳ «ψυχολογίας τῆς χρήσεως» συμπαρομαρτοῦσι καὶ ὕψισται παιδαγωγικαὶ ἠθικαὶ ἀξίαι.

Διότι διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ὁ νόμος τῆς αὐταρχίας τῆς χρήσεως σημαίνει οὐσιαστικῶς ἐνέργημα δυνάμεως καὶ φλόγα πρὸς δημιουργίαν καὶ θέωσιν. Τοιουτοτρόπως τελικῶς ἡ ζῶσα πίστις εἰς τὴν αὐταρχίαν τῆς χρήσεως ἐπιφέρει καρποὺς ἀτιμήτους, σωτηρίους καὶ αἰωνίους. Διὰ ταύτης δὲ μόνον ἡ ἀνθρωπότης προάγεται, καταρτίζεται καὶ τελειοποιεῖται, καθισταμένη δὲ δόκιμος ἀποβαίνει ἀξία νὰ λάβῃ «τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν»[122], ἤτοι ἐπιτυγχάνει τοῦ προορισμοῦ της.

Ι. ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

118. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην ε' 29.
119. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον ιστ' 27.
120. Παύλου τοῦ Ἀποστόλου α' ἐπιστολὴ πρὸς Κορινθίους γ' 6—9.
121. «Νικολάου Ἰ. Λούβαρι. Περιοδικὸν «Ραδιοπρόγραμμα». Τεῦχος 295 τῆς 22-28 Ἰανουαρίου 1956. Ἀθῆναι.» σ. 5.
122. Ἰακ. α' 12.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

Ὁ μακαρίτης ὁ ἀνακριτὴς Ρουμελιανάκης μὲ ὅλους τοὺς ἀργοκινήτους τύπους τῆς ποινικῆς δικονομίας ἄρχισε τὴν τακτικὴ ἀνάκρισι γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἀμέσως τὸ ἴδιο ἐκεῖνο πρωϊνὸ καὶ ἐνῶ τὸ πτῶμα μετεφέρετο στὸ νεκροτομεῖο γιὰ νὰ γίνῃ ἡ νεκροτομὴ ἀπὸ τοὺς μακαρίτες τότε ὑφηγητὴ Γρηγόρη Κάτσα καὶ ἰατροδικαστὴ Λουκόπουλο, ὁ ἀνακριτὴς ἐκάθησε σὲ ἕνα καφενεδάκι, κάπου κοντὰ στὸν Ἅη - Γιάννη τὸν Πρόδρομο, καὶ μὲ τὸ μοίραρχο Κούρτιο γιὰ βοηθό, ποὺ ὅπως εἴδαμε δὲν ἦταν καὶ τόσο ντεντεκτιβικὸ ξεφτέρι, προσπαθοῦσε νὰ βγάλῃ τὸ ἔγκλημα. Πῆρε ἐκεῖ τὴν κατάθεσι τοῦ πιτσιρίκου Χαράλαμπου Μαυροφρύδη ποὺ πρωτοβρῆκε τὸ πτῶμα καὶ τοῦ διαβάτη Σωτήρη Κυπαρίσση, ποὺ εἶχε εἰδοποιηθῆ ἀπὸ τὸ μικρό, μὰ φυσικὰ οἱ καταθέσεις καὶ τῶν δύο αὐτῶν μαρτύρων ἦταν ἐντελῶς τυπικὲς καὶ δὲν βοηθοῦσαν στὸ τίποτε γιὰ τὴν ἀνακάλυψι τῶν δολοφόνων. Κόσμος ποὺ ἦταν στὴν πρωϊνὴ αὐτοψία εἶπαν στὸν ἀνακριτὴ ὅτι ἄκουσαν μιὰ γυναίκα ποὺ καθώτανε κοντὰ στὸ Μοναστήρι τῆς Κασαριανῆς νὰ λέῃ σὲ δυὸ γειτονόπουλά της :

—Ὥστε ἦταν παντρεμμένος καὶ ἡ ἐρωμένη του ἔβαλε καὶ τὸν σκότωσαν.!

Ἡ Χωροφυλακὴ ἔψαξε καὶ βρῆκαν ἀμέσως καὶ τὰ δυὸ παιδάκια ποὺ τὸ ἄκουσαν καὶ τὴν γυναίκα ποὺ τὸ εἶπε. Τὴν ρώτησαν πῶς τὸ ξέρει καὶ ἀπάντησε :

— Τὸ ἄκουσα ἀπὸ δυὸ ἄντρες ποὺ τὸ λέγανε.

Ὑπέδειξε τοὺς ἄντρες καὶ τοὺς βρήκανε. Μὰ κι' αὐτοὶ δὲν ἤξεραν τίποτε. Ἄκουσαν ὅτι ὁ στραγγαλισμένος εἶχε βέρα καὶ ἐπειδὴ θὰ ἦταν παντρεμμένος εἶχαν βγάλει τὸ παραπάνω συμπέρασμα.

Ὥστε τζίφος καὶ αὐτὴ ἡ πληροφορία. Δὲν ἔβγαινε τίποτε καὶ ὁ ἀνακριτὴς Ρουμελιανάκης ἀποφάσισε νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν χαράδρα ἐκείνη τῆς Καισαριανῆς ποὺ βρέθηκε τὸ πτῶμα καὶ νὰ κατεβῇ στὴν Κοκκινιά, δηλαδὴ τὴν σημερινὴ Νίκαια, γιὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ βρῇ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔγραφαν τὰ σημειώματα τὰ γραμμένα μὲ τὸ μολύβι ποὺ βρέθηκαν ἀπάνω στὸ θῦμα. Στὴν Κοκκινιὰ βρέθηκαν ὄχι ἕνας Γιῶργος Λαδόπουλος, ἀλλὰ δύο. Ὁ ἕνας ἦταν ἐργάτης στὸ Ε' ἐργοστάσιο τοῦ Ρετσίνα. Αὐτὸς δὲν ἤξερε ἀπολύτως τίποτε.

Ὁ ἄλλος ἦταν ἔμπορος ταπήτων γυρολόγος. Ἀλλ' αὐτὸς ἔλειπε ἀπὸ μέρες σὲ ἐπαρχίες. Πάντως στὸ ἔγκλημα δὲν ἦταν ἀνακατεμμένος, ἀλλὰ ὁ Λαδόπουλος αὐτὸς μποροῦσε νὰ ἤξερε τίποτε γιὰ τὸν μακαρίτη καὶ γιὰ τὴν οἰκογένειά του. Πάντως ὁ γυρολόγος ἔμπορος χαλιῶν Λαδόπουλος ἔπρεπε νὰ βρεθῇ καὶ νὰ καταθέσῃ καὶ τὸ ἔργο αὐτὸ ἀναλάβαμε ἐμεῖς νὰ τὸν εἰδοποιήσουμε μὲ τὶς ἐφημερίδες μας καὶ νὰ εἰδοποιήσουμε καὶ ὅλους τοὺς γνωστοὺς τοῦ γυρολόγου νὰ τοῦ ποῦν ὅτι τὸν ζητοῦσε ἡ ἀνάκρισις.

Βρέθηκαν ἐπίσης ἴχνη καὶ τοῦ Χαραλάμπους τοῦ Στασινόπουλου τοῦ «σωβέρη», τοῦ σωφέρ, στὴν ὁδὸ Βιθυνίας 87, στὴν Κοκκινιά, ὅπου πῆγε ὁ ἀνακριτής. Ἀλλὰ ἐκεῖ τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ σωφὲρ Στασινόπουλος εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν 1η Νοεμβρίου καὶ εἶχε πάει στὴν Θεσσαλονίκη γιὰ νὰ καταταγῇ στὸ στρατό. Ἄρα ἄσχετος καὶ αὐτὸς γιὰ τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ γνωστὸς ἴσως τοῦ θύματος, ἀφοῦ αὐτὸ εἶχε γράψει τὸ ὀνοματεπώνυμό του καὶ τὴν διεύθυνσι ποὺ μποροῦσε νὰ τὸν βρῇ. Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Στασινόπουλου μιὰ φορὰ καὶ ὁ ἄντρας της Ι. Μυτάφης, δὲν ἤξεραν κανέναν ἄντρα ποὺ νὰ εἶχε πάρει γυναίκα μιὰ Μαρία Νικολοπούλου.

Ὅλα αὐτὰ τὰ γράψαμε τὴν ἄλλη μέρα ἐν ἐκτάσει στὶς ἐφημερίδες καὶ ἐτονίζαμε τὴν μεγάλη προσπάθεια τῆς ἀνακρίσεως νὰ ἐξακριβώσῃ ποιὸ ἦταν τὸ στραγγαλισμένο θῦμα γιὰ νὰ μπορέσῃ οὐσιαστικὰ πιὰ νὰ ἀρχίσῃ τὴν ἀνάκρισι γιὰ νὰ βρῇ τοὺς δράστες καὶ τὰ αἴτια, γιατὶ χωρὶς τὴν ταυτότητα τοῦ θύματος ἀεροβατοῦσε.

Καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Τύπου στὴν ἀνακάλυψι τῆς ταυτότητος ἑνὸς τέως ἀγνώστου θύματος διὰ τῆς δημοσιεύσεως χαρακτηριστικῶν, φωτογραφιῶν, σημειωμάτων, λεπτομερειῶν τῶν ἐνδυμάτων καὶ παντὸς στοιχείου χρησίμου πρὸς ἀναγνώρισιν, ἐθαυματούργησε γιὰ ἄλλη μιὰ φορά. Γιατὶ τὴν Παρασκευὴ 9 Νοεμβρίου τὸ βράδυ, δηλαδὴ τὴν ἄλλη μέρα ἀπὸ ἐκείνη ποὺ ἐκυκλοφόρησαν οἱ ἐφημερίδες ποὺ γράφαμε γιὰ τὸ ἔγκλημα ὅτι ὁ στραγγαλισμένος ἔπρεπε νὰ εἶναι κάποιος παντρεμμένος ἢ ἀρραβωνιασμένος ἀνήμερα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ κατὰ τὰ 1926, παρουσιάστηκε, στὸ μικρὸ τότε νεκροτομεῖο τῆς ὁδοῦ Ζωκράτους, ἕνας φαντάρος καὶ ζήτησε νὰ δῇ τὸ πτῶμα. Ὁ φαντάρος λεγόταν Κώστας Νικολόπουλος ἀπὸ τὴν Πάτρα ποὺ μόλις εἶδε τὸ πτῶμα ξέσπασε σὲ λυγμοὺς καὶ εἶπε ὅτι τὸ ἀναγνωρίζει. Ὁ στραγγαλισμένος ἦταν ὁ Ἀθανάσιος Πέπας, ἐπίσης ἀπὸ τὴν Πάτρα, γαμβρός του ἀπὸ τὴν ἀδελφή του Μαρία.

Ὁ στρατιώτης Κ. Νικολόπουλος εἶπε καὶ σὲ μᾶς πρῶτα, ποὺ μόλις μάθαμε τὸ γεγονὸς τρέξαμε στὸ νεκροτομεῖο, καὶ στὸν ἀνακριτὴ Ρουμελιανάκη ὕστερα, ὅτι ὁ γαμβρός του αὐτὸς πρὶν ἀπὸ δέκα μέρες εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τὴν Πάτρα γιὰ νὰ πάῃ στὴ Γαλλία, ὅπου ἦτανε καὶ πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο του γιὰ νὰ βρῇ δουλειά, γιατὶ δὲν κατάφερε νὰ σταδιοδρομήσῃ στὴν Πάτρα. Ὁ Νικολόπουλος, καθὼς εἶπε τοὐλάχιστον, δὲν εἶχε ἰδέα γιὰ τὸ πῶς καὶ ἀπὸ ποιοὺς ἐστραγγαλίσθη ὁ γαμβρός του καὶ δὲν ἤξερε τὶς ἐδῶ στὴν Ἀθήνα ἐπαφὲς καὶ γνωριμίες του. Μὰ γιὰ νὰ θέλῃ νὰ πάῃ στὴν Γαλλία ἔπρεπε νὰ ἔχῃ λεπτά, ἔστω καὶ ὄχι πολλά, καὶ λεπτά, ὅπως εἴδαμε, δὲν βρέθηκαν καθόλου ἐπάνω του. Ἄρα γιὰ πιθανὴ ἀφορμὴ τοῦ ἐγκλήματος ἄρχισε νὰ διαφαίνεται ἡ ληστεία.

Ὁ Νικολόπουλος δὲν εἶχε ἰδέα, καθὼς εἶπε, οὔτε γιὰ τὴν «Γιάννενα» ποὺ ξενύχτησε ὁ Θανάσης ὁ Πέπας στὴν πόρτα της καὶ ποὺ «ἀποφάσισε γι' αὐτὴν μαῦρα νὰ φοράῃ παντοτεινὰ» καὶ γι' αὐτὸ ὁ ἀνακριτής, πάλι μὲ κλήσεις, ἐζήτησε νὰ ἔλθουν καὶ νὰ ἐξετασθοῦν ἐνώπιόν του ἀπὸ τὴν Πάτρα ἡ χήρα τοῦ στραγγαλισμένου καὶ διάφοροι συγγενεῖς του. Ἔτσι ὅμως μὲ τοὺς δικονομικοὺς τύπους, βλέπαμε ἐμεῖς, ὅτι χανότανε πολύτιμος καιρὸς γιὰ τὴν ἀνακάλυψι καὶ σύλληψι τῶν δραστῶν καὶ θὰ θέλαμε νὰ τρέξῃ ἀμέσως ὁ ἀνακριτὴς στὴν Πάτρα νὰ μαζέψῃ στοιχεῖα ἢ νὰ στείλῃ κανένα πεπειραμένο ἀστυνομικό, καμμιὰ πραγματικὴ «ἀτσίδα», νὰ βρῇ τὴν ἄκρη ἀπὸ τὸ συγγενολόϊ καὶ τοὺς γνωστούς του, παρὰ νὰ στέλνῃ ταχυδρομικῶς κλήσεις σὲ μάρτυρας ἢ «θέματα» σὲ ἀνακριτὰς τῶν Πατρῶν γιὰ νὰ ἐξετάσουν μάρτυρας χωρὶς νὰ ἔχουν ἰδέαν τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ τοῦ στείλουν μὲ ὅλες τὶς γραφειοκρατικὲς διατυπώσεις τὶς καταθέσεις αὐτὲς γιὰ νὰ μορφώσῃ γνώμη. Δηλαδὴ «ζῆσε Μάη μου νὰ φᾶς τριφύλι καὶ τὸν Αὔγουστο σταφύλι», κατὰ τὴν παροιμία. Μὰ γραφειοκρατία καὶ ἔρευνα γιὰ τὴν διαλεύκανσι ἐγκλήματος δὲν συμβιβάζεται, γιατὶ ἔτσι πετάει τὸ πουλί. Τὰ ἐγκλήματα γιὰ νὰ διαλευκανθοῦν πρέπει νὰ ἔχουν ἀστυνομικοὺς καὶ ἀνακριτὰς ἐγκληματολογικῶς μορφωμένους καὶ πρὸ παντὸς ἔξυπνους. Τόσο ἔξυπνους, γρήγορους καὶ καπάτσους, ὥστε νὰ πιάνουν κυριολεκτικῶς πουλιὰ στὸν ἀέρα!!

Πάλι ἀπὸ τὰ γραφόμενα τῶν ἐφημερίδων λίγο προηγουμένως, δηλαδὴ τὸ ἀπόγευμα τῆς Παρασκευῆς 10 Νοεμβρίου, παρουσιάσθη καὶ ὁ σωφὲρ Γιῶργος Στασινόπουλος ποὺ ἦλθε μὲ ἄδεια ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην. Εἶδε τὸ πτῶμα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀνεγνώρισε. Δὲν ἤξερε κανένα μὲ αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά.

—Ἴσως, εἶπε, νὰ πῆρε τὸ ὀνοματεπώνυμό μου ἀπὸ κανένα κοινὸ φίλο μου γιὰ νὰ μὲ χρησιμοποιήσῃ ὡς σωφὲρ μὲ τὸ αὐτοκίνητό μου. Ἀλλὰ ποιὸν νὰ ὑποψιασθῶ ὅτι τοῦ ἔδωσε τὸ ὄνομά μου;

Τὸ γράψαμε κι' αὐτὸ μήπως καὶ βρεθῇ ὁ κοινὸς αὐτὸς φίλος. Ἀλλὰ δὲν βρέθηκε.

Ἡ καρκινοβατοῦσα μὲ ὅλους τοὺς δικονομικοὺς τύπους ἀνάκρισις, μόλις 48 ὧρες μετὰ τὴν αὐτοψία καὶ τὴν διαπίστωσι τῆς διὰ στραγγαλισμοῦ δολοφονίας τοῦ Θανάση Πέπα, ἀπεφάσισε νὰ ἐξακριβώσῃ ποῦ εἶχε μείνει αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὅταν εἶχεν ἔλθει δέκα ἡμέρες πρὸ τοῦ ἐγκλήματος ἀπὸ τὸ χωριουδάκι του στὴν Ἀ-

θήνα. Ἔγινε ἔρευνα σὲ ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Περιχώρων, ἀλλὰ σὲ κανένα ἀπὸ αὐτὰ δὲν εἶχε μείνει κανένας Ἀθανάσιος Πέπας. Ἄρα τὸ θῦμα θὰ ἔμεινε σὲ κανένα δωμάτιο ἢ νοικιασμένο ἢ γνωστοῦ του. Γράψαμε τὸ γεγονὸς καὶ σημειώσαμε τὴν μεγάλη σημασία ποὺ θὰ εἶχε γιὰ τὴν ἀνάκρισι νὰ βρεθῆ τὸ ποῦ εἶχε μείνει στὴν Ἀθήνα ὁ Πέπας καὶ μὲ ποιοὺς ἔκανε παρέα, ἀλλὰ κανένας δὲν βρέθηκε νὰ διαφωτίσῃ. Ἄρα πρὸς τὰ ἐκεῖ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι οἱ δρᾶσται.

Στὸ ἀναμεταξὺ αὐτό, ἐλήφθη ἐν ἐκτάσει κατάθεσις τοῦ κουνιάδου του, τοῦ στρατιώτη Κώστα Νικολόπουλου, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι ὁ γαμβρός του, τὸ θῦμα, ἦταν ἀπὸ ἕνα χωριουδάκι κοντὰ στὴν Πάτρα καὶ εἶχε μεταναστεύσει ἀπὸ πολὺ μικρὸς στὴν Γαλλία τὸ πρῶτο καὶ στὴν Ἀμερικὴ ὕστερα. Πρὶν ἀπὸ τρία χρόνια ἦλθε ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ μὲ λίγα λεφτουδάκια καὶ ἔμεινε στὴν Πάτρα ὡς νοικάρης στὴν οἰκογένεια Νικολοπούλου. Ἐκεῖ ἀγάπησε τὴν ἀδελφή του τὴν Μαρία καὶ τὴν παντρεύτηκε στὰ 1926. Δὲν ἔκαναν παιδιὰ καὶ τὸ ζευγάρι ἔμεινε στὸ χωριὸ τοῦ Πέπα. Ὁ Θανάσης δὲν ἔκανε καμμιὰ δουλειά. Ὁ κουνιάδος του δὲν ἤξερε καταλεπτῶς τὴν οἰκονομική του κατάστασι, ἀλλὰ φανταζότανε ὅτι τὰ λεπτά του θὰ εἶχαν σωθῆ καὶ ὁ γαμπρός του εἶχε ἀποφασίσει καὶ πάλι νὰ μεταναστεύσῃ. Εἶπε ἀκόμα ὅτι ἦτανε τίμιος καὶ ἐργατικός καὶ ἠθικὸς καὶ δὲν φαντάζεται νὰ εἶχε μπλέξει μὲ καμμιὰ γυναίκα. Δὲν ἤξερε τίποτε γιὰ καμμιὰ Γιάννενα. Πάντως οἱ σημειώσεις μὲ τὸ μολύβι ποὺ βρέθηκαν ἐπάνω στὸν στραγγαλισμένο μὲ τὶς δυὸ διευθύνσεις καὶ μὲ τὰ γραμμένα γιὰ τὴν Γιάννενα ἦταν γραμμένες μὲ τὸ χέρι τοῦ γαμβροῦ του. Περὶ αὐτοῦ δὲν ἔμενε καμμία ἀμφιβολία.

Ποιὰ ἦταν αὐτὴ ἡ Γιάννενα ποὺ ξενύχτησε στὴν πόρτα της καὶ ποὺ γι' αὐτὴν ἀπεφάσισε τὰ μαῦρα νὰ φορέσῃ; Ἦτανε μεγάλο μυστήριο. Μὲ ὅλα ὅσα γράφαμε στὶς ἐφημερίδες οὔτε αὐτὴ παρουσιάστηκε γιὰ νὰ ξεδιαλύνῃ τὴν θέσι της, οὔτε κανένας ἄλλος μάρτυρας κατέθεσε τίποτε γι' αὐτήν. Καὶ ἡ πλευρὰ αὐτή, γιὰ μένα πολὺ οὐσιαστικὴ γιὰ τὴν διαλεύκανσι τοῦ ἐγκλήματος καὶ τὴν ἀνακάλυψι τῶν δραστῶν, ἀπόμεινε μυστηριώδης καὶ ἀνεξιχνίαστος. Ἦταν σπιτονοικοκυρά του ἢ σύνοικος ἐδῶ στὴν Ἀθήνα; Ἴσως...

Σύμφωνα μὲ τὴν λεπτομερῆ αὐτὴ κατάθεσι τοῦ κουνιάδου του, ὁ Θασάνης ὁ Πέπας εἶχε ἔλθει δέκα ὁλόκληρες μέρες μονάχα πρὸ τοῦ στραγγαλισμοῦ του ἀπὸ τὴν Πάτρα καὶ ἐπεσκέφθη τὸν κουνιάδο του στρατιώτη - νοσοκόμο Κώστα Νικολόπουλο, στὸ στρατιωτικὸ νοσοκομεῖο, ὅπου αὐτὸς ἔκανε τὴ θητεία του. Τὸν ξαναεπισκέφθηκε καὶ τέσσερες μέρες ἀκόμη πρὶν ἀπὸ τὸ στραγγαλισμό του. Τοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ πάῃ στὴν Γαλλία νὰ βρῇ ἐργασία καὶ ἂν δὲν εὕρισκε ἐκεῖ θὰ ξαναγύριζε στὴν Ἀμερική. Τοῦ εἶπε ἀόριστα ὅτι ἔμενε σὲ ἕνα δωμάτιο, ἀλλὰ χωρὶς νὰ τοῦ ἀφήσῃ τὴν διεύθυνσί του καὶ τοῦ εἶπε ὅτι πρὶν νὰ φύγῃ θὰ γύριζε νὰ τὸν ξαναϊδῇ. Ἀλλὰ δὲν ξανᾶρθε στὸ νοσοκομεῖο. Κατὰ τὸν Νικολόπουλο ὁ γαμβρός του γιὰ νὰ θέλῃ νὰ πάῃ στὴν Γαλλία, παρ' ὅλη του τὴν ἀνέχεια, ποὺ αὐτὴ τὸν ἐξωθοῦσε στὴν μετανάστευσι, πρέπει νὰ εἶχε κάποιο χρηματικὸ ποσὸ μαζί του. Καὶ αὐτό, ἐφ' ὅσον δὲν βρέθηκε ἐπάνω του, ἀποτελοῦσε ἀρκετὸ δικαιολογητικὸ λόγο γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ὁ Νικολόπουλος ἀπέκλεισε ἀπόλυτα τὴν γυναικοδουλειὰ ὡς ἀφορμὴ γιὰ τὸ ἔγκλημα καὶ ὑποστήριζε τὴν ἐκδοχὴ τῆς ληστείας.

Ἡ ἀνάκρισις ζήτησε πληροφορίες ἀμέσως ἀπὸ τὸ ἐδῶ Γαλλικὸ προξενεῖο ἀπὸ τὸ ὁποῖο καὶ ἔμαθε ὅτι ὁ Πέπας εἶχε ζητήσει ἀπὸ καιρὸ ἄδεια ἐργασίας γιὰ τὴν Γαλλία, ἀλλ' αὐτὴ δὲν τοῦ ἐδόθη. Τοῦ ἔδιναν μονάχα ἄδεια διμήνου παραμονῆς τὴν ὁποίαν καὶ δὲν ἔλαβε γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ. Ἐσκέφθησαν μήπως ἤθελε νὰ πάῃ στὴν Γαλλία γιὰ νὰ μπορέσῃ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ κάποιο τρόπο νὰ ξαναγυρίσῃ στὴν Ἀμερικὴ ὡς λαθρομετανάστης γιατὶ ἀπὸ τὴν ἐπιστροφή του ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ στὴν Ἑλλάδα εἶχε περάσει ἀρκετὸς χρόνος καὶ εἶχε χάσει πιὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιστροφῆς. Μιὰ φορὰ δὲν εἶχε θεωρήσει διαβατήριο γιὰ τὴν Γαλλία καὶ ἡ ἀναχώρησίς του γιὰ τὴν Μασαλία ἢ γιὰ τὸ Παρίσι δὲν φαινότανε νὰ εἶναι ἄμεση. Ἐλέχθη ἀκόμα ὅτι τὶς λίγες αὐτὲς ἡμέρες ποὺ ὁ Πέπας πρὶν νὰ στραγγαλισθῆ εἶχε

μείνει στὴν Ἀθήνα ἐδούλευε ἐδῶ ἢ στὸν Πειραιᾶ σὲ χειρωνακτικὴ ἐργασία. Μὰ καὶ πάλι δὲν μπόρεσε νὰ ἐξακριβωθῆ οὔτε τὸ ποῦ ἀκριβῶς δούλευε, οὔτε τὸ μὲ ποιούς ἔκανε παρέα στὴν δουλειά του.

Πέρασε ἀκόμα μιὰ ἄλλη μέρα, ἡ Κυριακὴ 11 Νοεμβρίου 1928, καὶ ἐπὶ τέλους ἦλθαν οἱ δικοί του ἀπὸ τὴν Πάτρα μὰ χωρὶς νὰ προσθέσουν τίποτε τὸ οὐσιαστικὸ γιὰ τὸ ἔγκλημα. Ἡ γυναίκα του δὲν ἤξερε τίποτε γιὰ καμμιὰ Γιάννενα, ἡ ὁποία ἔπρεπε νὰ εἶναι κάποιος κεραυνοβόλος ἔρωτας τῶν τελευταίων ἡμερῶν στὴν Ἀθήνα καὶ ἴσως στὸ μυστηριῶδες δωμάτιο ποὺ ἐνοίκιασε καὶ ἔμεινε ὁ Πέπας. Ὁ Πέπας αὐτὸς εἶχε ἀποπειραθῆ καὶ πρὶν ἕνα χρόνο νὰ πάη στὴν Ἀμερικὴ. Καὶ ἐπῆγε. Ἀνεκαλύφθη ὅμως ἀμέσως ἐκεῖ σὰν λαθρομετανάστης, συνελήφθη καὶ ἀπηλάθη καὶ ἔτσι ξαναγύρισε στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ ἑτοιμάση τὸ νέο του ταξίδι ποὺ πρὶν νὰ πραγματοποιηθῆ κατέληξε στὸν στραγγαλισμό του. Κατὰ τοὺς δικούς του, ὁ Πέπας, ὅταν ἔφυγε ἀπὸ τὴν Πάτρα γιὰ τὴν Ἀθήνα, ἔπρεπε νὰ ἔχη μαζί του καμμιὰ 15αριὰ χιλιάδες γιὰ τὸ ταξίδι καὶ αὐτὰ δὲν ἔπρεπε νὰ τὰ ξοδεύση ἐφ' ὅσον ἔκανε κάπου κάποια χειρωνακτικὴ δουλειὰ ἐδῶ. Καὶ αὐτὰ φαίνεται ὅτι τοῦ πῆραν οἱ δρᾶσται ὅταν ἔκαναν τὸ ἔγκλημα γιὰ ληστεία. Ἴσως καὶ νὰ νόμιζαν ὅτι εἶχε περισσότερα λεπτὰ μαζί του.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὴ τὴν ἐκδοχὴ τῆς ληστείας, ὑπῆρχε ἀκόμα καὶ ἡ ἐκδοχὴ νὰ ἦταν ἀφορμὴ γιὰ τὸ ἔγκλημα αὐτὴ ἡ μυστηριώδης καὶ ἄγνωστη Κυρὰ Γιάννενα καὶ νὰ ἔγινε τὸ ἔγκλημα ἢ γιὰ τιμὴ ἀπὸ κανένα ἐξαπατηθέντα σύζυγο ἢ γιὰ ἀντιζηλία ἀπὸ κανένα περιφρονηθέντα ἀντεραστή. Ἀλλὰ πῶς νὰ προχωρήση κανεὶς καὶ σ' αὐτὲς τὶς ἐκδοχὲς ἀκόμα ὅταν αὐτὴ ἡ κυρὰ Γιάννενα ἦταν πρόσωπο ἄγνωστο ;

Ἀπεκαλύφθη ἀκόμα ὅτι ὁ Θανάσης ὁ Πέπας δὲν ἤξερε καθόλου τὰ μέρη τῆς Ἀθήνας καὶ ἦταν ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ πάη μόνος του στὴν χαράδρα ἐκείνη τῆς Καισαριανῆς, ὅπου βρέθηκε στραγγαλισμένος. Ἦταν ἀναμφισβήτητο ὅτι ἀλλοῦ εἶχε στραγγαλισθῆ καὶ ὅτι ἀπ' ἐκεῖ οἱ κακοῦργοι μετέφεραν τὸ πτῶμα του σ' ἐκεῖνο τὸ ἔρημο τότε μέρος μὲ κάποιο μυστηριῶδες καὶ αὐτὸ καὶ ἄγνωστο φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Καὶ ἀκόμα ἀπεκαλύφθη ὅτι ὁ δυστυχισμένος Πέπας εἶχε στραγγαλισθῆ ἐνῶ ἦταν τύφλα στὸ μεθύσι. περὶ αὐτοῦ δὲν ἔμενε καμμία ἀμφιβολία, διότι τὸ διεπίστωσε ὁ τότε ὑφηγητὴς καὶ ὕστερα καθηγητὴς τῆς ἰατροδικαστικῆς μακαρίτης Γρηγόρης Κάτσας. Τοῦ ἄριστα προσχεδιασμένου ἐγκλήματος εἶχε προηγηθῆ ὄργιο οἰνοποσίας. Ὁ Πέπας ἦταν τύφλα στὸ μεθύσι καὶ δὲν μποροῦσε νὰ φέρη καμμιὰ ἀντίσταση. Καὶ οἱ δολοφόνοι του, ἀφοῦ τὸν ἐμέθυσαν, ἀναίσθητο πιὰ τὸν ἐστραγγάλισαν μὲ τὴν ἡσυχία τους.

Μὰ νὰ τὰ συμπεράσματα τῆς ἐκθέσεως τοῦ μακαρίτη τοῦ Κάτσα ὅπως τὰ ἔχω φυλάξει εἰς τὸ ἀρχεῖο μου :

Συμπεράσματα νεκροτομῆς Ἀθανασίου Πέπα,

1) Ἐκ τῶν κατὰ τὸν λαιμὸν ἀλλοιώσεων κ.λ.π. ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς στραγγαλισμόν. 2) Ἐκ τῆς καθέτου πρὸς τὸν ἄξονα τοῦ λαιμοῦ φορᾶς τοῦ βρόχου καὶ τῆς ἄνευ πόρπης ἢ ἄλλου τινὸς μέσου προσηλώσεως τοῦ βρόχου συνάγεται ὅτι ὁ στραγγαλισμὸς διενηργήθη ὑπὸ ἄλλου. Δὲν πρόκειται ὅθεν περὶ αὐτοκτονίας, ἀλλὰ περὶ ἐγκλήματος. 3) Δὲν προηγήθη πάλη μεταξὺ θύματος καὶ δραστῶν. 4) Τὸ θῦμα κατὰ τὴν διάπραξιν τοῦ στραγγαλισμοῦ εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν. 5) Ὅτι ὁ θανὼν εἶχε γευματίσει 3-4 ὥρας πρὸ τοῦ θανάτου του. 6) Ἐκ τῆς προόδου τῆς σήψεως καὶ λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως συνάγομεν ὅτι ὁ θάνατος ἔλαβε χώραν πρὸ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴν 3ην ἢ τὴν Δευτέραν 4ην Νοεμβρίου.

Καὶ αὐτὸ ἦταν ὅλο καὶ ὅλο. Ἡ ἀνάκρισις δὲν κατώρθωσε ἐπὶ μέρες νὰ προχωρήση οὔτε στὸ παραμικρό. Οὔτε ἡ κυρὰ Γιάννενα βρέθηκε, οὔτε τὸ δωμάτιο ποὺ ἔμεινε στὴν Ἀθήνα ὁ Πέπας, οὔτε τὸ μὲ ποιούς ἔκανε παρέα ἐδῶ καὶ ὅπου ἀναμφισβήτητα ἔπρεπε νὰ ἀναζητηθοῦν καὶ νὰ ἀνευρεθοῦν οἱ στραγγαλισταί του καὶ ὁ ἀνακριτὴς πιεζόμενος ἀπὸ τὸν ἀδαῆ ἐκεῖνον μοίραρχον καὶ χωρὶς κανένα ἀπο-

δεικτικὸ στοιχεῖο, καὶ γιὰ μένα χωρὶς καὶ τὴν παραμικρὴ ἀκόμα ἔνδειξι, συνέλαβε ὡς δράστη ποιὸν νομίζετε ; Τὸν κουνιάδο τοῦ θύματος στρατιώτη-νοσοκόμο Κώστα Νικολόπουλο. Μάταια ὁ ἄνθρωπος ὑποστήριζε ὅτι δὲν εἶχε καμμιὰ ἀφορμὴ νὰ ξεκάνη τὸν γαμπρό του. Μάταια ὑποστήριζε τὸ «ἄλλοθι» χωρὶς καὶ καλὰ-καλὰ ὕστερα ἀπὸ τόσες μέρες καὶ μέρες ποὺ εἶχαν περάσει ἄκαρπες γιὰ τὴν ἀνάκρισι καὶ νὰ μπορέση πλήρως νὰ τὸ ἀποδείξη. Ὁ ἀνακριτὴς συμφωνοῦντος καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως τὸν ἐπροφυλάκισε, ἐλλείψει ἄλλου ἐνόχου. Μὰ τὸ πόσο καὶ ἡ ἀνάκρισις δὲν εἶχε πεισθῆ γιὰ τὴν ἐνοχή του ἦταν ὅτι ὅταν ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν ἡ ἐγκληματικὴ συμμορία Χριστοφιλέα, γιὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἀσχοληθοῦμε προσεχῶς, ἐξητάσθη μήπως ἡ συμμορία ἐκείνη, μέσα στὰ ἄλλα ἐγκληματικά της κατορθώματα, εἶχε διαπράξει τὸν στραγγαλισμὸ καὶ τὴν ληστεία τοῦ Πέπα. Ἀλλὰ δὲν ἀποδείχθη ἡ συμμετοχὴ τῆς συμμορίας ἐκείνης καὶ στὸ ἔγκλημα τῆς Καισαριανῆς ἢ γιὰ νὰ εἶμαι ἀκριβέστερος ἀπεδείχθη ἡ μὴ συμμετοχή της. Καὶ ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ταλαίπωρος Κώστας Νικολόπουλος ἐταλαιπωρεῖτο μῆνες καὶ μῆνες στὶς φυλακὲς χωρὶς νὰ γίνεται καμμία προσπάθεια νὰ βρεθῆ ἡ κυρὰ Γιάννενα καὶ τὸ δωμάτιο ποὺ ἔμενε στὴν Ἀθήνα ὁ Πέπας. Καὶ ὁ Νικολόπουλος ἐδέησε νὰ ἀπαλλαγῆ μὲ βούλευμα, ὄχι ἂν θυμᾶμαι καλὰ ἀθωωτικό, ἀλλὰ παῦον πρὸς καιρὸν τὴν δίωξίν του, τὸ ὁποῖο μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου ἔγινε ἀπαλλακτικό.

Θυμᾶμαι ἀκόμα ὅτι ὅταν ἀνέλαβε καὶ πάλιν τὴν ἀσφάλεια στὴν Ἀθήνα ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, ἕνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἀστυνόμους ποὺ ὑπηρετοῦσαν τότε στὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια, ποὺ ἦταν στὸ οἴκημα τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου, ὁ κ. Γιῶργος Τσιμπιδάρος, συνταξιοῦχος πιὰ σήμερα καὶ ἂν δὲν κάνω λάθος γραμματεὺς τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τῆς Νέας Ὑόρκης, καταπιάστηκε σοβαρὰ μὲ τὴν διαλεύκανσι καὶ τοῦ ἐγκλήματος τῆς Καισαριανῆς. Καὶ εἶχε κάνει σημαντικὴ πρόοδο στὴν ἔρευνά του καὶ γιὰ τὴν κυρὰ Γιάννενα καὶ γιὰ τὸ δωμάτιο ποὺ ἔμεινε ὁ Πέπας καὶ γιὰ τὸ ποιοὶ ἦταν οἱ στραγγαλισταί του καὶ γιὰ τὸ γιατὶ τὸν ἐστραγγάλισαν. Τὰ συμπεράσματα αὐτά, ἀρκετὰ μπλεγμένα βέβαια καὶ κάπως ἀσαφῆ ἀπὸ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου, παρουσιάστηκε καὶ τὰ ἔθεσε ὑπ' ὄψιν τοῦ ἀνακριτοῦ Ρουμελιανάκη. Μὰ ὁ ἀνακριτὴς εἶχε διώξει ποιὰ περαιωμένη τὴν δικογραφία καὶ δὲν θέλησε νὰ ξανακαταπιαστῆ μ' αὐτή, ἔχοντας συμπαραστάτη του τὸν ἄξιο ἐκεῖνο ἀξιωματικὸ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας καὶ πίσω του ὅλη τὴν ὑπὸ τὸν κ. Ἀριστοτέλη Κουτσουμάρη, συνταξιοῦχο σήμερα ἀστυνομικὸ διευθυντή, Γενικὴ Ἀσφάλεια ποὺ μόνο θριάμβους εἶχε γνωρίσει καὶ εἶχε χαρίσει εἰς τὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα ἕνα σωρὸ περίλαμπρες ἐπιτυχίες τὶς ὁποῖες θὰ δοῦμε στὴν σειρά τους.

Καὶ γνωρίζοντας πιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ μέθοδο μὰ καὶ τὰ μέσα ποὺ μεταχειρίζεται σήμερα ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια σὲ ἀνάλογες περιπτώσεις συλλογίζομαι τὸ πόσο εὔκολο θὰ ἦταν νὰ διαλευκανθῆ τὸ ἔγκλημα τῆς Καισαριανῆς. Πρῶτα πρῶτα θὰ ἐφωδίαζε μὲ φωτογραφίες τοῦ θύματος ὅλα τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ θὰ τὰ ἐξαπέστελλε ἀνὰ τὰς ἀγυιὰς καὶ τὰς ρύμας γιὰ νὰ βροῦν ποῦ εἶχε καθήσει τὸ θῦμα καὶ ποῦ εἶχε θεαθῆ. Μέσα σὲ λίγες ὧρες θὰ τὸ εἶχε βρῆ, θὰ εἶχε ἀνακαλύψει αὐτὴν τὴν μὴ ἐμφανισθεῖσα καὶ μυστηριώδη κυρὰ Γιάννενα καὶ θὰ εἶχε ξεκαθαρίσει τὸ ρόλο της, θὰ εἶχε προσαγάγει καὶ ἀπομονώσει ἕνα σωρὸ μάρτυρες, συνοίκους τοῦ θύματος καὶ γνωριμίες τῶν τελευταίων ἡμερῶν, θὰ εἶχε βρῆ ποῦ ἔφαγε καὶ ποῦ ἐμέθυσαν τὸν Πέπα γιὰ τελευταία φορὰ καὶ τελικὰ θὰ ἔφθανε στὸν σκοπό της καὶ θὰ ἀνακάλυπτε καὶ τὸ ποιοὶ τὸν ἐστραγγάλισαν καὶ τὸ ποῦ καὶ τὸ γιατί. Ἀλλὰ γιὰ τὴν διαλεύκανσι ἑνὸς ἐγκλήματος δὲν χρειάζεται μονάχα ἄριστος δικαστής, γνώστης τῶν τύπων καὶ τῶν δικονομιῶν καὶ τῶν νόμων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἐγκληματολόγος, ἔξυπνος καὶ γρήγορος ὡς πρὸς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἐνεργειῶν καὶ πρὸ παντὸς ἀνακριτὴς συνεργαζόμενος μὲ ἀστυνομία καὶ μὲ ἀσφάλεια ποὺ νὰ ἔχουν ὄρεξι γιὰ δουλειὰ καὶ ὄχι γιὰ τύπους.

Σ. ΛΕΩΤΣΑΚΟΣ

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
(ΓΕΝΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΜΙΑΣ)

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΘΕΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

8.—Τὸ μυϊκὸ σύστημα. Ἀπομένει νὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γιὰ τὸ μυϊκὸ σύστημα, προκειμένου νὰ κλείσουμε τὴ σύντομη αὐτὴ ἐπισκόπησι τῶν κυριωτέρων «συστημάτων ἐργασίας», ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ἡ λειτουργία τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, καθὼς ἄλλωστε καὶ ἐκείνου τῶν ζώων.

Μὲ τὸν ὅρο «μυϊκὸ σύστημα» ἐννοοῦμε τὸ σύνολο τῶν σαρκῶν ἢ μυῶν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, οἱ ὁποῖοι συνδεόμενοι μὲ τὰ ὀστᾶ του ἢ λειτουργοῦντες μεμονωμένοι, ἐξασφαλίζουν κατὰ τρόπον αὐτόματο τὴ ζωή, τὴν κίνησι καὶ τὴ συντήρησι τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Συγκεκριμένως, οἱ μῦς (σάρκες), εἶναι τὰ τμήματα ἐκεῖνα τῶν ζώντων ὀργανισμῶν, στὰ ὁποῖα μεταφέρονται, μὲ τὸ κυκλοφοριακὸ καὶ τὰ ἄλλα συστήματα λειτουργίας τους, τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα τῶν τροφῶν καὶ ἔτσι ἐξασφαλίζεται : τὸ μὲν ἡ συντήρησις καὶ ἡ ζωὴ ἐν γένει τῶν σωμάτων στὶς διάφορες ἐκδηλώσεις τους. Τὸ δὲ ἡ αὐτόματη αὔξησις, κατὰ τὰ πρῶτα ἰδίως ἔτη τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, ἡ ἀνανέωσις τῶν φθειρομένων καὶ ἡ ἐπούλωσις (ἴασις) τῶν τραυμάτων ἢ τῶν πληγῶν, ὅσων μυῶν ὑφίστανται τοιαύτας. Χωρὶς τὸν ἢ τοὺς μηχανισμοὺς τοῦ μυϊκοῦ συστήματος ἑπομένως δὲν δύναται νὰ νοηθῇ καὶ νὰ ὑπάρξῃ ζωή, ὅπως ἄλλωστε συμβαίνει καὶ μὲ τὰ ἄλλα «συστήματα» τοῦ ὀργανισμοῦ.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνάγουμε τὰ ἑπόμενα παραγγέλματα, τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ὁποίων στὸν πρακτικὸ βίο σᾶς συνιστοῦμε, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες :

1ον) Λαμβάνετε ὑπ' ὄψιν τὰ διάφορα «συστήματα», μὲ τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζεται ἡ συντήρησις καὶ ἡ λειτουργία τῶν ζώντων ὀργανισμῶν καὶ ἰδίως τοῦ ἀνθρώπου καὶ κάνετε ὅ, τι δυνατὸν ἑκάστοτε γιὰ τὴ διατήρησί τους σὲ καλὴ κατάστασι.

2) Σημειώνετε ὅτι καὶ ἡ παραμικρὰ ἔστω βλάβη ἑνὸς μόνον ὀργάνου οἱουδήποτε «συστήματος» τοῦ ὀργανισμοῦ, ἐπιφέρει ἀνωμαλίες καὶ βλάβες, διαταράσσει τὴν ὁμαλὴ λειτουργία, προκαλεῖ ἀσθένειες καὶ πόνους καὶ θέτει σὲ κίνδυνο τὴν ὑγεία.

3. Τὰ ἐξωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου διαιρεῖται, στὶς μεγάλες του γενικὲς γραμμές, ὅπως εἶναι σ' ὅλους γνωστό, σὲ τρία μέρη : Τὴν κεφαλή, τὸν κορμὸ καὶ τὰ ἄκρα. Ἐπὶ ἑκάστου δὲ τῶν μερῶν αὐτῶν ὑπάρχουν διάφορα ὄργανα, τὰ ὁποῖα κινούμενα καὶ λειτουργοῦντα ἐξασφαλίζουν τὴ ζωή. Τὰ ὄργανα αὐτὰ εἶναι ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικά, στηρίζονται δέ, ὅπως ἐσημειώσαμεν ἤδη, σ' ἕνα σύστημα ὀστῶν, ἀριστοτεχνικὰ συνδεδεμένων καὶ ἡνωμένων, ὥστε νὰ παρουσιάζουν ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο. Ὅλα μαζὶ τὰ ὀστᾶ ἀποτελοῦν τὸ σκελετὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔχουν διάφορα ὀνόματα.

Τὰ κυριώτερα ἐξωτερικὰ ὄργανα τοῦ σώματος εἶναι ἐν πρώτοις τὸ δέρμα, ποὺ καλύπτει ὅλη τὴν ἐπιφάνειά του καὶ ἐκπληρώνει σπουδαιότατο προορισμό, ὅπως θὰ ἰδοῦμε ἀμέσως κατωτέρω. Κατόπιν στὴν κεφαλὴ ὑπάρχουν, ὅπως ὅλοι ξεύρουμε : Τὰ μάτια, ἡ μύτη μὲ τοὺς ρώθωνας, τὰ αὐτιὰ καὶ τὸ στόμα μὲ τὴ γλῶσσα καὶ τὰ δόντια, τὰ ὁποῖα εἶναι καὶ τὰ ὄργανα τῶν τεσσάρων ἐκ τῶν πέντε αἰσθήσεων. (Ὁράσεως, ἀκοῆς, ὀσφρήσεως, γεύσεως. Ἡ πέμπτη, ἡ ἁφή, ἔχει ὄργα-

νον ὁλόκληρο τὸ σῶμα). Μὲ τὸν κορμὸν ἐξ ἄλλου συνδέονται τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα, ἤτοι τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια, τὰ ὁποῖα καταλήγουν στὰ δάκτυλα, ποὺ φέρουν τὰ λεπτὰ καὶ χρησιμώτατα ὀστᾶ τῶν νυχιῶν.

Ὅ,τι μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ νὰ ξεύρουμε γιὰ τὰ ὄργανα αὐτά, εἶναι ἡ ἀποστολὴ τοῦ καθενὸς καὶ ὁ τρόπος τῆς διατηρήσεώς τους σὲ ὑγιεινὴ κατάστασι, ὥστε νὰ ἐκπληρώνουν τὸν προορισμό τους ἀνεμπόδιστα καὶ ἀποτελεσματικά. Καὶ τὴ μὲν ἀποστολή τους τὴν ξεύρουμε σχεδὸν ὅλοι, τοὐλάχιστον στὶς γενικές τους γραμμές. Γιατὶ κανεὶς φανταζόμαστε δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι τὰ μάτια χρησιμεύουν γιὰ νὰ βλέπουμε, τὰ αὐτιὰ γιὰ ν' ἀκοῦμε, ἡ μύτη γιὰ ν' ἀναπνέουμε, τὸ στόμα γιὰ νὰ τρῶμε, κ.ο.κ. Ἐπίσης ὅλοι ξεύρουν, ὅτι τὰ χέρια μας βοηθοῦν νὰ συλλαμβάνουμε τὰ διάφορα ἀντικείμενα ποὺ θέλουμε, ν' ἀσκούμαστε, νὰ γράφουμε, κλπ. Ἐνῶ τὰ πόδια μας βοηθοῦν νὰ κινούμαστε, νὰ γυμναζώμαστε, κλπ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἀγνοοῦν πολλοί, εἶναι ὁ τρόπος τῆς διατηρήσεώς τους σὲ ὑγιεινὴ κατάστασι. Γι' αὐτὸ ἀμέσως κατωτέρω θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ κάπως λεπτομερέστερα τὸ ζήτημα αὐτό.

1.—Τὸ δέρμα. Ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ δέρμα, ποὺ καλύπτει, ὅπως εἴπαμε, ὅλο τὸ σῶμα. Ἡ κυρία ἀποστολὴ τοῦ δέρματος εἶναι : Τὸ μὲν νὰ χρησιμεύῃ ὡς κάλυμμα τοῦ σώματος, νὰ τὸ διατηρῇ σὲ σταθερὴ θερμοκρασία, χωρὶς διακυμάνσεις, καὶ νὰ τὸ προστατεύῃ ἀπὸ διαφόρους κινδύνους, (μικρόβια, μολύνσεις, ψῦχος, θερμότης, κλπ.). Τὸ δὲ νὰ ἐκτελῇ διάφορες ἄλλες λειτουργίες, ποὺ συντελοῦν τὰ μέγιστα στὴν ἐξασφάλισι τῆς ὁμαλῆς ζωῆς καὶ δράσεως τοῦ ὀργανισμοῦ.

Οἱ λειτουργίες αὐτὲς εἶναι πολλὲς καὶ σπουδαιότατες. Ὡς κυριώτερες ἐξ αὐτῶν μποροῦν νὰ θεωρηθοῦν : Ἡ ἄδηλη διαπνοή, ἡ ἔκκρισις τοῦ σμίγματος καὶ τοῦ ἱδρῶτος, ἡ ρύθμισις τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος, ἡ ἀφή, κλπ. Ἀμέσως ἐν συνεχείᾳ θὰ εἰποῦμε λίγες λέξεις γι' αὐτές, ἀφοῦ δώσουμε μερικὲς γενικὲς πληροφορίες ποὺ παρέχουν οἱ ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐκλαΐκευσι τῆς ὑγιεινῆς γιατροί.

Κατὰ τοὺς γιατροὺς λοιπόν, τὸ δέρμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ποὺ ἔχει τελείως ἀναπτυχθῇ, καταλαμβάνει ἔκτασι δύο περίπου τετραγωνικῶν μέτρων. Ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τὴν ἐπιδερμίδα, ἡ ὁποία προστατεύει τὸν ὀργανισμὸν ἀπὸ ἐλαφρὲς βλάβες, τὸ κυρίως δέρμα, ποὺ συνδέεται μὲ διάφορα ὄργανα καὶ τέλος τὸ ὑποδόρειον λίπος. Τὰ ἐπὶ τοῦ δέρματος ὄργανα εἶναι τὰ αἱμοφόρα καὶ λυμφατικὰ ἀγγεῖα, τὰ νεῦρα καὶ διάφορες ἐλαστικὲς ἶνες, ποὺ τοῦ δίδουν τὴν ἐλαστικότητα τὴν ὁποίαν ἔχει, καὶ τοῦ ἐπιτρέπουν νὰ προσαρμόζεται στὶς διάφορες κινήσεις τοῦ σώματος.

Αὐτὰ γενικά. Ἐρχόμενοι τώρα στὶς διάφορες λειτουργίες τοῦ δέρματος, παρατηροῦμε, ἐν πρώτοις, ὅτι τοῦτο χρησιμεύει ὡς ἕνα εἶδος συμπληρωματικοῦ πνεύμονος, ποὺ βοηθεῖ τὸ σῶμα στὴν ἀναπνοή. Μὲ τὸ δέρμα δηλαδὴ ἐκτελεῖται τὸ 1/7 τῆς ὅλης ἀναπνοῆς τοῦ σώματος, ποὺ καλεῖται Διαπνοή. Γίνεται δὲ αὕτη μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ ἀερίων μεταξὺ δέρματος καὶ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρα, μέσῳ ἑνὸς συστήματος μικροσκοπικῶν σωληναρίων, τὸ ὁλικὸ μῆκος τῶν ὁποίων, ἂν τεθοῦν στὴ σειρά, φθάνει πολλὲς χιλιάδες μέτρα. Τὰ σωληνάρια αὐτὰ ἀποτελοῦν τοὺς ἐκφορητικοὺς πόρους τοῦ σώματος, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐξέρχονται κάθε ἡμέρα, ὑπὸ μορφὴν ἀοράτων ὑδρατμῶν, 1/2 λίτρου νεροῦ.

Ἄλλη σπουδαία λειτουργία τοῦ δέρματος εἶναι ἡ ἔκκρισις τοῦ σμίγματος. Τοῦτο εἶναι μία λιπαρὰ οὐσία, ποὺ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σῶμα μὲ εἰδικοὺς ἀδένες, οἱ ὁποῖοι καλοῦνται σμιγματογόνοι καὶ ἔχει σκοπὸ νὰ διατηρῇ τὸ δέρμα μαλακὸ καὶ εὔκαμπτον. Ἐπίσης τὸ προφυλάσσει ἀπὸ τὰ σκασίματα καὶ τὸ ἐνισχύει, ὥστε νὰ μὴ προσβάλλεται ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ εἰδικώτερα ἀπὸ τὸ νερό, ὅταν τὸ σῶμα μας ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ ὑγρὸ στοιχεῖο. Οἱ ἀδένες αὐτοὶ ἀνέρχονται σὲ πολλὰ ἑκατομμύρια ἐν τῷ συνόλῳ τους καὶ εἶναι ἐγκατεσπαρμένοι σ' ὅλο τὸ σῶμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς παλάμες καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν.

Ἡ ἔκκρισις τοῦ ἱδρῶτος ἀποτελεῖ ἄλλη ἐξαιρετικὴ λειτουργία τοῦ δέρματος. Τὸν ἱδρῶτα ξεύρουμε σχεδὸν ὅλοι. Ἐκεῖνο ποὺ ἀγνοοῦν ἀσφαλῶς οἱ πολλοί, εἶναι ἡ σπουδαιότης του. Ὁ ἱδρὼς λοιπόν, τὸν ὑγρὸν αὐτὸ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ σῶμα ὅταν τοῦτο θερμαίνεται ἀρκετά, ὅταν κουράζεται ἀπὸ τὴν ἐργασία, ὅταν βασανίζεται κανεὶς ἀπὸ ἀγωνίες, κλπ. ἔχει μιὰ σπουδαιότατη ἀποστολή. Συντελεῖ δηλαδὴ στὴν ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τὸ σῶμα διαφόρων δηλητηριωδῶν οὐσιῶν (οὐρία, κλπ.), ποὺ ἀπομένουν σ' αὐτὸ μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τῆς ὕλης.

Ὁ ἱδρὼς ἐξέρχεται ἀπὸ εἰδικοὺς ἀδένες τοῦ σώματος, ποὺ λέγονται ἱ δ ρ ω τ ο π ο ι ο ὶ καὶ φθάνουν τὰ τρία περίπου ἑκατομμύρια σ' ὅλο τὸ σῶμα. Εἶναι ἀφθονώτεροι στὶς παλάμες καὶ τὰ πέλματα τῶν ποδιῶν. Ἡ ποσότης τοῦ ἱδρῶτος ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ θερμοκρασία τοῦ σώματος, τὴν ἐνδυμασία, τὴν κούρασι, κλπ. Μπορεῖ δὲ νὰ φθάνῃ καὶ τὰ 500 γραμμάρια τὴν ἡμέρα, ὁπότε τὸ σῶμα χάνει περὶ τὶς 800 θερμίδες ἀπὸ τὴ θερμότητά του. Ἂν ἡ λειτουργία τῶν ὡς ἄνω ἀδένων δὲν εἶναι κανονική, τότε ὁ ὀργανισμὸς πρέπει νὰ βρῇ ἄλλο τρόπο νὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὸ σῶμα τὶς δηλητηριώδεις οὐσίες... Οὕτως ἐπιβαρύνονται τὰ νεφρά, τὰ ὁποῖα μποροῦν ἔτσι νὰ ὑπερφορτωθοῦν, νὰ πάθουν ὑπερκόπωσι, νὰ προκαλέσουν ἀσθένειες, κλπ.

Ἡ ρύθμισις τῆς θερμοκρασίας τοῦ σώματος, ἀποτελεῖ ἄλλη μεγάλη καὶ σπουδαία λειτουργία τοῦ δέρματος. Ὅπως εἶναι γενικὰ γνωστό, γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ ζωὴ καὶ νὰ λειτουργήσῃ ὁμαλὰ ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, πρέπει νὰ ἔχῃ ὡρισμένη θερμοκρασία, ἡ ὁποία κυμαίνεται στοὺς 36 — 37 βαθμοὺς Κελσίου κατὰ κανόνα, καίτοι ἀρκετὰ ὄργανα ἔχουν ἄλλη, χαμηλότερη ἢ ἀνώτερη. Ὁ ὀργανισμὸς ἀποκτᾶ τὴ θερμότητα αὐτὴ μὲ τὴν καῦσι τῶν τροφῶν καὶ τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος, διὰ τῶν αἱμοφόρων ἀγγείων. Τὸ δέρμα συντελεῖ στὸ νὰ κρατῆται ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος σταθερὰ καὶ ἑπομένως ἐξασφαλίζει τὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ. Γιατὶ ὅταν ἡ θερμοκρασία αὐξάνεται ἢ ἐλαττώνεται, ἐπέρχονται ἀνωμαλίες καὶ προκαλοῦνται ζητήματα.

Ἄλλη λειτουργία τοῦ δέρματος εἶναι ἡ ἄσκησις τῆς αἰσθήσεως τῆς ἁφῆς. Μὲ τὴν αἴσθησι δὲ αὐτὴ τὸ ἀνθρώπινο σῶμα πληροφορεῖται, ὡς γνωστόν, ὅτι ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ ἄλλα ἀντικείμενα, ὅτι πιέζεται, ὅτι ἀνθίσταται, κλπ. Ἡ ἀπορροφητικὴ ἱκανότης τοῦ δέρματος ἐξ ἄλλου, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη λειτουργία του, μεγάλης σημασίας. Γιατὶ μ' αὐτὴ τὸ δέρμα ἀπορροφᾶ ἀέρια, ὑδρατμούς, φῶς, λιπαρὲς οὐσίες, (ἀλοιφές, πομάδες, κλπ.), ποὺ συντελοῦν στὴν ἐξασφάλισι τῆς ὑγείας τοῦ σώματος. Στὸ δέρμα φυτρώνουν ἐξ ἄλλου οἱ τρίχες, ποὺ ἔχουν ἐπίσης εἰδικὴν ἀποστολήν.

Ἀπὸ τὰ λίγα αὐτὰ καταφαίνεται, νομίζουμε, ἡ μεγάλη σπουδαιότης τοῦ δέρματος γιὰ τὴν ὕπαρξι καὶ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ὅτι ἡ καταστροφὴ του σὲ ὡρισμένην ἔκτασιν ἀπὸ ὁποιανδήποτε αἰτίαν, λ.χ. ἐγκαύματα, φράξιμο τῶν πόρων καὶ τῶν ἀδένων του, κλπ. ἐπιφέρει τὸ θάνατο. Καταφαίνεται ὅμως ἀκόμα καὶ κάτι ἄλλο : Ὅτι δηλαδὴ χρειάζονται σημαντικὲς φροντίδες γιὰ νὰ διατηρῆται τοῦτο σὲ καλὴ κατάστασι καὶ νὰ συντελῇ στὴν ὑγεία τοῦ σώματος.

Οἱ κυριώτερες φροντίδες ποὺ ἐπιβάλλονται γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό, εἶναι : Ἡ ἀπόλυτη καθαριότης, ποὺ ἐξασφαλίζεται ἀπὸ τὸ συχνὸ πλύσιμό του μὲ ἄφθονο νερὸ καὶ σαπούνι. Γιατὶ ἔτσι ἀπομακρύνονται οἱ λιπαρὲς οὐσίες, ἡ σκόνη, κλπ. ποὺ ἐπικάθηνται στὸ δέρμα καὶ φράζουν τοὺς πόρους του, οἱ ὁποῖοι οὕτω παραμένουν ἀνοικτοί. Ὁμοίως ἡ ἔκθεσις τοῦ δέρματος στὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιον, ἀποτελεῖ ἄλλο μέτρο, τὸ ὁποῖον συντελεῖ στὴν ἐξασφάλισι τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας του. Ἡ συχνὴ τέλος ἀλλαγὴ ἐσωρρούχων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναι φαρδυά, ἐλαφρὰ καὶ πορώδη, ἐπιβάλλεται. Γιατὶ ἔτσι ταῦτα ἐπιτρέπουν τὴ διέλευσι τοῦ ἀέρα, τοῦ φωτός, κλπ. καὶ συμπληρώνουν τὰ κύρια μέτρα ποὺ ὀφείλουν νὰ λαμβάνωνται γιὰ τὴ δια-

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ ΣΥΝΔΕΔΕΜΕΝΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ
22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1963 - 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1965

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. **ΒΑΣ. ΚΡΥΟΥ**

Δύο χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε ποὺ ἡ μοῖρα θέλησε νὰ ἐπισημάνῃ ξανὰ τὴν ὕπαρξή της, ἀνεμίζοντας στὸ φτερούγισμά της, τὸ μαῦρο ἀραχνούφαντο πέπλο της ἐπάνω ἀπ' τὸ Λευκὸ Οἶκο τῆς Ἀμερικῆς.

Χρόνια ἦταν, σχεδόν, ξεχασμένη στὰ βάθη τῆς ἱστορίας, ἡ ἀκτινοβολία ὅμως τοῦ KENNENTY τὴν ξύπνησε ἀπ' τὸ λήθαργό της καὶ τῆς ξαναζέστανε τὴ ζήλεια νὰ φτερουγίσῃ ὕπουλα, σκορπίζοντας τὴ συμφορὰ σὲ μιὰ εὐτυχισμένη οἰκογένεια καὶ σ' ὁλόκληρο τὸν ἐλεύθερο κόσμο.

Ὁ μεγάλος πρόεδρος, ὁ ἰδανικὸς ἀγωνιστὴς γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐλευθερία, ἡ ἐλπίδα τοῦ ἐλευθέρου κόσμου, ἔσβυσε στὶς 22 τοῦ Νοέμβρη 1963, κατὰ τὸ θέλημα τῆς μοίρας, ὅπως καὶ παλαιότερα ἕνας ἄλλος μεγάλος πρόεδρος, ὁ ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ, ποὺ κι' αὐτὸς ἠγωνίζετο πάνω στὰ ἴδια μέτρα, στὰ ἴδια μοτίβα, γιὰ κάτι τὸ ὑπέρτερο, γιὰ κάτι ἰδανικό.

Ἡ σκληρὴ καὶ ἀδυσώπητη αὐτὴ μοῖρα, στὸ διπλὸ διάβα της ἀπ' τὴ ζωή, θέλησε νὰ περπατήσῃ ἐπάνω ἀκριβῶς στὰ ἴδια ἀχνάρια μὲ συμπτώσεις παράδοξες καὶ τόσο πολὺ περίεργες ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἀγνοήσῃ ἡ ἱστορία καὶ ἡ παράδοσις τοῦ Ἀμερικανικοῦ Λαοῦ.

Δὲν εἶμαι βέβαιος ἐὰν γράφτηκαν στὴν Ἑλλάδα αὐτὲς οἱ περίεργες καὶ παράδοξες συμπτώσεις, δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι εἶμαι ὁ πρῶτος ποὺ τὶς φέρνω σὲ κάποια δημοσιότητα, ἀλλά, πιστεύω, θἄναι πολλοὶ ποὺ δὲν τὶς ξέρουν καὶ γιὰ χάρη τους τὶς μεταφέρω σήμερα στὴν ἐπικαιρότητα, σὰν ἕνα μνημόσυνο, στὰ δυὸ χρόνια, γιὰ τὸ μεγάλο τέκνο τῆς Ἀμερικῆς ποὺ, κατὰ τὸ θέλημα τῆς μοίρας, τόσο πρόωρα καὶ μὲ τόσο πόνο τὰ ἀποστερήθηκε ἡ ἀνθρωπότητα.

Καὶ οἱ δύο πρόεδροι, μὲ τὴν κοινὴ μοῖρα, ὁ LINCOLN καὶ ὁ KENNEDY, ἦσαν ἰδεολογικὰ τεταγμένοι κατὰ τῶν φυλετικῶν διακρίσεων καὶ ἀγωνιζόταν γιὰ τὴν ἰσότητα καὶ τὴν ἰδανικὴ ἐλευθερία.

Ὁ LINCOLN ἐξελέγη πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς τὸ 1860 καὶ ὁ KENNEDY τὸ 1960, δηλαδὴ ἀκριβῶς στὰ ἑκατὸ χρόνια.

Καὶ οἱ δύο δολοφονήθηκαν ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ἐνῶ συνωδεύοντο ἀπὸ τὰς συζύγους των.

Καὶ οἱ δύο πρόεδροι πυροβολήθηκαν ἐκ τῶν ὄπισθεν καὶ εἰς τὸ κεφάλι.

Οἱ διάδοχοί των εἶχαν καὶ οἱ δύο τὸ ἐπώνυμον JOHNSON, κατήγοντο ἀπὸ τὴν νοτιομεσημβρινὴν περιοχὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἦσαν ἔνθερμοι δημοκράται καὶ μέλη τῆς Γερουσίας.

Ὁ διάδοχος τοῦ LINCOLN, ὁ ANDREW JOHNSON, ἦτο γεννημένος τὸ

τήρησι τοῦ δέρματος σὲ καλὴ κατάστασι, ἡ ὁποία συμβάλλει στὴν ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ ὀργανισμοῦ.

Λαμβάνετε σοβαρὰ ὑπ' ὄψιν λοιπὸν τὶς πολλὲς καὶ σπουδαῖες λειτουργίες τοῦ δέρματος, ἀγαπητοὶ ἀναγνῶστες, καὶ κάνετε πάντοτε τὸ καλλίτερο δυνατὸν γιὰ νὰ τὸ διατηρῆτε σὲ καλὴ κατάστασι καὶ νὰ ἐξασφαλίζετε τὴν ὑγεία του. Συγκεκριμένως φροντίζετε νὰ τὸ πλύνετε συχνὰ μὲ ἄφθονο νερὸ καὶ σαπούνι, νὰ τὸ ἐκθέτετε στὸν ἀέρα καὶ τὸν ἥλιο, ἀφοῦ λάβετε τ' ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα γιὰ τὸ ψῦχος ἢ τὰ ἐγκαύματα καὶ ν' ἀλλάζετε συχνὰ ἐσώρρουχα.

(Συνεχίζεται)

1808 καὶ ὁ διάδοχος τοῦ KENNEDY, ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, LYNDON JOHNSON, ἐγεννήθη τὸ 1908, δηλαδὴ στὰ ἑκατὸ χρόνια.

Ὁ δολοφόνος τοῦ LINCOLN ἐλέγετο JOHN WILKES BOOTH καὶ τοῦ KENNEDY, ἐλέγετο LEE HARVEY OSWALD. Καὶ οἱ δύο κατήγοντο ἀπὸ τὴν νοτιομεσημβρινὴν περιοχὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἐνεφορροῦντο ἀπὸ ἐπικίνδυνες ἀντιδημοκρατικὲς ἰδέες.

Τόσον ὁ BOOTH ὅσον καὶ ὁ OSWALD εἶχαν προασκηθῆ γιὰ νὰ πετύχουν στὴν προσπάθεια τῆς δολοφονίας τῶν δύο προέδρων.

Καὶ τῶν δύο δολοφονηθέντων προέδρων αἱ σύζυγοι ἔχασαν τέκνα ἀπὸ φυσικὸ θάνατο ἐνῶ κατοικοῦσαν στὸ Λευκὸ Οἶκο.

Τοῦ LINCOLN ὁ γραμματεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο KENNEDY, τὸν συνεβούλευσε νὰ μὴ πάῃ τὸ βράδυ ἐκεῖνο στὸ θέατρο.

Καὶ τοῦ KENNEDY ὁ γραμματεύς, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦτο LINCOLN, τὸν συνεβούλευσε νὰ μὴ πραγματοποιήσῃ τὸ ταξίδι στὸ DALLAS.

Ὁ δολοφόνος WILKES BOOTH πυροβόλησε τὸν πρόεδρο LINCOLN ἐνῶ ἐκάθητο στὴ θέσι του, μέσα στὸ θέατρο καί, ἀφοῦ πέταξε τὸ ὅπλο, ἔτρεξε νὰ κρυφτῆ σὲ κάποιο οὐρανοξύστη.

Ὁ δολοφόνος OSWALD πυροβόλησε τὸν πρόεδρο KENNEDY ἀπὸ ἕνα οὐρανοξύστη καὶ ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τὸ ὅπλο ἔτρεξε νὰ κρυφτῆ μέσα σ' ἕνα θέατρο.

Τὰ ἐπώνυμα καὶ τῶν δύο δολοφονηθέντων προέδρων, τοῦ LINCOLN καὶ τοῦ KENNEDY, περιέχει ἕ κ α σ τ ο ν ἑπτὰ (7) γράμματα.

Τὰ ὀνοματεπώνυμα τῶν διαδόχων των, ANDREW JOHNSON καὶ LYNDON JOHNSON, περιέχει ἕκαστον δέκα τρία (13) γράμματα.

Τὰ ὀνοματεπώνυμα καὶ πατρώνυμα καὶ τῶν δύο δολοφόνων, τοῦ JOHN WILKES BOOTH καὶ τοῦ LEE HARVEY OSWALD, περιέχει ἕκαστον δέκα πέντε (15) γράμματα.

Αὐτὲς εἶναι οἱ παράδοξες συμπτώσεις ποὺ τηρήθηκαν ἀπ' τὴν κοινὴ μοῖρα κατὰ περίεργο τρόπο, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ τοὺς ἀρνηθῆ ἡ ἱστορία κάποια θέσι γιὰ νὰ μὴ ξεχαστοῦν ἐκεῖνοι ποὺ θυσιάστηκαν στὴν κοινὴ ὑπόθεσι, στὴ μεγάλη ἰδέα, μὲ ἀπώτερο σκοπὸ τὸ γερὸ θεμέλιωμα ποὺ θὰ στηριζόταν ἡ ἰσότητα καὶ ἡ πραγματικὴ ἐλευθερία.

Β. ΚΡΥΟΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΠΑΛΑΙΟΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Σειρὰ ἄρθρων τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ**

— Η' —

"Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ,, - Η "ΠΡΕΜΙΕΡΑ,, ΚΑΙ "Ο ΠΟΛΙΣΜΑΝ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ,,

Η ΠΡΩΤΗ ἡμέρα ἀστυνομεύσεως τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ 1925, ἐνέπνευσε ὅλους σχεδὸν τοὺς ἀνθρώπους τῶν Γραμμάτων. Ἀπὸ τοὺς «ἐφημεριδογράφους», ὅλοι οἱ ἀρθρογράφοι, χρονογράφοι, σχολιασταί, εἶδαν καὶ ἐτόνισαν ἀπὸ τῶν στηλῶν των ὅτι ἤρκεσε μιᾶς μόνον ἡμέρας ἀστυνόμευσις διὰ νὰ καταδειχθοῦν αἱ ἱκανότητες τῶν νέων ἀστυνομικῶν ὀργάνων, νὰ προοιωνίζεται δὲ λαμπρὰ ἡ ἐξέλιξις τῶν ἀστυνομικῶν πραγμάτων καὶ εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος. Περὶ τούτων ὁμιλοῦν ἀψευδέστατα τὰ ἔντυπα τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1925.

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Ἀστυνομία Πόλεων» καὶ ὑπότιτλον «Τὰ πρῶτα καταπληκτικὰ ἀποτελέσματα», εἰς τὸν «Ἐλεύθερον Τύπον» τῆς 16ης Ἰανουαρίου 1925 γράφονται αὐτά :

«Τὴν πρωίαν τῆς χθὲς συνέβη ἕνα θαῦμα εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ διὰ τὴν ἀκρίβειαν εἰς τὰ κέντρα τῶν Ἀθηνῶν. Ὑπῆρχε τάξις, εἶχε λήξει ὁ συνωστισμός, ἡ φασαρία, τὸ πανδαιμόνιον, ἡ ρυπαρότης. Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔτριβαν τὰ μάτια των. Ἐκοιμῶντο καὶ ὠνειρεύοντο, ἐπρόκειτο περὶ ὀφθαλμαπάτης ἢ περὶ πραγματικότητος ;

»Ἐπρόκειτο ἁπλούστατα περὶ τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ εἰς τὸ Ἄστυ μας. Ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις τοῦ θαύματος.

»Ἡ νέα Ἀστυνομία ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της ἀπὸ τῆς 6ης πρωϊνῆς τῆς χθές. Ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὸ Τμῆμα τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἴωνος καὶ Βερανζέρου οἰκίαν. Τὸ Τμῆμα Τάξεως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λέκκα καὶ τὸ Τμῆμα Ἀγορανομίας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου.

»Καὶ τὰ τρία αὐτὰ τμήματα δὲν ἐνθυμίζουν καθόλου παλαιὸν ἀθηναϊκὸν Ἀστυνομικὸν Τμῆμα. Οὔτε ρυπαρότης, οὔτε κακοσμία, οὔτε θόρυβος. Τὰ πάντα ἀπαστράπτουν ἐκ καθαριότητος, ἀπὸ τοῦ γραφείου τοῦ προϊσταμένου μέχρι αὐτοῦ τοῦ κρατητηρίου.

»Πρωὶ-πρωὶ οἱ σκοποὶ ἀστυφύλακες κατέλαβον τὰς θέσεις των εἰς τὰ κέντρα καὶ τὰς διαφόρους κεντρικὰς ὁδούς, οἱ τῆς Ἀγορανομίας εἰς τὴν Ἀγορὰν καὶ οἱ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ὅπου τοὺς ἐκάλει τὸ καθῆκον των. Οἱ νέοι ἀστυφύλακες ἔκαμαν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς πολίτας διὰ τὴν ἄμεμπτον περιβολήν των, τὴν ἀξιοπρέπειάν των καὶ τὴν λεπτότητα μεθ' ἧς συμπεριφέροντο εἰς πάντας. Πρόθυμοι, εὐσυνείδητοι, εὐγενεῖς, ἄγρυπνοι, δραστήριοι, ἐνεργητικοί, ἀπέκτησαν εὐθὺς ἀμέσως τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ.

»Παρεῖχον ἀμέσως εἰς οἱονδήποτε πᾶσαν πληροφορίαν ἥτις τοῖς ἐζητεῖτο, μὲ εὐγένειαν τρόπων ἀγνώστων μέχρι τῆς χθές. Καὶ ἠκούσθησαν πολλοὶ ἁπλοϊκοὶ πολῖται νὰ ἐκφράζουν μεγαλοφώνως τὸν ἐνθουσιασμόν των :

»—Δόξα σοι ὁ Θεός! Τώρα ἔχομε Ἀστυνομία! Μπορεῖς καὶ συνεννοεῖσαι μαζί τους, ἀδελφέ!.....

»Οἱ τῆς Τροχαίας Κινήσεως ἀστυφύλακες ἐκανόνιζαν τὰ τῆς κυκλοφορίας αὐτοκινήτων, ἁμαξῶν καὶ κάρρων μὲ ἀξιοθαύμαστον ταχύτητα καὶ ἀκρίβειαν. Ἀ-

διαφοροῦντες διὰ τὴν βροχήν, ἔμεναν εἰς τὰς θέσεις των ἐκτελοῦντες ἀνελλιπῶς τὸ καθῆκον των.

»Χάρις εἰς τὴν νέαν Ἀστυνομίαν ἀπηλλάγη καὶ ἡ πλατεῖα τῆς Ὁμονοίας τῶν σταθμευόντων ἐκεῖ ἀπειραρίθμων ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων. Διὰ τὰ αὐτοκίνητα αὐτὰ ὡρίσθησαν νέοι σταθμοί. Οὕτω εἰς τὴν ὁδὸν Δώρου καὶ Σατωβριάνδου θὰ σταθμεύουν τὰ αὐτοκίνητα τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Ἀθηνῶν-Πατησίων, εἰς τὴν ὁδὸν Σατωβριάνδου τὰ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν, εἰς τὴν ὁδὸν Σωκράτους τὰ τῆς ὁδοῦ Σεπολίων, εἰς τὴν ὁδὸν Πειραιῶς τὰ τοῦ Ρούφ, εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου (τέρμα) τὰ τοῦ Ζαππείου-Μακρυγιάννη, εἰς τὴν πλατεῖαν Λουδοβίκου τὰ τῶν Ἀμπελοκήπων, εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τὰ τῆς Κολοκυνθοῦς, εἰς τὴν ὁδὸν Λυκούργου τὰ τῶν Πετραλώνων, εἰς τὴν ὁδὸν Νίκης τὰ τοῦ Παγκρατίου καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Χαλκοκονδύλη τὰ τῶν Ποδαράδων. Ἐπίσης ὁ σταθμὸς τῶν ἁμαξῶν Χαυτείων μετεφέρθη εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς.

»Θαυμασία, πρωτοφανής, ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς, ἦτο ἡ τάξις ἐν τῇ νέᾳ Ἀγορᾷ. Ὁ ναὸς οὗτος τῆς γαστριμαργίας παρουσιάσθη χθὲς πεντακάθαρος, λάμπων. Οὔτε βρωμόνερα, οὔτε σκουπίδια, οὔτε βόρβορος, οὔτε ρύακες αἵματος. Οἱ πάγκοι τῶν πωλητῶν εἶχον χρωματισθῆ. Τὰ ρεῖθρα εἶχον ἀσβεστωθῆ, τὰ πρὸ τῶν λαχανοπωλείων καὶ τῶν παντοπωλείων τῆς ἀγορᾶς ἐμπορεύματα περιωρίσθησαν εἰς μικρότερον χῶρον. Οἱ ἀστυφύλακες ἐξήτασαν τὰ πωλούμενα τρόφιμα, προλαμβάνοντες δὲ τὸν συνωστισμὸν καὶ τὸ ἀλληλοπάτημα τῶν ἄλλων ἡμερῶν, ἐτοποθέτησαν τοὺς ἀγοραστὰς πρὸ τῶν ἰχθυοπωλείων εἰς τὴν σειράν. Ἐπίσης παρακολουθοῦσαν ἀγρύπνως τὸ ζύγισμα τῶν ἰχθύων καὶ τῶν λοιπῶν τροφίμων. Ἐπὶ πλέον ἐγένετο ἐν τῇ Ἀγορᾷ καὶ ἔλεγχος τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν.

»Μὲ ὀλίγας λέξεις, ἡ ἐντύπωσις τοῦ κοινοῦ ἀπὸ τὴν νέαν Ἀστυνομίαν εἶναι πλέον ἢ εὐχάριστος, πλέον ἢ ἐνθουσιώδης. Ζηλευτὴ τάξις καὶ πλήρης ἀσφάλεια ἐπικρατεῖ εἰς τὴν περιφέρειάν της.

»Τὸ γεγονὸς ἐξ ἄλλου ὅτι εἰς τὸν τομέα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων διεπράχθη χθὲς κλοπή τις, δὲν ἔχει καὶ τόσην σημασίαν, δεδομένου ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτὴν ἐλάμβανον χώραν προηγουμένως πλεῖσται ὅσαι κλοπαὶ ἐντὸς τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Ἄλλωστε ἡ νέα Ἀστυνομία μόλις χθὲς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά της. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς προόδου αὐτῆς, θὰ τὰ ἴδωμεν εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον.

»Πάντως, ὁ αἰωνίως ἐνθουσιώδης ἀθηναϊκὸς λαὸς δὲν ἄφησε τὴν νέαν Ἀστυνομίαν χωρὶς νὰ τὴν ὑμνήσῃ. Καὶ εἰς γνωστὸν κέντρον ἐψάλη χθὲς τὴν νύκτα τὸ κάτωθι θούριον :

»Ἔχομεν Ἀστυνομίαν
καὶ εἰς ὥραν μόνον μίαν
ἡ Ἀθήνα ἔχει ἀλλάξει.
Εἶδε ἀσφάλεια καὶ τάξι,
εἶδε κάθε προκοπὴ
κι' ὁ καθεὶς μπορεῖ νὰ πῇ
κι' ὁ καθεὶς νὰ μαρτυρήσῃ
πὼς ἐγίναμε Παρίσι!

Πόλισμεν παντοῦ παρόντες
καὶ τὰ πάντα ἐφορῶντες,
μὲ συνείδησιν καὶ ζῆλο κ.λ. κ.λ.».

***

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ ΤΙΤΛΟΥΣ, ὁ ρεπόρτερ τῆς ἐφημερίδος «Πολιτεία» γράφει τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1925 :

«Ὕψιστε Θεέ! Τί συνέβη σήμερα εἰς τοὺς Ἀθηναίους ; Εἰς τὴν Ὁμόνοιαν

εὑρίσκομαι ἢ ὀνειρεύομαι ; Εἶναι νύκτα ἢ ἡμέρα ; Ἐπανῆλθα εἰς τὰς πρὸ τοῦ 1912 Ἀθήνας ;

»Τὰ πολυάριθμα καὶ πολυποίκιλα ἐπιβατικὰ αὐτοκίνητα ἔχουν ἐξαφανισθῆ καὶ δὲν ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ μικροῦ εἰσπράκτορος γαβριά :

»—Μακρυγιάννη καὶ φεύγουμε !

»—Γιὰ τὰ Πατήσια ἐδῶ ! κ.λ.π.

»Τὰ πεζοδρόμια εἶναι καθαρά. Τὰ μόνιππα ἐλάχιστα. Ὅλα εἶναι περίεργα, «ἀνθελληνικά». Οἱ διαβάται περιπατοῦν μὲ τάξιν προσέχοντες μήπως πατήσουν ἢ συναντήσουν τοὺς ἄλλους. Κανεὶς δὲν συζητεῖ δυνατά. Ὅλοι ἔχουν γίνει διακριτικοί, εὐγενεῖς, σὰν μικρὰ παιδιὰ ποὺ κάνουν φρόνιμα διότι φοβοῦνται τὸν δάσκαλον.

»Εἰς τὴν γωνίαν τῶν Χαυτείων τὰ ἁμάξια καὶ αὐτοκίνητα κινοῦνται ἀνὰ τέσσερα ἢ πέντε μαζὶ σὰν νὰ εἶναι συρμὸς σιδηροδρόμου. Σχηματίζουν ὅλα μαζὶ μίαν γραμμὴν θαυμαστῆς εὐθύτητος. Μία ἄλλη σειρὰ σταματᾶ διότι καθέτως πρὸς αὐτὴν διέρχεται ἄλλη γραμμή. Ἔπειτα ξεκινᾶ αὐτὴ καὶ σταματᾶ ἡ ἄλλη. Ὅλα πηγαίνουν ὅπως τὰ ἔμβολα ἢ οἱ ἁμαζόνες μιᾶς μηχανῆς. Εἰς τὸ μέσον τοῦ σταυροδρομίου κάτι περιστρέφεται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Εἰς τὰ πεζοδρόμια πλῆθος κόσμου χαζεύει. Ἐκεῖνο ποὺ κινεῖται εἰς τὸ μέσον τοῦ σταυροδρομίου μὲ ρυθμικὴν ἀκρίβειαν καὶ κινεῖ διαρκῶς τὰς χεῖρας, εἶναι ἄνθρωπος φέρων στολὴν καὶ πηλίκιον ! Μία γυναικούλα τοῦ λαοῦ τὸν κυττάζει καὶ σταυροκοπεῖται. Ἄλλοι..... γελοῦν. Οἱ περισσότεροι πάντως στέκονται ἀκίνητοι, μὲ ἀνοικτὸ τὸ στόμα.

»Εἰς τὴν ἰχθυαγορὰν ἔχουν ἐξαφανισθῆ τὰ κασόνια τῶν ψαριῶν, οἱ πάγκοι δὲν εἶναι ἀθλιέστατοι. Οἱ ἰχθυοπῶλαι προθυμότατοι καὶ εὐγενέστατοι, μὲ ποδιὲς καθαρὲς σὰν μοδιστροῦλες. Τὰ πλακάκια πλυμένα..... Μὰ ποῦ βρίσκομαι ; Μήπως κατὰ λάθος ἐπῆγα εἰς φαρμακεῖον καὶ ὄχι εἰς τὴν ἀγοράν ; Κάποιος ἄνθρωπος μὲ στολὴ στέκεται σὰν ἄγαλμα κοντὰ εἰς τὴν ζυγαριάν. Τὸν πλησιάζω. Εἶναι ζωντανὸς καὶ μάλιστα Ἕλλην ! Φεύγω ! Εἶναι ἀδύνατον νὰ ψωνίσω χωρὶς καυγὰ μὲ τὸν ψαράν, χωρὶς τὴν χαρακτηριστικὴν ἀκαθαρσίαν τῆς προχθές.

»Εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς μερικοὶ ἄνθρωποι παρακολουθοῦν δειλὰ-δειλὰ δύο προπορευομένους. Σχολιάζουν τὴν ἐπ' αὐτοφώρῳ σύλληψιν ἑνὸς λωποδύτου. Ἕνας τραμβαγέρης ὁδηγεῖται εἰς τὸ Πταῖσμα χωρὶς νὰ διαμαρτύρεται καὶ νὰ ὑβρίζῃ τὸν ὁδηγοῦντα».....

* * *

ΤΑΚΤΙΚΟΣ χρονογράφος τοῦ «Ἔθνους» τῆς ἐποχῆς ὁ «κ. Ἱερεμίας», ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων, μᾶς δίδει τὴν «Π ρ ε μ ι έ ρ α» ἀπὸ τῶν στηλῶν του εἰς τὰς 17 Ἰανουαρίου 1925. Γράφει :

«Προχθὲς παρευρέθηκα σὲ μιὰ Πρεμιέρα καὶ σᾶς βεβαιώνω πὼς ἔφυγα κατενθουσιασμένος ἀπ' αὐτήν. Τὴν Πρεμιέρα αὐτὴ τὴν ἔδινε ἡ Ἀστυνομία Πόλεων καὶ τὴν ἔδινε μὲ τέτοια μαεστρία, ποὺ ὅλος ὁ κόσμος τὴν καταχειροκροτοῦσε.

»Εἴμουνα ἐπάνω στὸ τράμ, στὸν πίσω ἐξώστη. Τὸ τραμ προχωροῦσε μὲ κανονικὴ ταχύτητα, σὰ νὰ λογάριαζε τοὺς διαβάτες ποὺ θὰ συναντοῦσε στὸ δρόμο του. Στὴ σκάλα στεκότανε ἕνας ἀστυφύλακας κομψός, νέος, κομψοντυμένος, σοβαρός, ἀμίλητος. Κάποιος δοκίμασε ν' ἀναρριχηθῆ πρὶν σταματήσῃ τὸ τράμ. «Ὄχι», τοὔγνεψε, κι' ὁ κύριος παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν ἐπικίνδυνη αὐτὴ ἐπιχείρηση.

»—Νά, συλλογίσθηκα, τὸ πρῶτο ἀγαθό ! Θὰ μᾶς ξεσυνηθίσῃ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ν' ἀνεβοκατεβαίνουμε στὸ τράμ, ὅταν εὑρίσκεται ἐν κινήσει, καὶ νὰ κατατσακιζόμαστε !.....

»Ἀπὸ τὸ τραμ ἐπάνω εἶδα καὶ τὸ δεύτερο ἀγαθό : Σὲ κάθε σταυροδρόμι κι' ἕνας ἀστυφύλακας ποὺ κανόνιζε μὲ τὸ χέρι του τὴν πορεία τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν ἁμαξιῶν. Καὶ τ' αὐτοκίνητα καὶ τ' ἁμάξια βαδίζανε σεμνά, κανονικά, καμαρωτά, σὰν νυφοῦλες. Κι' ἔτσι θὰ μποροῦμε πιὰ καὶ ἐμεῖς οἱ τλήμονες νὰ βαδίζουμε

ὁπωσδήποτε μὲ λιγώτερους φόβους νὰ καταπλακωθοῦμε, ἔστω κι' ἂν βαδίζουμε πάνω στὸ πεζοδρόμιο.

»Τὸ βραδάκι, ἡ πλατεῖα τῆς 'Ομονοίας σὰν σαλονάκι. Περιμένοντας τὸ 6 τράμ, δὲν εἶχα τὴν τρομάρα πιὰ πὼς θὰ πέσῃ ἀπάνω μου κανένα αὐτοκίνητο ἢ κανένα ἁμάξι..... καὶ θ' ἀνατραπῇ.

»'Η 'Αστυνομία Πόλεων εἶδε τὸ κακὸ ποὺ γινότανε ἴσαμε προχθὲς στὸ πέρασμα αὐτὸ τῆς πλατείας καὶ τὸ διώρθωσε. Θὰ ἰδῇ, εἶμαι ὑπερβέβαιος, καὶ τὰ κακὰ ποὺ γίνονται σ' ἄλλα μέρη καὶ θὰ τὰ διορθώσῃ κι' αὐτά. Σώνει μοναχὰ νὰ μείνῃ ὅπως μᾶς παρουσιάστηκε στὴν Πρεμιέρα της καὶ νὰ μὴ ρωμιοποιηθῇ μὲ τὸν καιρό».

***

Τ Ο ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ «'Ο πόλισμαν στὸν Πειραιᾶ» μᾶς μεταφέρει εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ 1923. 'Ανήκει τὸ χρονογράφημα τοῦτο εἰς τὸν «Τιμ. Σταθ.», ἀγνώστων λοιπῶν στοιχείων καὶ νομίζω ὅτι πολλὰ ἔχει νὰ μᾶς διδάξῃ καὶ σήμερον. 'Ιδού, ὅπως εὑρίσκεται καταχωρημένον εἰς τὸ «Ἔθνος» τῆς 2 'Ιουνίου 1923 :

«Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἔγινε μὲ τὴν 'Αστυνομία ἐκεῖνο ποὺ ἐπερίμενα. Τὸ ἔγραψα ὄχι πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ζοῦν τὰ πλέον ἀνυπότακτα, τὰ πλέον ἀναρχικὰ στοιχεῖα. Ὅταν ὅμως αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἐπείσθησαν ὅτι ἡ 'Αστυνομία τῶν Πόλεων δὲν ὑπηρετεῖ κόμματα, δὲν κάμνει ἐξαίρεσιν γιὰ κανένα, φρουρεῖ ὅλους καὶ ἐπιβάλλεται εἰς ὅλους μὲ τὸ ἴδιο μέτρο τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ τῆς αὐστηρότητος, τὴν ἀγάπησαν τὴν νέαν 'Αστυνομίαν, τὴν ἔβαλαν ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τους καὶ τώρα ἀντὶ νὰ τὴν ἀποφεύγουν, τὴν ὑπακούουν τυφλὰ καὶ τῆς παρέχουν τὴν συνδρομήν των.

»Ἕνα πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον ἠγαπήθη εἶναι καὶ τοῦτο : Ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ ὁ πόλισμαν ἐπαρουσιάσθη στὴν ἀγορά, ἔφεραν μερικὲς κασσέλες ψάρια. 'Αμέσως ἔτρεξαν πολλοὶ ἀγορασταὶ ποιὸς νὰ πρωτοπάρῃ ψάρια. 'Ο πόλισμαν ἐπενέβη. Καὶ τοὺς ἔβαλε στὴ γραμμή. 'Εσχημάτισε τὴν λεγομένην «οὐρά». Ὅλοι ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ὑποταχθοῦν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διαταγήν. Καὶ τοιουτοτρόπως χωρὶς φωνές, σπρωξίματα, φασαρίες, ἕνας-ἕνας ἐψώνιζε γρήγορα καὶ ἔφευγε ἐνθουσιασμένος.

»'Ενῶ λοιπὸν ἐψώνιζαν ἥσυχα καὶ κανονικά, νὰ καὶ παρουσιάζεται στὴν εἴσοδο τῆς 'Αγορᾶς ὁ φρούραρχος Πειραιῶς. 'Επήγαινε νὰ ψωνίσῃ ψάρια. Οἱ σχηματίζοντες τὴν οὐρὰν καὶ οἱ ἄλλοι περίεργοι ποὺ ἐπαρακολουθοῦσαν τὸ περίεργο διὰ τὸν Πειραιᾶ θέαμα τῆς πειθαρχίας καὶ ὑποταγῆς πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν, ἐστράφησαν ὅλοι πρὸς τὸν πόλισμαν. Πρὸς τὰ ψάρια ἐπροχωροῦσε ὁ ἀνώτατος στρατιωτικὸς ἄρχων τοῦ Πειραιῶς. 'Η 'Αστυνομία τῶν Πόλεων ἔδινε ἐξετάσεις ἰσότητος ἀπέναντι τοῦ λαοῦ ἐκεῖ. 'Ο φρούραρχος ἐπλησίασε. Καὶ ὁ πόλισμαν, εὐγενής, ἄκαμπτος, ἤρεμος :

»—Κύριε φρούραρχε, στὴ σειρά σας.

»'Ο φρούραρχος ἔρριξε μιὰ ματιὰ καὶ ἀντελήφθη περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Καὶ ἐννόησε—ὡς εὐγενὴς στρατιώτης—τί τοῦ ἐπεβάλλετο νὰ κάμῃ καὶ ποῖον παράδειγμα σεβασμοῦ πρὸς τὴν 'Αστυνομίαν ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἀδιστάκτως εἰς τὸν λαόν. 'Εστράφη λοιπόν, ἀμέσως, καὶ ἐπῆγε καὶ ἐστάθη τελευταῖος εἰς τὴν οὐρὰν μὲ ὅλα τὰ γαλόνια καὶ τὰ παράσημά του.

»Οἱ ἀνυπότακτοι, οἱ μουρμούρηδες, οἱ τσαγκοὶ ἀγορῖτες τοῦ Πειραιῶς, ὅταν εἶδαν τὸ καταπληκτικό, τὸ ἀπίστευτο, τὸ ἐξαίσιον θέαμα, ἔτριψαν τὰ μάτια τους. Δὲν ἐπίστευαν στὰ μάτια τους. Ἔτρεξαν καὶ ἔφεραν μέσα στὴν 'Αγορὰ ἄλλους συμπολίτας των νὰ ἰδοῦν.

»—Μπρέ, γιὰ κοίταξε ἐκεῖ! Τὸν φρούραρχο στὴ γραμμή, πίσω ἀπὸ ἕνα βαρκάρη νὰ περιμένῃ νὰ ψωνίσῃ ψάρια!.....

»—Αὐτὸ εἶναι 'Αστυνομία! διελάλησαν ὅλοι εἰς τὰ τέσσερα ἄκρα τοῦ Πει-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑΪΚΟΥ

ΤΗΝ 17/11/65 ἔφεραν τὰ βήματά μας στὴ Σχολὴ Ἀστυφυλάκων, ὅπου τὴν 11ην ὥραν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ ὁρκωμοσία τῶν δοκίμων Ἀστυφυλάκων, τοῦ τμήματος τῶν ἀποφοίτων Γυμνασίου. Στὸ λίγο χρονικὸ διάστημα ποὺ μείναμε, νοιώσαμε καὶ χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι, γιατὶ μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσουμε ἀπὸ κοντὰ τὶς σοβαρὲς προσπάθειες ποὺ καταβάλλονται στὶς Ἀστυνομικὲς Σχολὲς γιὰ τὴν ἐπαγγελματικὴ κατάρτισι τῶν δοκίμων Ἀστυφυλάκων. Θὰ πρέπει, εἰλικρινά, νὰ αἰσθανώμαστε περήφανοι, γιατὶ οἱ δόκιμοι Ἀστυφύλακες, στὸ διάστημα τῆς φοιτήσεώς των στὴ Σχολή, βρίσκονται σὲ ἱκανὰ καὶ ἄξια κάθε ἐξάρσεως χέρια.

Μόνον ὅσοι εἶχαν τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐτυχία νὰ ὑπηρετήσουν στὶς Σχολές, μποροῦν νὰ ἐκτιμήσουν τὴν σημασία ποὺ ἔχει ἡ πιὸ πάνω διαπίστωσις. Ἀπὸ τὸ 1955, ποὺ, ὑπὸ τὴν ὁποιαδήποτε ἰδιότητα, παρακολουθοῦμε τὸ δημιουργικὸ ἔργο τῶν Σχολῶν, διαπιστώνουμε, μὲ ξεχωριστὴ χαρά, ὅτι κάθε χρόνο σημειώνεται καὶ μιὰ πρόοδος, γεγονὸς ποὺ σημαίνει ὅτι ὅσοι ἀσχολοῦνται μ' αὐτὲς προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες των μὲ πραγματικὴ γιὰ τὴν Ἀστυνομία ἀγάπη. Καὶ ἐπειδὴ ὅλοι ξέρουμε τὸ πόσο, στ' ἀλήθεια, σημαντικὸ εἶναι νὰ λειτουργοῦν ἀποδοτικὰ οἱ Σχολές, ἀφοῦ σ' αὐτὲς γιὰ πρώτη φορὰ βαπτιζόμαστε στὰ νερὰ τῆς ἀστυνομικῆς κολυμβήθρας, θεωροῦμε καθῆκον μας νὰ συγχαροῦμε ὁλόψυχα ὅλους ἐκείνους ποὺ νύχτα-μέρα ἐργάζονται σ' αὐτές.

* * *

ΜΟΛΟΝΟΤΙ ἡ ὁρκωμοσία ποὺ θὰ γινόταν εἶχεν ἀνεπίσημο χαρακτῆρα, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι δὲν εἶχαν γίνει οἱ γνωστὲς προετοιμασίες. Παντοῦ διαπίστωνε κανεὶς ὅτι ἀπὸ μέρες κάποιο μαγικὸ χέρι εἶχε φροντίσει γιὰ ὅλα. Τὰ πάντα πεντακάθαρα, καλοβαλμένα, μαρτυροῦσαν νοικοκυριὸ καὶ ἀγάπη γιὰ δουλειά. Οἱ δόκιμοι ποὺ σὲ λίγο θὰ ὡρκίζονταν, πηγαινοέρχονταν στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς, ντυμένοι τὶς καινούργιες των στολές. Οἱ διμοιρίτες καὶ ὁ Διοικητής των, Ἀστυνόμος Α' κ. Α. Ντουφεξῆς, τοὺς παρακολουθοῦσαν ἀπὸ μακρυὰ μὲ κάποια ἔκδηλη στὰ πρόσωπά τους περηφάνεια. Ἦσαν αὐτοὶ ποὺ πάνω ἀπὸ ἓξ μῆνες στάθηκαν στὸ πλάϊ αὐτῶν τῶν νέων παιδιῶν σὰν ἀδέλφια, σὰν πατέρες. Κι' ἦσαν αὐτοὶ ποὺ φρόντι-

---

ραιᾶ. Ὅλοι, ἐργατικοί, ἐπιστήμονες, παπάδες, γυναῖκες, ὁ φρούραρχος, ἐμπῆκαν στὴν σειρά. Καὶ ὁ πόλισμαν εἶχε τὸ νοῦ του :

»—Πόσες ὀκάδες μπαρμπούνια ἔχεις ;

»—Τόσες.

»Ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὴν οὐρά :

»—Ἀπὸ τρακόσια δράμια θὰ δίνῃς γιὰ νὰ πάρουν ὅλοι!

»Καὶ ἐπῆραν ὅλοι μπαρμπούνια μὲ μουστάκι καὶ μὲ τὴ διατίμηση.

»Ἔτσι ἐπεβλήθη ἡ Ἀστυνομία Πόλεων εἰς τὸν Πειραιᾶ μὲ τὰς πρώτας ἐνεργείας της. Ἂς ἐλπίσουμε ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ μᾶς τὴν φέρουν καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσα».

Φυσικά, τὸ ἀπόλυτον τῶν ἀπόψεων αὐτῶν τοῦ καλοῦ ἐκείνου χρονογράφου δὲν ἐπιδοκιμάζεται σήμερον. Ὑπάρχει πάντοτε ὁ σεβασμὸς τοῦ κοινοῦ πρὸς τὰς ἐπιφανεῖς προσωπικότητας τοῦ τόπου, ὅπως πρὸς τὴν ἡγέτιδα τάξιν λ.χ., τοὺς ἀνωτάτους ἀξιωματικούς, τοὺς ἱερωμένους κ.λ. Καὶ αὐτὸν τὸν σεβασμὸν ἑρμηνεύουν τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα συγχρόνου κοινωνίας, χωρὶς βεβαίως νὰ παρεξηγοῦνται.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

σαν νὰ τὰ μυήσουν στὰ μυστικὰ τῆς ἀστυνομικῆς ζωῆς, δίνοντάς τους τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια γιὰ τὸν καινούργιο δρόμο τῆς ζωῆς τους, τὸν ὁποῖον, ὕστερα ἀπὸ τὴν ὁρκωμοσία τους καὶ τὴν ἔξοδο ἀπὸ τὴν Σχολή, θὰ ἐκαλοῦντο νὰ πορευθοῦν.

Μέχρι νάρθη ἡ ὥρα τῆς ὁρκωμοσίας κι' ἐνῶ γύρω μας ὅλοι ἐκινοῦντο πυρετωδῶς, καθισμένοι σὲ μιὰ ἄκρη καὶ ἀτενίζοντας τοὺς δοκίμους, ἀφήσαμε τὶς σκέψεις μας νὰ γυρίσουν 13 χρόνια πίσω, τότε ποὺ κι' ἐμεῖς, ὕστερα ἀπὸ 6μηνη φοίτησι, κάναμε βόλτες στὸ προαύλιο τῆς Σχολῆς Πατησίων, περιμένοντας τὴν ὥρα νὰ ὁρκιστοῦμε. Ἀλήθεια! Πόσες καὶ πόσες σκέψεις ἐκείνη τὴν ἐποχὴ δὲν βασάνιζαν τὸ μυαλό μας. Ἄραγε, ἀναλαμβάνοντας τὴν ἄλλη μέρα ὑπηρεσία, θὰ μπορούσαμε νὰ ἀνταπεξέλθουμε στὰ νέα μας καθήκοντα καὶ στὶς προσδοκίες τῶν ἐκπαιδευτῶν μας; Ἕνα δέος μᾶς εἶχε καταλάβει γιὰ τὸ ἄγνωστο μέλλον, γιατὶ ξέραμε ὅτι ἐπωμιζόμασταν μιὰ βαρειὰ κληρονομιὰ τῶν παλιῶν συναδέλφων μας, ἐκείνων ποὺ μόχθησαν καὶ θυσιάσθηκαν γιὰ τὴν ἐπικράτησι καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ θεσμοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Χάρις ὅμως στὶς προσπάθειές μας καὶ τὴν συμπαράστασι τῶν παλιῶν συναδέλφων μας, καταφέραμε νὰ σταθοῦμε ἰσάξια στὸ πλάϊ των, παρ' ὅλες τὶς κατὰ καιροὺς ἀντιξοότητες. Χρειάσθηκαν καὶ κόποι καὶ θυσίες. Τί σημασία ὅμως μποροῦν νἄχουν οἱ ὁποιεσδήποτε θυσίες μπροστὰ στὴν ἱκανοποίησι ποὺ τώρα αἰσθανόμαστε, γιὰ τὸ ὅτι μπορέσαμε νὰ κρατήσουμε ἄσβεστη τὴ φλόγα τῆς ἀστυνομικῆς Ἰδέας καὶ νὰ παραδώσουμε ἀκμαῖοι τὴν σκυτάλη στοὺς νεωτέρους μας;

* * *

ΣΤΙΣ 10,45 ἔφθασε στὴ Σχολὴ Νέας Φιλαδελφίας ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α' κ. Π. Λυκούσης, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Ὑποδιοικητή, Ἀστυνομικὸ Δ/ντὴ Β' κ. Κ. Πολίτην, τὸν Ὑγειονομικὸν ἀξιωματικόν, Ἀστυνόμον Α' κ. Τεόπουλον καὶ τὸν Ὑπασπιστήν, Ὑπαστυνόμον Α' κ. Π. Βλαχάκην. Ἤδη τόσον οἱ πρὸς ὁρκωμοσίαν δόκιμοι, ὅσον καὶ οἱ τῶν ἄλλων τμημάτων τῶν ὁποίων ἡ ἐκπαίδευσις συνεχίζεται, εἶχαν παραταχθῆ. Ὁ κοσμήτωρ τῆς Σχολῆς, Ὑπαστυνόμος Α' κ. Η. Ψυχογιὸς παραγγέλνει προσοχὴ καὶ ὁ Διοικητὴς κ. Λ. Ντουφεξῆς δίνει τὴν κεκανονισμένη ἀναφορὰ στὸν ἀφιχθέντα κ. Λυκούση. Οἱ διμοιρίτες Ὑπαστυνόμοι κ.κ. Νικολόπουλος καὶ Χρονόπουλος καὶ ὁ Ἀρχιφύλαξ Μπακῆς βρίσκονται πλάϊ στὶς διμοιρίες των. Ἡ ὥρα τῆς ὁρκωμοσίας ἔφθασε. Ἀλλά, ποῦ εἶναι ὁ παππᾶς ; Τί συμβαίνει;

Τὴν ἀπορία μας διασκεδάζει ἀμέσως ὁ κ. Λυκούσης πού, ἀπευθυνόμενος στοὺς δοκίμους, λέγει ὅτι ἀπὸ ἐφέτος ἀποφάσισε τὴν καθιέρωσι ὡρισμένων συμβολικῶν βραβείων στοὺς τρεῖς πρώτους, καὶ σ' ἐκείνους ποὺ σ' ὁλόκληρο τὸ διάστημα τῆς φοιτήσεώς των διακρίθηκαν γιὰ τὸ ἦθος των. Καὶ πράγματι σὲ λίγο ὁ πρῶτος στὴ βαθμολογία (1645) δόκιμος Ἀθανάσιος Κοντογιάννης λαμβάνει τὴν Ἱστορία τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Χ. Τρικούπη, ὁ δεύτερος (1582,50) Βασίλειος Βασιλόπουλος παίρνει ἕνα ὀρθογραφικὸ λεξικὸ Κυριακοπούλου καὶ ὁ τρίτος (1577,50) Κων/νος Σκολαρίκης ἕνα σαβουὰρ-βίβρ Ζουμπουλίδη. Μετὰ οἱ δόκιμοι : Κ. Μηλιανίτης, Δ. Κασιδιάρης, Κ. Δημητρακάκης, Γ. Νικούδης, Χ. Γκούμας, Γ. Νταραρᾶς, Κ. Γιαννιτσιώτης, Α. Μούρμουρας, Κ. Ἀνδροβιτσανέας, Λ. Παππᾶς, Σ. Ζοργιός, Θ. Διαμαντάκης, Κ. Χαλκιαδάκης, Ι. Μαρκουλάκης καὶ Δ. Κιούσης, ποὺ διακρίθηκαν γιὰ τὸ ἦθος των, λαμβάνουν ἀπὸ ἕνα μεγάλο πακέτο τσιγάρα Παπαστράτου Νο 1. Τὰ βραβεῖα ἐπέδωσε προσωπικῶς ὁ κ. Λυκούσης, ὁ ὁποῖος συγχαίροντας εὐχήθηκε στοὺς βραβευθέντας καλὴ σταδιοδρομία.

Μπορεῖ ἡ ὑλικὴ ἀξία τῶν προσφερθέντων νὰ μὴ εἶναι σημαντική, σημασία ὅμως ἔχει τὸ ἠθικὸ μέρος τοῦ πράγματος. Καὶ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ ἐξάρουμε ἰδιαίτερα τὴν καινοτομία τοῦ σεβαστοῦ μας Δ/ντοῦ κ. Λυκούση, ὁ ὁποῖος, εἰλικρινά, ἐσκόπευσεν ἐπιτυχῶς στὸ στόχο. Καὶ στόχος ἐν προκειμένω εἶναι ἡ ἀνά-

πτυξις μιᾶς εὐγενοῦς ἁμίλλης μεταξὺ τῶν δοκίμων, ἁμίλλης τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα ἀσφαλῶς θὰ εἶναι σημαντικά.

***

ΜΕΤΑ τὴν ἐπίδοσι τῶν συμβολικῶν βραβείων, οἱ πρὸς ὁρκωμοσίαν δόκιμοι καὶ ὅλοι οἱ παριστάμενοι πήγαμε σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα τῆς Σχολῆς, ὅπου, ἱερουργοῦντος τοῦ ἐφημερίου τοῦ ἱεροῦ ναοῦ 'Αγίων 'Αναργύρων ἡ ὁρκωμοσία τῶν νέων 'Αστυφυλάκων. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσία, ὁ Διοικητὴς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν κ. Λυκούσης, ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς νέους 'Αστυφύλακες, εἶπε τὰ ἑξῆς:

Νέοι 'Αστυφύλακες,

Μὲ τὰς εὐλογίας τῆς ἐκκλησίας ἐδώσατε πρὸ ὀλίγου τὸν ἱερὸν ὅρκον τοῦ δημοσίου λειτουργοῦ.

Αἰσθήματα χαρᾶς αὐτὴν τὴν στιγμὴν πλημμυρίζουν τὴν ψυχήν σας. Καὶ συμ-

'Ο Διοικητὴς τῶν 'Αστυνομικῶν Σχολῶν, 'Αστυνομικὸς Διευθυντὴς Α' κ. Π. Λυκούσης, ἐν μέσω τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ὁρκισθέντων νέων 'Αστυφυλάκων.

μεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν χαράν σας, αἰσθανόμενοι ἱκανοποίησιν διότι θὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν 'Υπηρεσίαν νέους βλαστούς, μὲ ἦθος καὶ χαρακτῆρα, μὲ ὄνειρα καὶ εὐγενῆ ἰδανικὰ καὶ πρὸ παντὸς μὲ ἀνωτέραν ἀντίληψιν περὶ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς των.

'Η σημερινὴ ἡμέρα ἀποτελεῖ δι' ὑμᾶς τὸν σοβαρώτερον σταθμὸν τῆς ζωῆς σας. 'Ανοίγεται ἐνώπιόν σας ὁ δρόμος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀπασχολήσεως καὶ τῆς ὑπηρεσιακῆς σταδιοδρομίας.

Καὶ πρέπει νὰ εἶσθε ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἐπιλογὴν τοῦ ἔργου σας. Θὰ προσφέρετε τὰς ὑπηρεσίας σας μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ πίστιν χάριν τῆς τηρήσεως τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς Χώρας, ἄνευ τῶν ὁποίων οὐδεμία πρόοδος εἶναι δυνατὸν νὰ συντελεσθῇ. Θὰ βοηθήσητε τοὺς ἀδυνάτους καὶ τοὺς πάσχοντας καὶ γενικῶς θὰ εἶσθε πάντοτε εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ κοινοῦ τοῦ ὁποίου τὰ νόμιμα συμφέροντα ἔχομεν ταχθῇ νὰ ὑπηρετῶμεν πιστῶς.

Δι' αὐτὴν τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν, τονίζω καὶ πάλιν, πρέπει νὰ αἰσθάνεσθε ὑπερήφανοι καὶ ὡς τὴν κυριωτέραν ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν σας νὰ θεωρῆτε ἀρκετὴν τὴν ἱκανοποίησιν τῆς συνειδήσεώς σας, ὅτι ἐκτελέσατε εὐόρκως καὶ εἰς τὸ ἀκέ-

ραιον τὸ καθῆκον σας ἔναντι τῆς Πατρίδος, τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Ὑπηρεσίας.

Εἰσέρχεσθε εἰς τὸ εὐγενὲς Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, εἰς τὸ νεώτερον αὐτὸν ἀστυνομικὸν θεσμὸν τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του ἔχει προσφέρει ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸν βωμὸν τῆς Πατρίδος.

Νέοι Ἀστυφύλακες,

Οἱ παλαιότεροι συνάδελφοί σας, οἵτινες ἀπεχώρησαν τοῦ Σώματος καὶ τῶν ὁποίων τὰ κενὰ καλεῖσθε ν' ἀναπληρώσητε, σᾶς παραδίδουν σήμερον τὴν σκυτάλην τοῦ ἱεροῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος, τὴν ὁποίαν ἐπὶ τόσα ἔτη ἐκράτησαν ὑψηλὰ καὶ τὴν ἐτίμησαν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ σεῖς, ὅταν κατ' εὐχὴν ἔλθῃ ὁ κατάλληλος χρόνος, θὰ τὴν μεταβιβάσητε εἰς τοὺς νεωτέρους συναδέλφους σας πλέον τιμημένην καὶ πλέον ἔνδοξον.

Καὶ περὶ τούτου οὐδόλως ἀμφιβάλλω.

Μὲ τὸν ἐξαιρετικόν σας ζῆλον, τὴν ἀξιοπρέπειαν, τὸ ἀνώτερον ἦθος σας, τὴν πειθαρχικότητα, τὴν ἀντικειμενικότητα καὶ τὴν πολιτισμένην συμπεριφοράν σας ἔναντι πάντων, θὰ ἐξυψώσετε τοὺς ἑαυτούς σας, θὰ ἀνυψώσετε τὸν θεσμὸν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ θὰ τιμήσετε τὸ Κράτος, οὗτινος εἶσθε οἱ κυριώτεροι ἐκπρόσωποι.

Πιστεύσατε ἀπεριορίστως εἰς τὴν αἰωνίαν Ἑλλάδα, τὴν ἔνδοξον καὶ ὡραίαν Πατρίδα μας, ἡ ὁποία ἔδωσε τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ ὑπερασπίσατέ την μέχρις αὐτοθυσίας ἔναντι παντὸς ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ ἐχθροῦ.

Νέοι Ἀστυφύλακες,

Εἶσθε ὅλοι τοὐλάχιστον ἀπόφοιτοι Γυμνασίου. Σὲ σᾶς ἀνήκουν εἰς τὸ μέλλον αἱ βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας τοῦ Σώματος.

Μὲ συγκίνησιν διακρίνω αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὸ βάθος τῶν ὀφθαλμῶν σας τὰς σκέψεις σας, τοὺς ὁραματισμούς σας, τὰς φιλοδοξίας σας, δι' ἕνα λαμπρὸν μέλλον. Καὶ νὰ εἶσθε βέβαιοι, ὅτι θὰ φθάσετε ἐκεῖ ὑψηλὰ ὅπου ἀτενίζετε αὐτὴν τὴν στιγμήν, ἂν εἶσθε ἐμποτισμένοι μὲ τὴν πίστιν εἰς τὰ ἰδανικὰ τῆς Πατρίδος καὶ τὰς ὑψηλὰς παραδόσεις τοῦ τετιμημένου Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

Μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι θὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῆς Πολιτείας, σᾶς ἀποχαιρετῶ, εὐχόμενος ὑγείαν καὶ πρόοδον καὶ σᾶς προσκαλῶ ν' ἀναφωνήσωμεν

Ζήτω τὸ Ἔθνος!

Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

ΤΗΝ ὁμιλίαν τοῦ κ. Λυκούση διαδέχθηκαν τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα τῶν νέων Ἀστυφυλάκων καὶ τῶν ἄλλων παρισταμένων. Ἔτσι σεμνὰ καὶ ἁπλὰ τελείωσε ἡ ὁρκωμοσία 101 Ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τὴν ἑπομένην ἐνίσχυσαν καὶ τὶς τέσσαρες Ἀστυνομικὲς Δ/νσεις. Στοὺς νέους Ἀστυφύλακες εὐχόμαστε ὁλόψυχα καλὴ σταδιοδρομία. Ἄμποτες ὁ Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζῃ ὑγεία καὶ νὰ φωτίζῃ τὸ δρόμο τῆς ζωῆς των. Ἂς κρατήσουν ψηλὰ τὸ λάβαρο τῶν ἰδανικῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἂς συνεχίσουν τὴν θριαμβευτικὴν πορείαν τῶν παλιῶν συναδέλφων των. Ἂς ἔχουν ὑπ' ὄψιν τους ὅτι διάλεξαν ἕνα λειτούργημα κι' ὄχι ἕνα ἐπάγγελμα. Μπορεῖ νὰ συναντήσουν ἀντιξοότητες, νὰ γευθοῦν τὴν πίκρα καὶ νὰ κουρασθοῦν. Ἂς μὴ λυγίσουν ὅμως. Τὸ δρόμο τους θὰ τὸν φωτίζῃ ἡ ἄσβεστη φλόγα τῆς Ἀστυνομικῆς Ἰδέας, τὴν ὁποία καλοῦνται νὰ παραδώσουν αὐτοὶ τώρα στοὺς μεταγενεστέρους. Ἂς ἐνστερνισθοῦν τὰ ἰδανικὰ τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἂς προχωρήσουν. Στὸ τέλος θὰ νικήσουν, ὅσες δυσκολίες κι' ἂν παρουσιαστοῦν.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

- Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ„ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ 90 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
- ΟΙ Δ' ΠΑΝΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ
- ΛΑΜΠΡΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ-ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ„ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΤΙΑ "ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΑΥΛΟΣ„ ΦΙΛΟΞΕΝΕΙ 90 ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΠΑΣΙΓΝΩΣΤΟΝ ὅτι τὸ θέμα «Τουρισμός» ἀποτελεῖ ἕνα τῶν μεγαλυτέρων μελημάτων τῆς Πολιτείας. Μεγάλαι προσπάθειαι κατεβλήθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ μεγάλαι προσπάθειαι καταβάλλονται σήμερον διὰ νὰ αὐξηθῇ τὸ ρεῦμα τῶν τουριστῶν πρὸς τὴν χώραν μας, νὰ διακινηθοῦν καὶ νὰ διαβιώσουν ἀνέτως οἱ ἐπισκέπται μας καὶ οὕτω νὰ ἐπέλθῃ τὸ διπλοῦν ὄφελος: Αὔξησις τῆς εἰσροῆς συναλλάγματος εἰς τὴν χώραν, αὔξησις τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν τοῦ χώρου καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ Παρθενῶνος.

Καὶ εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὸ τουριστικὸν ρεῦμα πρὸς τὴν Ἑλλάδα συνεχῶς αὐξάνεται. Καὶ εἶναι ἐπίσης ἀλήθεια ὅτι αἱ συνθῆκαι διαβιώσεως τῶν τουριστῶν ἐδῶ, μετακινήσεως κ.λ. συνεχῶς βελτιοῦνται. Ἀλλὰ ἐφθάσαμε, ἢ προσεγγίσαμε μᾶλλον εἰς τὸ ἱκανοποιητικόν, τὸ ἀναμενόμενον ἀπὸ ὅλους σημεῖον; Ἀσφαλῶς ὄχι, ἐὰν θελήσωμε νὰ συγκρίνωμε τοὺς ἀριθμοὺς τῆς Χώρας μας μὲ τοὺς ἀριθμοὺς ἄλλων χωρῶν καὶ μάλιστα γειτονικῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀνεξαρτήτως τῶν αἰτίων, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ ἀποτελέσουν θέμα τῶν στηλῶν αὐτῶν, ἕνα εἶναι τὸ ἀναμφισβήτητον δι' ὅλους τοὺς Ἕλληνας γεγονός: Ὅτι πρέπει νὰ γίνωμε καλύτεροι. Ὅτι πρέπει νὰ καταστήσωμε συνείδησιν καὶ βιωμά μας ὅτι χωρὶς αὐτὴν τὴν μεγάλην «βιομηχανίαν», χωρὶς αὐτὴν τὴν τεραστίαν «ἐπιχείρησιν» ποὺ καλεῖται «Τουρισμός», ἡ χώρα εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνορθωθῇ ὅπως τὴν ἐπιθυμοῦμε καὶ νὰ εὐημερήσῃ ὅπως τὴν θέλομεν καὶ προσδοκῶμεν.

Μὲ ἀφετηρίαν αὐτὸ τὸ ἀναμφισβήτητον γεγονός, τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἵδρυμα ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, ἐκάλεσε πρὸς φιλοξενίαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν «Βασιλεὺς Παῦλος» ἐνενήκοντα ἀστυνομικοὺς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἐξ ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι αὐτὸ μία πτυχὴ μόνον τοῦ γιγαντιαίου ἔργου ἐπιμορφώσεως παραγόντων τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ Κράτος καὶ Ἱδρύματα ἀπὸ μακροῦ χρόνου. Ἡ διὰ τῆς φιλοξενίας αὐτῆς περαιτέρω ἐπιμόρφωσις τῶν ὑπαλλήλων Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, ἀντιλαμβάνεται εὔκολα ὁ καθεὶς πόσον ἀπαραίτητος εἶναι καὶ ποῖα ὀφέλη δύναται νὰ ἀποφέρῃ εἰς τὸν τόπον. Διότι εἰς τὸ διάστημα τῶν εἴκοσι ἡμερῶν φιλοξενίας (ἀπὸ 10 ἕως 30 Νοεμβρίου ἐ. ἔ.) οἱ ὑπάλληλοι Τουρισμοῦ ἐνεπλούτισαν τὰς γνώσεις καὶ τὴν πεῖραν των διὰ καταλλήλων διαλέξεων ἐπιφανῶν παραγόντων τῆς χώρας, δι' ἐπισκέψεων εἰς μεγάλας τουριστικὰς μονάδας, εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους κ.λ. Ἐπραγματοποίησαν ἐπὶ πλέον καὶ μίαν τριήμερον ἐκδρομὴν εἰς τὴν μεγαλόνησον Κρήτην, ἀπὸ ὅλα δὲ τὰ ὅσα ἤκουσαν καὶ εἶδον καὶ ἀπὸ ὅσα αἱ συζητήσεις καὶ αἱ ἀνταλλαγαὶ γνωμῶν τοὺς ἔδωσαν κατὰ τὸ εἰκοσαήμερον αὐτό, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι μία σημαντικὴ πρόοδος ἐπετεύχθη εἰς τὴν τουριστικὴν συνείδησιν ἐκείνων ποὺ πρῶτοι ἔρχονται εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν ξένον καὶ τὸν ἡμεδαπὸν περιηγητήν.

***

Η ΤΕΛΕΤΗ τοῦ ἁγιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῆς φιλοξενίας, ἡ ὁποία ἐγένετο εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν (Πύργον Βασιλίσσης) τὴν Πέμπτην 11ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ., συνεκέντρωσε πολλοὺς ἐκλεκτοὺς παράγοντας τοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἄλλους, ὡς καὶ ἀνωτάτους καὶ ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Μεταξὺ τῶν ἄλλων παρέστησαν : Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ε.Ο.Τ. καθηγητὴς κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στρατῆς, ὁ ἱδρυτὴς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀρχαιότερος Διοικητικὸς Σύμβουλος τοῦ Βασιλικοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος κ. Νικ. Νέρης, Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν συντάξει, ὁ Ὑποστράτηγος τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωρ/κῆς κ. Ε. Βενιεράκης, ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ Ἀντιστράτηγος κ. Βλαδ. Κολοκοτρώνης, ὁ Διευθυντὴς τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α′ κ. Κ. Τουζένης, ὁ Ἀστυνομικὸς Δ/ντὴς Α′ κ. Δ. Ὑφαντῆς, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσου, ὁ ἀνώτερος Διοικητὴς Χωρ/κῆς Πρωτευούσης Συνταγματάρχης κ. Μακαρούνης, ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας «Βασιλεὺς Παῦλος» κ. Χουρδάκης, ἀντιπροσωπεῖαι ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος κ.λ.

Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὡμίλησε πρὸς τοὺς συγκεντρωθέντας ὁ κ. Ν. Νέρης, ἀναφερθεὶς εἰς τὴν τεραστίαν σημασίαν τοῦ Τουρισμοῦ διὰ τὴν Χώραν μας καὶ εὐχηθεὶς πᾶσαν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τῶν ὑπαλλήλων Τουριστικῆς Ἀστυνομίας. Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στρατῆς, ὁ ὁποῖος ἀνέλυσε τὰ τουριστικὰ ἐπιτεύγματα τοῦ 1965 εἰς τὴν Χώραν μας καὶ ἔδωσε παραστατικὰς εἰκόνας τῶν προσπαθειῶν ποὺ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ἀναπτύξεως τῶν τουριστικῶν πραγμάτων ἐν Ἑλλάδι. Τόσον ὁ κ. Ν. Νέρης, ὅσον καὶ ὁ κ. Σπ. Καλογερόπουλος-Στρατῆς κατεχειροκροτήθησαν καὶ ἐπευφημήθησαν ὑπὸ τῶν παρισταμένων διὰ τοὺς ἐμβριθεστάτους πράγματι λόγους των, οἱ ὁποῖοι... ἐλλείψει χειρογράφων καὶ ἐλλείψει στενογραφικῶν ἱκανοτήτων τοῦ γράφοντος, εἶναι κρῖμα ποὺ δὲν δύνανται νὰ δημοσιευθοῦν ἀπὸ τῶν στηλῶν μου.

Ὡμίλησεν ἀκολούθως ὁ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας κ. Χουρδάκης, ἀναφερθεὶς εἰς τὰς ἐπιμορφωτικὰς προσπαθείας ποὺ καταβάλλει τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἵδρυμα ἐφ' ὅλων τῶν τομέων τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς καὶ ἀναπτύξας δι' ὀλίγων τὰ ὅσα οἱ ὑπὸ φιλοξενίαν θὰ εἶχον τὴν τύχην νὰ ζήσουν κατὰ τὴν εἰκοσαήμερον περίοδον. Καὶ τὸ τέλος τῆς ὅλης τελετῆς ἐπεσφράγισεν ἡ ἀκόλουθος ἐμπεριστατωμένη ὁμιλία τοῦ Διευθυντοῦ Τουριστικῆς Ἀστυνομίας κ. Κ. Τουζένη :

«Παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ, εἶπεν ὁ κ. Τουζένης, ὅπως ἐκφράσω τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν ποὺ αἰσθάνομαι, διότι μοῦ δίδεται σήμερον ἡ εὐκαιρία νὰ παραστῶ εἰς τὴν ἔναρξιν τῆς δευτέρας σειρᾶς μετεκπαιδεύσεως τῶν ἀνδρῶν τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν.

»Ἡ πρώτη σειρὰ ἐξεπαιδεύθη τὸ 1961 καὶ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ σεμιναρίου ἐκείνου τῶν τριῶν ἑβδομάδων ὑπῆρξαν ἄριστα διὰ τοὺς μετεκπαιδευθέντας, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς γνώσεων ὅσον καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ἐξυψώσεως τοῦ ἠθικοῦ των.

»Πιστεύω ἀπολύτως εἰς τὸν θεσμὸν τῆς μετεκπαιδεύσεως, διότι δι' αὐτῆς γίνεται κάποιο «φρεσκάρισμα» τῶν μέχρι τοῦδε γνώσεών μας, διότι μανθάνομεν τὰς ἐπιτευχθείσας ἐν τῷ μεταξὺ προόδους εἰς τὸν τομέα τῆς ἐργασίας μας καὶ εὐρύνονται οἱ πνευματικοί μας ὁρίζοντες.

»Τὴν ἀνάγκην τῆς μετεκπαιδεύσεως κατενόησαν καὶ κατανοοῦν καθημερινῶς πολλαὶ δημόσιαι ὑπηρεσίαι, ἀλλὰ καὶ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἱ ὁποῖαι φροντίζουν διὰ τῆς συχνῆς ἐνημερώσεως τοῦ προσωπικοῦ των νὰ βελτιώνουν τοὺς ὅρους λειτουργίας των.

»Ἡ Διεύθυνσις Τουριστικῆς Ἀστυνομίας, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ τῆς παραχω-

ρηθῇ ὑπὸ τῆς 'Εθνικῆς 'Εστίας ἓν εἰκοσαήμερον διὰ τὴν μετεκπαίδευσιν κατωτέρων αὐτῆς ὑπαλλήλων.

»Αἱ εὐχαριστίαι μας διὰ τὴν παραχώρησιν ταύτην εἶναι ἄπειροι πρὸς ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς 'Εθνικῆς 'Εστίας, τῆς ὁποίας τὸ ἐκπολιτιστικὸν καὶ ἐθνικὸν παιδαγωγικὸν ἔργον εἶναι γνωστὸν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Διοικήσεως ἐκ τῆς συνεχοῦς ἐν αὐτῇ φιλοξενίας ὑπαλλήλων διαφόρων κλάδων.

»'Η Διεύθυνσις Τουριστικῆς 'Αστυνομίας αἰσθάνεται ἐπίσης ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ δι' ἐμοῦ τὰς εὐχαριστίας της πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον καὶ τὸν κ. Γενικὸν Γραμματέα 'Ελληνικοῦ 'Οργανισμοῦ Τουρισμοῦ, οἱ ὁποῖοι υἱοθέτησαν τὴν πρότασιν τῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ σεμιναρίου τούτου τῆς μετεκπαιδεύσεως, κατανοήσαντες πλήρως τὴν σκοπιμότητα καὶ παρασχόντες τὰ πρὸς τοῦτο μέσα ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν 'Εθνικὴν 'Εστίαν.

Κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ 'Αγιασμοῦ: Διακρίνονται ὁ ἐν συντάξει 'Αρχηγὸς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Ν. Νέρης, ὁ 'Υποστράτηγος τῆς Ε.Β.Χ. κ. Ε. Βενιεράκης, οἱ 'Αστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α' κ. Κ. Τουζένης καὶ Δ. 'Υφαντῆς κ.λ.

»'Απευθύνομαι τώρα εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἶχον τὴν τιμὴν καὶ τὴν τύχην νὰ κληθοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὰς διαλέξεις καὶ λοιπὰς ἐκδηλώσεις τοῦ εἰκοσαημέρου τῆς ἐνταῦθα φιλοξενίας των.

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι ὅλοι θὰ παρακολουθήσετε μὲ ἐνδιαφέρον τὰς ὁμιλίας τὰς ὁποίας εἰδικοὶ περὶ τὰ τουριστικὰ θέματα θὰ σᾶς κάνουν καὶ θὰ θελήσετε νὰ ἐπωφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ πλουτίσετε τὰς γνώσεις σας, ὥστε ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ὑπηρεσίας σας νὰ ἔχετε πολλὰ ὠφέλιμα καὶ χρήσιμα ἀποκομίσει καὶ νὰ δύνασθε νὰ τὰ μεταδώσετε καὶ εἰς ἄλλους συναδέλφους σας ἢ ἰδιώτας.

»Σᾶς εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ Κράτος καταβάλει ἐξαιρετικὰς προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ ἐν 'Ελλάδι καὶ τὴν καλλιτέραν ἀξιοποίησιν τοῦ τουριστικοῦ πλούτου τῆς χώρας.

»'Ημεῖς, οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦμεν εἰς τὴν Τουριστικὴν 'Αστυνομίαν, ἐν στενῇ συνεργασίᾳ μὲ τὰς λοιπὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ

Ἑλληνικοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ, πρέπει νὰ δώσωμεν ὅλας μας τὰς δυνάμεις ὥστε ἡ προσπάθεια αὐτὴ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπολύτως.

»Ἡ Τουριστικὴ Ἀστυνομία ἔχει ἀποκτήσει μίαν παράδοσιν κατὰ τὴν τριακονταετῆ ἐνάσκησιν τῶν καθηκόντων της καί, ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν ἁρμοδιοτήτων της κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν συνέβαλε καὶ αὐτὴ εἰς τὴν δημιουργίαν καλοῦ κλίματος διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Τουρισμοῦ καὶ τουριστικῆς ἐν γένει συνειδήσεως.

»Συνεχίσατε τὴν παράδοσιν αὐτὴν καὶ φροντίσατε διὰ τῆς αὐτοβελτιώσεως νὰ φανῆτε ἀντάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ὑμᾶς.

»Κατὰ τὸ εἰκοσαήμερον τῆς ἐνταῦθα φιλοξενίας σας, ζῶντες εἰς ἕνα θερμὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν περιβάλλον τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Ἐθνικῆς Ἑστίας, διὰ τῶν διαλέξεων τὰς ὁποίας θὰ ἀκούσετε καὶ τῶν ἐπισκέψεων τὰς ὁποίας θὰ πραγματοποιήσετε εἰς διαφόρους τουριστικὰς περιοχὰς καὶ μονάδας Τουρισμοῦ, εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀντιληφθῆτε τὰς γενομένας προόδους εἰς τὸν τομέα τουριστικῆς ἀναπτύξεως καὶ τὰς καταβαλλομένας προσπαθείας, καὶ θὰ αἰσθανθῆτε ὑπερηφάνειαν καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς ὄργανα Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

»Πιστεύω ἐπίσης ὅτι ἡ διέλευσίς σας ἀπὸ τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν θὰ σᾶς ὠφελήσῃ κατὰ πολὺ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων σας μετὰ πραότητος καὶ καλωσύνης πρὸς τοὺς ἐρχομένους εἰς ὑπηρεσιακὴν ἐπαφὴν μαζύ σας, ὡς ἁρμόζει εἰς ὄργανα τῆς Τουριστικῆς Ἀστυνομίας.

»Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ὁ ἀείμνηστος καὶ καλὸς καὶ ἀγαθὸς Βασιλεὺς Παῦλος, τοῦ ὁποίου ἔμπνευσις καὶ δημιούργημα εἶναι ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία, κατὰ διαφόρους περιοδείας του εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὁσάκις συνήντα δημοδιδάσκαλον ἢ δασικὸν ἢ κοινοτικὸν ὑπάλληλον ἢ ἄλλης εἰδικότητος, ὅστις εἶχε φοιτήσει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἑστίαν, τὸν διέκρινε ἐκ τῆς ἐν γένει συμπεριφορᾶς του καὶ ἔλεγε εἰς τὴν ἀκολουθίαν του: «Αὐτὸς θὰ ἔχῃ περάσῃ ἀπὸ τὴν Ἑστίαν». Τόσον ἦτο καταφανὴς ἡ διαφορὰ τῆς συμπεριφορᾶς του.

»Σᾶς εὔχομαι καλὴν διαμονὴν καὶ καλὴν ἐπίδοσιν, ἂν καὶ εἶμαι βέβαιος καὶ διὰ τὰ δύο».

Ἂς σημειωθῇ ὅτι εἰς σεμνὴν τελετὴν τῆς 27ης Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστησαν πολλαὶ προσωπικότητες τοῦ Τουρισμοῦ, ἀνώτατοι ἀξιωματικοὶ κ.λ., ἡ Ἐθνικὴ Ἑστία ἀπένειμε ἀναμνηστικὰ διπλώματα εἰς τοὺς 90 φιλοξενηθέντας ἐπὶ τῇ λήξει τῆς περιόδου φιλοξενίας των.

ΟΙ Δ΄ ΠΑΝΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΜΕ ΠΟΛΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ καὶ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἐπὶ ὑψηλοῦ ἐπιπέδου διεξήχθησαν ἐφέτος οἱ Δ΄ Παναστυνομικοὶ Σκοπευτικοὶ Ἀγῶνες. Ἔλαβον μέρος αἱ σκοπευτικαὶ ὁμάδες τῶν Διευθύνσεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Πατρῶν καὶ Κερκύρας καὶ ἡ ὁμὰς τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, τὰ ἀποτελέσματα δέ, ἄριστα καὶ ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ καθ' ὅλην τὴν ἀξιολόγησίν των, ἐνέσπειραν τὸν ἐνθουσιασμὸν εἰς τὸν ἀστυνομικὸν κόσμον καὶ κατέδειξαν τὴν πράγματι σοβαρὰν ἐργασίαν ποὺ ἐπιτελεῖται εἰς τὸν εἰδικὸν αὐτὸν τομέα τοῦ ἀστυνομικοῦ ἀθλητισμοῦ.

Τὰ ἀγωνίσματα, διεξαχθέντα ἀπὸ 10ης ἕως 12ης Νοεμβρίου ἐ.ἔ. εἰς τὰ σκοπευτήρια Ὑμηττοῦ καὶ Ὑποδ/νσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ἔχουν ὡς ἑξῆς κατὰ σειρὰν ἡμερομηνιῶν:

1) Τετάρτη, 10-11-1965, ἀγωνίσματα δύο. Τὸ πρῶτον, δι' ἀστυνομικοῦ περιστρόφου ἀκριβείας, διεξήχθη κατὰ στόχου 0,50 × 0,50 καὶ μὲ βολὰς 35, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 5 δοκιμαστικαὶ καὶ αἱ 30 βαθμολογηθεῖσαι. Χρόνος 5 βολαὶ εἰς 6΄. Τὸ δεύτερον, δι' ἀστυνομικοῦ περιστρόφου ταχείας βολῆς, διεξήχθη κατ' ἀνδρεικέλων

μὲ τὰς αὐτὰς βολὰς καὶ τὴν ἰδίαν βαθμολογίαν καὶ μὲ χρόνον 3'' δι' ἑκάστην βολίδα.

2) Πέμπτη, 11-11-1965, ἀγώνισμα τρίτον δι' ἀεροβόλου τυφεκίου. Διεξήχθη ἐκ τῆς στάσεως τοῦ ὀρθίως καὶ μὲ σύνολον 25 βολῶν, ἐκ τῶν ὁποίων ἐβαθμολογήθησαν αἱ 20. Χρόνος 30'.

3) Παρασκευή, 12-11-1965. ἀγώνισμα τέταρτον δι' ἀεροβόλου πιστολίου. Σύνολον βολῶν 25, βαθμολογηθεῖσαι 20, χρόνος 30'.

Τὰ γενικὰ ἀποτελέσματα, ἄριστα καὶ ἀρκούντως ἱκανοποιητικὰ καθ' ὅλην τὴν ἀξιολόγησίν των διὰ τοὺς ἀθλητάς μας, ὡς προελέχθη, ἔχουν ὡς κατωτέρω :

Ἀγώνισμα Α'

Ἀτομικὴ κατάταξις :

1)	Ἀστυφ.	12603	Λαζαράκος Λάζαρος	τῆς Ἀστυν. Δ/σεως	Πειραιῶς	272/300
2)	»	14112	Ψιμόπουλος Ἀλέξανδρος	» »	»	267/300
3)	»	16486	Παπαδόπουλος Ἀναστ.	» »	»	260/300

Ὁμαδικὴ κατάταξις :

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πειραιῶς	1057/1200
2)	» » »	Ἀθηνῶν	967/1200
3)	» » Σχολῆς		964/1200
4)	» » Διευθύνσεως	Πατρῶν	958/1200
5)	» » »	Κερκύρας	955/1200

Ἀγώνισμα Β'

Ἀτομικὴ κατάταξις :

1)	Ἀστυφύλαξ	14401	Σταθόπουλος Β.	τῆς Ἀστ. Δ/νσεως	Πειραιῶς	263/300
2)	Ὑπαστυν. Β.	15138	Νικολόπουλος Δ.	» »	Πατρῶν	256/300
3)	» Α'	14818	Ἀλεξόπουλος Σ.	» »	»	254/300

Ὁμαδικὴ κατάταξις :

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πειραιῶς	955/1200
2)	» Ἀστυνομικῆς Σχολῆς		922/1200
3)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πατρῶν	911/1200
4)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Κερκύρας	889/1200
5)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Ἀθηνῶν	862/1200

Σύνθετος κατάταξις εἰς ἀμφότερα τὰ ἀγωνίσματα

α) Ἀτομική :

1)	Ἀστυφύλαξ	14101	Σταθόπουλος Β.	τῆς Ἀστ. Δ/σεως	Πειραιῶς	521/600
2)	»	12603	Λαζαράκος Λ.	» »	Πειραιῶς	517/600
3)	»	14112	Ψιμόπουλος Α.	» »	Πειραιῶς	516/600

β) Ὁμαδική :

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πειραιῶς	2012/2400
2)	» Ἀστυνομικῆς Σχολῆς		1886/2400
3)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πατρῶν	1869/2400
4)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Κερκύρας	1844/2400
5)	» Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Ἀθηνῶν	1829/2400

Ἀγώνισμα Γ'

Ἀτομικὴ κατάταξις :

1)	Ἀστυφύλαξ	13434	Πεππὲς Μιλτ.	τῆς Ἀστ. Δ/νσεως	Πειραιῶς	181/200
2)	»	18427	Δροσόπουλος Ν.	» »	Ἀθηνῶν	180/200
3)	»	16834	Κωσταρέλλος Ἀ.	» »	Πειραιῶς	179/200

Ὁμαδικὴ κατάταξις:

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πατρῶν	698/800
2)	» » »	Ἀθηνῶν	690/800
3)	» » »	Πειραιῶς	689/800
4)	» » »	Κερκύρας	663/800
5)	» » Σχολῆς		662/800

Ἀγώνισμα Δ΄

Ἀτομικὴ κατάταξις:

1)	Ἀστυφύλαξ	14097	Δεδετσίνας Ν.	τῆς Ἀστ. Δ/νσεως	Πειραιῶς	168/200
2)	»	17323	Μπούτσελης Π.	» » »	Ἀθηνῶν	167/200
3)	»	12603	Λαζαράκος Λ.	» » »	Πειραιῶς	166/200

Ὁμαδικὴ κατάταξις:

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πειραιῶς	628/800
2)	» » »	Ἀθηνῶν	626/800
3)	» » »	Πατρῶν	607/800
4)	» » »	Κερκύρας	598/800
5)	» » Σχολῆς		595/800

Βαθμολογικὴ κατάταξις τῶν ὁμάδων:

1)	Ὁμὰς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως	Πειραιῶς.	Βαθμοὶ 52
2)	» » »	Πατρῶν.	» 27
3)	» » »	Ἀθηνῶν.	» 23
4)	» » »	Κερκύρας.	» 12
5)	» » Σχολῆς.		» 9

* * *

Εἰς ΣΕΜΝΗΝ καὶ ἐπιβλητικὴν τελετήν, ἡ ὁποία ἔλαβε χώραν τὴν 18ην ὥραν τῆς 12-11-1965 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς Ἀξιωματικῶν Ἀστυνομίας Πόλεων, αἱ ἱκανότητες τῶν σκοπευτῶν μας ἐπεβραβεύθησαν ἰδιοχείρως παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Χρ. Ἀποστολάκου καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας κ. Εὐαγγέλου Καραμπέτσου. Παρέστησαν: Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Σκοπευτικῆς Ὁμοσπονδίας Ἑλλάδος, Ταξίαρχος κ. Χ. Τσεπαπαδάκης, ὁ τέως Γενικὸς Γραμματεὺς Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ. καὶ νῦν Πρόεδρος Τεχνικῆς Ἐπιτροπῆς Σ.Ε.Γ.Α.Σ., Ἀρχίατρος κ. Ν. Παπαρέσκος, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ., Ἀντισυνταγματάρχης κ. Σ. Μαρκόπουλος, ὁ Διευθυντὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας, Ἀντισμήναρχος κ. Α. Παππᾶς, ὁ τεχνικὸς ἀθλητισμοῦ τῆς Α.Σ.Ε.Α.Ε.Δ., Ἀντισμήναρχος κ. Γ. Ἀθανασόπουλος, ὁ Ἀντιπρόεδρος Πανελληνίου Σκοπευτικῆς Ἑταιρείας κ. Κ. Λυκούργης, ἐφοπλιστής, ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Π.Σ.Ε. κ. Ν. Εὐσταθίου, οἱ δημοσιογράφοι κ. Δ. Ἀργυρόπουλος, Ν. Γεωργακάκος καὶ Γ. Λιβέρης καὶ ἄλλοι. Ἀπὸ ἀστυνομικῆς πλευρᾶς, πλὴν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ παρέστησαν: Οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ κ. Ἐμμαν. Ἀρχοντουλάκης, Ν. Βερελῆς, Γ. Χαλοῦλος, Δ. Βασιλάκος, Κ. Τασιγεῶργος, Α. Κωτσιᾶς, Κ. Τουζένης, Δ. Ὑφαντῆς, Δ. Γιαννόπουλος, Γ. Χατζηελευθερίου, Ι. Κεφαλᾶς, Α. Στρατῆς, Π. Λυκούσης καὶ Β. Γιαννόπουλος, οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ κ. Β. Σακελλαρίου, Π. Ἀναγνωστόπουλος, Κ. Σπυριούνης, Α. Λαλιώτης, Κ. Στόκας, Α. Σταματόπουλος, Γ. Τσατούχας, Κ. Πολίτης, Κ. Τσιοῦγκος, Η. Μπούρας καὶ Ν. Καρυδάκης, πολλοὶ Ἀστυνόμοι καὶ ἄλλοι ἀστυνομικοὶ ἀπάντων τῶν βαθμῶν.

Ἡ ἔναρξις τῆς τελετῆς ἐγένετο δι' ἐπιτυχοῦς προσφωνήσεως τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ κ. Β. Κρύου, προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Ἀθλητισμοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ διεθνοῦς νικητοῦ εἰς τὸ ἄθλημα τῆς σκοποβολῆς. Εἶπεν ὁ κ. Κρῦος:

«Κύριε 'Υπουργέ,

»'Αναφέρω ὅτι σήμερον ἔληξαν οἱ Δ' Πανελλήνιοι Σκοπευτικοὶ 'Αγῶνες.

»'Η 'Οργανωτικὴ 'Επιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμότατα τοὺς προσελθόντας καὶ ὁπωσδήποτε συντελέσαντας εἰς τὴν ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἀγώνων τούτων.

»'Ιδιαιτέρως εὐχαριστεῖ 'Υμᾶς, ἀξιότιμοι κύριοι, διότι ἐτιμήσατε τὴν τελετὴν ταύτην καὶ διὰ τῆς ὑψηλῆς σας παρουσίας προσεδώκατε τὸν τόννον τῆς ἐπισημότητος, ἡ ὁποία ἀναγκαιοῖ διὰ τὸν ἀπαιτούμενον ἐνθουσιασμὸν περὶ τὴν ἐπιτελουμένην προσπάθειαν.

»Μετ' ὀλίγον θὰ προσέλθουν ἐνώπιόν σας οἱ νικηταὶ τῶν ἀγώνων διὰ νὰ παραλάβουν τὰ βραβεῖα των.

'Ο 'Υπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. 'Αποστολάκος, ὁ 'Αρχηγὸς τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς 'Αστυνομίας κ. Γ. Χαλοῦλος καὶ ὁ Δ/ντὴς 'Αστυνομίας 'Αθηνῶν κ. Ε. 'Αρχοντουλάκης μετὰ τῶν βραβευθέντων σκοπευτῶν.

»Τὰ βραβεῖα ταῦτα εἶναι ὁ ὡραῖος κότινος, τὸν ὁποῖον διὰ τῆς εὐγενοῦς ἁμίλλης διεξεδίκησαν καὶ κατέκτησαν εἰς τὰ εἰρηνικὰ πεδία βολῆς οἱ σκοπευταὶ ἀστυνομικοὶ τῶν Διευθύνσεων 'Αθηνῶν—Πειραιῶς—Πατρῶν—Κερκύρας καὶ τῆς 'Αστυνομικῆς Σχολῆς.

»Πάντες οἱ ἀγωνισθέντες διεδήλωσαν εὐχαριστίας διότι ὁ κύριος 'Αρχηγὸς τοῦ Σώματος, παρὰ τὰς σοβαρὰς ὑπηρεσιακὰς δυσχερείας καὶ τὰς ἐν γένει ἀντιξοότητας ἐπέμενε καὶ ἀπέφυγε τὴν ματαίωσιν τῶν ἀγώνων.

»Τὰ ἀποτελέσματα τῶν Δ' Πανελληνίων Σκοπευτικῶν 'Αγώνων ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ μῆνας ὁλοκλήρους οἱ ἀγωνισθέντες νέοι σκοπευταὶ οὐδόλως ἠσχολήθησαν ἐπὶ θεμάτων ἀγωνιστικῆς καὶ ἀθλήσεως, διότι ἄλλα, πλέον ἐπιτακτικὰ καὶ σοβαρὰ καθήκοντα, ἀπήτησαν τὴν συνεχῆ ἀφοσίωσίν των εἰς τὴν σπουδαίαν ἀποστολὴν τῆς τηρήσεως τῆς Τάξεως καὶ τῆς 'Ασφαλείας.

»Οἱ νικηταὶ εἶναι ἄξιοι συγχαρητηρίων διὰ τὴν νίκην των, συγχαρητήρια ὅμως ὀφείλονται εἰς ὅλους τοὺς ἀγωνισθέντας, διότι ἐπέδειξαν τὴν αὐτὴν προθυμίαν,

τὴν αὐτὴν ἀγωνιστικὴν διάθεσιν καὶ ἐν προκειμένῳ δὲν ἔχει τόσην ἀξίαν ἡ Νίκη, ὅσον τὸ εὖ ἀγωνίζεσθαι.

»Εἰς τοὺς Παναστυνομικοὺς Σκοπευτικοὺς Ἀγῶνας, καίτοι Παναστυνομικοί, δὲν συναγωνίζονται οἱ πρωταθληταὶ σκοπευταὶ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐκεῖνοι διὰ τοὺς ὁποίους τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ὁ φίλαθλος κόσμος τοσαύτην ὑπερηφάνειαν αἰσθάνονται, διότι αἱ ἐπιδόσεις των εἶναι ὑψηλαὶ καὶ πρὸς τὸ παρὸν ἀσυναγώνιστοι, διαβλέπομεν ὅμως μετὰ πλήρους βεβαιότητος, ὅτι οἱ νέοι βλαστοὶ τῶν Παναστυνομικῶν Σκοπευτικῶν Ἀγώνων, αὐτοὶ ποὺ ἠγωνίσθησαν ἐφέτος, λίαν συντόμως θὰ ἀντιπαραταχθῶσιν, ἐπὶ ἴσοις ὅροις, εἰς τοὺς βατῆρας τῶν πεδίων βολῆς ἐν ἐπιπέδῳ Πανελληνίων Ἀγώνων.

»Ἐκφράζοντες τὴν εὐχήν ὅπως ἡ ἀγαπημένη Πατρίς μας, ἡ Αἰωνία Ἑλλάς, διαβιοῖ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἀσφαλείᾳ, ἵνα δυνηθῶμεν καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος νὰ συναντηθῶμεν εἰς τοὺς ἀγωνιστικοὺς σκοπευτικοὺς χώρους τῶν ὡραίων καὶ εὐγενῶν ἐπιδιώξεων, παρακαλοῦμεν τὸν σεβαστὸν καὶ ἀγαπητόν μας Ἀρχηγὸν ὅπως εὐαρεστηθῇ καὶ ἀπονείμῃ τὰ ἔπαθλα εἰς τοὺς νικητάς».

*
* *

ΤΑ ΧΕΙΡΟΚΡΟΤΗΜΑΤΑ καὶ αἱ ἐπευφημίαι ἔκλεισαν τὴν ὡραίαν προσφώνησιν τοῦ κ. Κρύου καὶ συνώδευσαν ἐν συνεχείᾳ τὴν βράβευσιν τῶν νικητῶν. Ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν τῆς Σχολῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἐνθουσιασμὸς καὶ τὸ «κέφι» ἔφθασαν εἰς... ἀρκούντως καὶ πάλιν ἱκανοποιητικὰ ἐπίπεδα καὶ μετέβαλαν τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο εἰς ἕνα ἑλληνικώτατον βραδυνόν. Ὑπὸ τοὺς ἤχους τμήματος τῆς Φιλαρμονικῆς μας, ὁ Ὑπουργὸς κ. Χρ. Ἀποστολάκος ἔσυρε τὸν «τσάμικον» καὶ τὸν «καλαματιανὸν» καὶ ἠκολουθήθη ἀπὸ πολλὰς χορευτικὰς δεινότητας τῆς βραδυᾶς. Διεκρίθησαν διὰ τὰς χορευτικὰς ἐπιδόσεις των, πλὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ : ὁ κ. Βερελῆς εἰς λίαν ὀρθόδοξον «τσάμικον», ὁ Ἀντ/ρχης κ. Κ. Κοτσώνης καὶ ὁ κ. Κρῦος εἰς καλὸν «τσάμικον», οἱ κ. Χαλοῦλος, Βασιλάκος καὶ Λαλιώτης εἰς λίαν ὀρθόδοξον «καλαματιανόν»... Καὶ πολλοὶ ἄλλοι, μέχρι τῆς 21ης ὥρας σχεδὸν ὅτε ἔληξεν ἡ ὅλη ἐκδήλωσις.

Ἕνα μεγάλο «εὖγε» ἐκφράζουν αἱ στῆλαι αὐταὶ πρὸς ὅλους ὅσους συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀρίστην ὀργάνωσιν καὶ διεξαγωγὴν τῶν Δ΄ Παναστυνομικῶν Ἀγώνων. Καὶ θερμότατα συγχαρητήρια πρὸς τοὺς νικητάς, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἄλλους ἠγωνίσθησαν ὑπὸ τὴν εὐγενῆ ἰδέαν τῆς ἁμίλλης.

ΛΑΜΠΡΑΙ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ - ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ "ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ,, ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

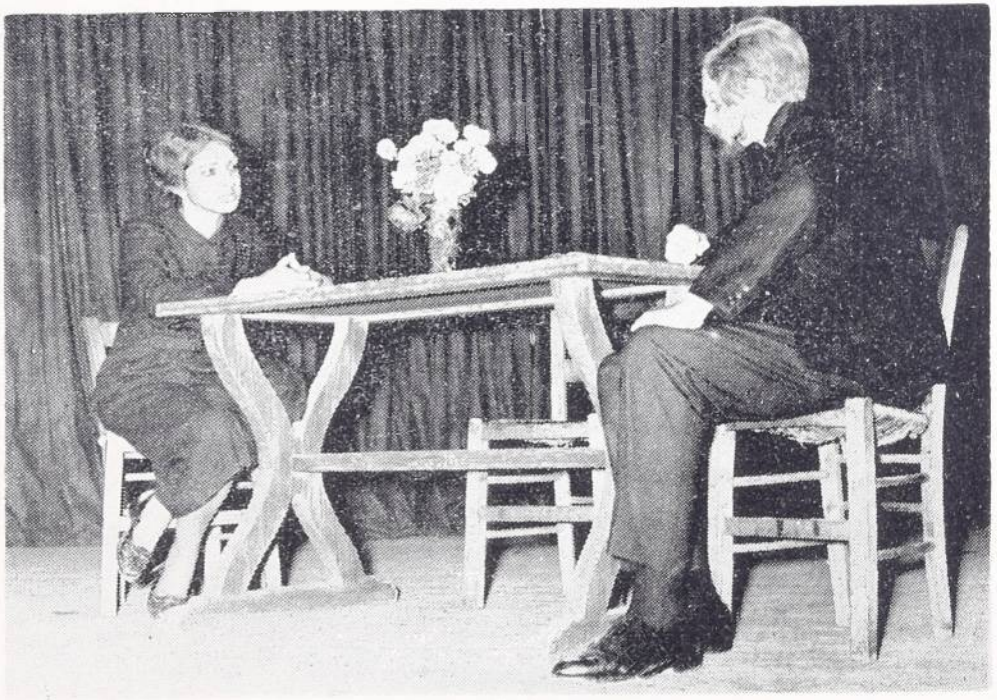
ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ πρόγραμμα, ἀφιερωμένον εἰς τὴν μεγάλην ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, παρουσίασε μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων εἰς τρεῖς διαδοχικὰς παραστάσεις. Ἡ πρώτη ἐγένετο εἰς τὸ θέατρον Γ. Παππᾶ τῶν Ἀθηνῶν τὴν 14ην Νοεμβρίου, ἡ δευτέρα εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς τὴν 21ην καὶ ἡ τρίτη εἰς τὴν Ποντιακὴν Λέσχην Νικαίας τὴν 28ην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Τὸ πρόγραμμα περιελάμβανε τὸ μονόπρακτον «Κορυτσά» τοῦ Δ. Μπόγρη, κατὰ διδασκαλίαν καὶ σκηνοθεσίαν τοῦ κ. Σ. Νικολαΐδη καὶ μὲ ἑρμηνευτὰς τὸν Δ. Ζαχαριάδην, τὴν Ι. Λεμπέση, τὴν Φρ. Ταμβακάκη, τὸν Ι. Χρυσάκη, τὸν Τρ. Ζαχαριάδη καὶ τὴν Αἰμ. Τριανταφυλλοπούλου. Περιελάμβανε ἐπίσης ἀπαγγελίας ποιημάτων ἀπὸ τοὺς Ι. Σταματίου καὶ Τρ. Ζαχαριάδην, ἐκτελέσεις μουσικῶν συνθέσεων ὑπὸ τῆς Φιλαρμονικῆς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁμιλίαν τοῦ γράφοντος ἐπὶ τοῦ πανηγυρικοῦ μέρους τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως, ἤτοι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου,

καὶ ἀνάλυσιν τῶν σκοπῶν τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Σ. Πηλοῦ. Καὶ πρέπει νὰ τονισθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, ὅτι καὶ αἱ τρεῖς ἐκδηλώσεις ἐσημείωσαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, ἀφοῦ τὸ κοινὸν ὑπερπλήρωσε τὰς αἰθούσας καὶ κατεχειροκρότησε τοὺς συντελεστὰς τῆς ὅλης προσπαθείας.

* * *

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΜΕΣΤΟΝ θέατρον Γ. Παππᾶ, τὴν πρώτην παράστασιν παρηκολούθησαν ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, οἱ βουλευταὶ κ. Δ. Βρανόπουλος, Ε. Ἀνερούσης καὶ Κ. Παπασπύρου, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ Γενικὸς Δ/ντὴς Χωρ/κῆς Ὑποστράτηγος κ. Κρέτσας, ὁ Ἀντιδήμαρχος Ἀθηναίων κ. Ρίτσος, ὁ τέως Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας

Ἀπὸ τὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὸ θέατρον «Γ. Παππᾶ» τῶν Ἀθηνῶν. Οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς «Κορυτσᾶς» τοῦ Δ. Μπόγρη, Ἰωάννα Λεμπέση καὶ Δ. Ζαχαριάδης εἰς μίαν χαρακτηριστικὴν στιγμὴν τοῦ ἔργου.

Πόλεων Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ. κ. Χατζηπροδρόμου, ὁ πρώην Γενικὸς Δ/ντὴς Ὑπουργείου Δικαιοσύνης κ. Κ. Στυλιανός, ὁ πρώην Δ/ντὴς τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν κ. Ι. Κωνσταντακόπουλος, ὁ Πρόεδρος Φίλων Ὄπερας κ. Λ. Ροῦσσος, τέως Ἐφέτης, ὁ Δ/ντὴς τοῦ «Ὀρφείου Ἀθηνῶν» κ. Α. Ἐμμανουήλ, ἐκπρόσωπος τοῦ Νομάρχου Ἀττικῆς, ἐκπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ ἄνω τῶν 400 ἄλλων ἀτόμων. Ἀπὸ Ἀστυνομικῆς πλευρᾶς, πλὴν τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ παρέστησαν: οἱ Ἀστυν/κοὶ Διευθυνταὶ Α΄ κ. Ε. Ἀρχοντουλάκης, Ν. Βερελῆς, Κ. Τασιγεώργος, Α. Κωτσιάς, Γ. Χατζηελευθερίου, Ι. Κεφαλᾶς, Α. Στρατῆς καὶ Β. Γιαννόπουλος, οἱ ἐν συντάξει Ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας κ. Δ. Κόλλιας καὶ Ν. Ἀρχιμανδρίτης καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συντάξει.

Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἡ ἐκδήλωσις εἰς τὸ θέατρον Γ. Παππᾶ ἀπετέλεσεν ἔκπληξιν διὰ τὴν Παιδικὴν Σκηνήν. Ἡ θαυμασία παρουσίασις τοῦ σκὲτς «Κορυτσὰ» καὶ εἰδικώτερον ἡ ἀρτία ἀπόδοσις τῶν ρόλων τοῦ «Γιαννίτση» καὶ τῆς «κυρὰ-Φώτως» ὑπὸ τῶν νεαρῶν πρωταγωνιστῶν Δ. Ζαχαριάδη καὶ Ἰωάννας Λεμπέση, κατεχειροκροτήθη καὶ ἐνέσπειρε ρίγη συγκινήσεως ἐμπρὸς εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν ἀπελευθερώσεως τῆς Κορυτσᾶς ὑπὸ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων τὸ 1940. Συγκίνησιν ἐπίσης προεκάλεσαν καὶ κατεχειροκροτήθησαν καὶ οἱ ὑπόλοιποι νεαροὶ ἑρμηνευταί, ἤτοι ἡ Φρ. Ταμβακάκη εἰς τὸν ρόλον τῆς «Χρυσούλας», ὁ Ἰωάννης Χρυσάκης εἰς τὸν ρόλον τοῦ «Ἱεροθέου», ὁ Τρ. Ζαχαριάδης εἰς τὸν καταπληκτικὸν ρόλον τοῦ Ἰταλοῦ στρατιώτου «Γκαμπριέλλο» καὶ ἡ Αἰμιλία Τριανταφυλλοπούλου εἰς τὸν ρόλον μιᾶς πολὺ ἐπιτυχημένης «Σμάρως». Ἔπειτα, ἀρίστας ἐντυπώσεις ἄφησεν ἡ ἀπόδοσις τῶν ποιημάτων «28η Ὀκτωβρίου» καὶ «Στοὺς νεκρούς» τοῦ Ι. Πολέμη, ὑπὸ τῶν νεαρῶν Ἰωάννου Σταματίου καὶ Τρύφωνος Ζαχαριάδη.

Ἡ Φιλαρμονική μας, ὅπως πάντοτε, ἐνεθουσίασε καὶ ἐπέφερε θύελλαν χειροκροτημάτων τοῦ ἐκλεκτοῦ κοινοῦ. Ὑπὸ τὴν ἄψογον διεύθυνσιν τῶν ἀρχιμουσικῶν μας κ. Β. Σωζοπούλου καὶ Ὑπαστυνόμου Α΄ κ. Δ. Μπουκουβάλα, ἀπέδωσε λίαν ἐπιτυχῶς τὸ ἐμβατήριον «Ἀστυνομία Πόλεων» τοῦ κ. Δ. Μπουκουβάλα κατ' ἀρχήν. Ἐν συνεχείᾳ, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἰδίου κ. Μπουκουβάλα ἑρμήνευσε τὴν «Ἑλληνικὴν Πανήγυριν» τοῦ Σ. Καίσαρη καὶ «Ἐπιλογὴν Ἑλληνικῶν Τραγουδιῶν» τοῦ κ. Σ. Δουκάκη, ἀκολούθως δὲ καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Β. Σωζοπούλου ἑρμήνευσε ἐπιτυχέστατα τὴν «Ἀρλεζιάνα» τοῦ Μπιζέ.

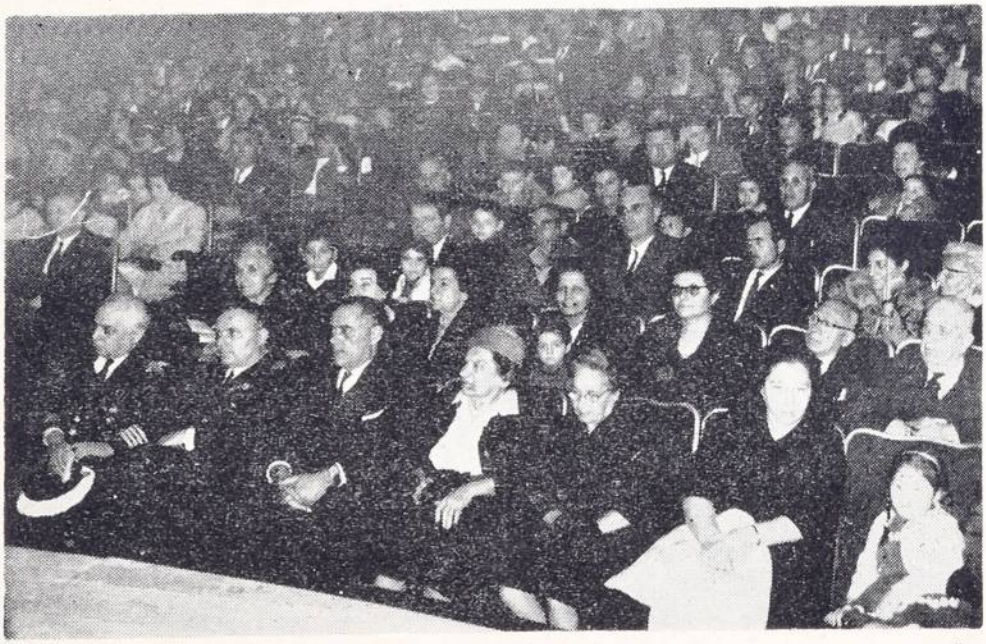
Ἡ πανηγυρικὴ ὁμιλία τοῦ γράφοντος, δι' εὐνοήτους λόγους δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαιτέρας ἐξάρσεως ἀπὸ τῶν στηλῶν μου. (Γνωστὸν τὸ λαϊκὸν ρητὸν διὰ τὸν «Γιάννην» πού..... κερνάει καὶ πίνει.....). Διὰ τὴν ἀνάλυσιν ὅμως τῶν σκοπῶν τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» ὑπὸ τοῦ ἐκλεκτοῦ συναδέλφου κ. Σ. Πηλοῦ, πρέπει νὰ λεχθῇ ὅτι αὕτη ὑπῆρξε διεξοδικὴ καὶ πολὺ ἐπιτυχὴς καὶ δικαίως ὁ κ. Σ. Πηλὸς ἀπέσπασε τὰ συγχαρητήρια τῶν παρευρεθέντων.

*
* *

ΥΠΟ ΤΟ ΑΥΤΟ κλῖμα ἐνθουσιασμοῦ καὶ μὲ περισσοτέραν ἴσως ἐπιτυχίαν—τὴν ὁποίαν ἐλάμπρυνεν ἡ κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἑορταζομένη ἐπέτειος τῆς καταλήψεως τῆς Κορυτσᾶς (21-11-1940) τῆς Βορείου Ἠπείρου μας—ἐδόθη καὶ ἡ παράστασις τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς τὴν 21ην Νοεμβρίου ἐ.ἔ., κατὰ τὴν ὁποίαν ἐπανελήφθη τὸ αὐτὸ πρόγραμμα τῆς 14ης τοῦ μηνός. Παρέστησαν πλέον τῶν 700 ἀτόμων τῆς γείτονος μεταξὺ τῶν ὁποίων : ὁ Νομάρχης κ. Ἀρ. Κακούρης, οἱ βουλευταὶ κ. Ε. Σκορδίλλης καὶ Κ. Παπασπύρου, ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰγνάτιος Πουλουπάτης ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς, ὁ Πλοίαρχος κ. Σταμπολῆς ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, ὁ Ἀνώτερος Διοικητὴς Χωροφυλακῆς Πειραιῶς, Συνταγματάρχης κ. Η. Παπαδόπουλος μετὰ τῶν Ἀντισυνταγματάρχου κ. Κ. Κατσόγιαννη καὶ Ταγματάρχου κ. Γ. Τζάκη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Πειραιῶς κ. Π. Μερτίκας μετὰ τῶν συμβούλων κ. Ζηλάκου, Ἰσμαήλου, Κατσιβαρδάκου καὶ Διαμαντοπούλου καὶ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Δήμου κ. Γ. Πιτσάκη, ὁ Πρόεδρος τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου κ. Ε. Σπυράκης, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ο.Κ.Φ.Α. Πειραιῶς κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη μετὰ κυριῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου, ὁ Πρόεδρος Ἐλαιεμπόρων Πειραιῶς κ. Ε. Δημητρόπουλος, ἡ Γενικὴ Γραμματεὺς τῆς Λέσχης Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ Πειραιῶς κ. Ἄννα Λούλου, οἱ δημοσιογράφοι κ. Σ. Παπαδόπουλος καὶ Β. Κουτούζης καὶ ἄλλοι ἐκλεκτοὶ παράγοντες τῆς Πειραϊκῆς κοινωνίας. Ἀπὸ πλευρᾶς ἀστυνομικῶν παρέστησαν ὁ Διευθυντὴς Ἀ-

στυνομίας Πειραιῶς κ. Δ. Βασιλάκος, ὁ Δ/ντὴς τῆς Υ.Γ.Α. Πειραιῶς κ. Κ. Δημητρόπουλος καὶ ἄλλοι ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι.

Καὶ ὑπὸ τὸ αὐτὸ κλῖμα ἐνθουσιασμοῦ ἐδόθη καὶ ἡ τρίτη παράστασις εἰς τὴν Ποντιακὴν Λέσχην Νικαίας τὴν 28ην Νοεμβρίου, κατὰ τὴν ὁποίαν παρευρέθησαν πλέον τῶν 600 ἀτόμων. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ οἱ βουλευταὶ κ. Χ. Μπουγᾶς καὶ Δ. Διαμαντίδης, ὁ Δήμαρχος Νικαίας κ. Δ. Καρακουλουξῆς, ὁ Πρόεδρος τῆς Ποντιακῆς Λέσχης κ. Χ. Θεοδωρίδης, ὁ Διευθυντὴς τῆς οἰκείας Ἀστυνομικῆς

Μία ἄποψις τῆς αἰθούσης τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου Πειραιῶς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ προγράμματος.

Ὑποδιευθύνσεως, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κ. Σπυριούνης καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ κατώτεροι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι. Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ ἐνθουσιασμὸς εἰς τὴν Νικαίαν ὑπερέβη τὰ προσδοκώμενα, ὁ ὄγκος τοῦ κοινοῦ ἐπέβαλλε τὴν μεταφορὰν καθισμάτων ἐκ τῶν πέριξ κέντρων καί, γενικῶς οἱ παρακολουθήσαντες τὰς τόσον αὐθορμήτους ἐκδηλώσεις τῶν παρευρεθέντων ἀπεκόμισαν τὰς πλέον συγκινητικὰς, ἂν ὄχι συγκλονιστι ὰς ἐντυπώσεις.

*
* *

ΘΕΡΜΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ἐκφράζονται καὶ διὰ τῶν στηλῶν αὐτῶν πρὸς τὸν κ. Δ. Παγουλάτον, τὸν ἐκλεκτὸν θιασάρχην καὶ ἠθοποιόν, ὁ ὁποῖος τόσον εὐγενῶς παρεχώρησεν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων τὴν αἴθουσαν τοῦ θεάτρου τῆς ὁδοῦ Σίνα Ἀθηνῶν διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς Παιδικῆς Σκηνῆς. Ἐπίσης, θερμαὶ εὐχαριστίαι ἐκφράζονται πρὸς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν τοῦ Πειραιῶς διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου τῆς γείτονος, ὡς καὶ πρὸς τὴν Λέσχην Ποντίων Νικαίας τοῦ Πειραιῶς. Ἀλλὰ θερμοτάτας εὐχαριστίας ἐκφράζουν αἱ στῆλαι καὶ πρὸς τὸν κ. Α. Ἐμμανουήλ, τὸν διευθυντὴν τοῦ «Ὀρφείου Ἀθηνῶν», ὁ ὁποῖος μὲ τόσην εὐγένειαν καὶ κατανόησιν τῶν σκοπῶν τῆς Παιδικῆς Σκηνῆς ἔχει πα-

ραχωρήσει μίαν αἴθουσαν, ἀπὸ συστάσεως τῆς Σκηνῆς, διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν παιδιῶν μας.

Καὶ μία σύστασις διὰ τῶν στηλῶν αὐτῶν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἀστυνομικούς : Ἐμπιστευθῆτε τὰ παιδιά σας, διὰ τὰς ἐλευθέρας βραδυνὰς ὥρας των, εἰς τὴν Παιδικήν μας Σκηνήν. Δὲν πρόκειται νὰ ἐξέλθουν ἠθοποιοί, ὅπως κακῶς πολλοὶ νομίζουν. Ἀλλὰ πρόκειται, νὰ εἶσθε ὑπερβέβαιοι, νὰ λάβουν μίαν γενικὴν μόρφωσιν ἐπὶ πνευματικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ζητημάτων, νὰ καλλιεργηθῇ ἡ ἐθνικοθρησκευτική, πνευματική, ἠθικὴ καί, ἀργότερα, μουσικὴ ἀνάπτυξίς των. Διὰ τῆς Παιδικῆς Σκηνῆς, ὅπως ἐτονίσθη εἰς τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἔτους διαταγὴν τοῦ Ἀρχηγοῦ κ. Ε. Καραμπέτσου, τὰ παιδιά μας «ἀναπτύσσουν μὲ ἡρεμίαν καὶ ἁρμονικότητα τὸν πνευματικὸν καὶ ψυχικὸν των κόσμον, ἀντλοῦν πλοῦτον διδαγμάτων καὶ τείνουν σὺν τῷ χρόνῳ, δεχόμενα καὶ τὰς ἄλλας εὐμενεῖς ἐπιδράσεις, ἤτοι τῆς οἰκογενείας, τῆς ἐκκλησίας, τοῦ σχολείου καὶ τῆς κοινωνίας ἐν γένει, νὰ διαμορφώσουν τὸν χαρακτῆρα των ἠθικῶς καὶ ἀποβοῦν τελικῶς ὑγιᾶ καὶ ἐπωφελῆ μέλη τῆς κοινωνίας καὶ τῆς Πατρίδος».

Τέλος, ἂς ἐπιτραπῇ εἰς τὰς στήλας νὰ ἐκφράσουν τὰ θερμὰ συγχαρητήριά των—μαζὶ μὲ ἐκεῖνα τοῦ ἐκλεκτοῦ κοινοῦ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς—πρὸς δύο ἀφανεῖς ἥρωας τοῦ θαύματος «Παιδικὴ Σκηνή» : Πρὸς τὸν Ἀστυνόμον Α' κ. Ν. Ἀθανασόπουλον, διευθυντὴν τῶν συγκροτημάτων τῆς Σκηνῆς, καὶ πρὸς τὸν κ. Σ. Νικολαΐδην, ἐκλεκτὸν μουσικοδιδάσκαλον καὶ σκηνοθέτην τῶν παρουσιαζομένων ἔργων.

ΧΑΡΑΛ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Παραθέτομεν ἐνταῦθα ὡρισμένα σχόλια τῶν ἐφημερίδων ἐπὶ τῶν ἐκδηλώσεων τῆς Παιδικῆς Σκηνῆς.

Ἡ ἐφημερὶς «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» τῆς 16ης Νοεμβρίου γράφει :

« Μία παράστασις ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν »

«Ἡ Ἑταιρία τῶν Ἑλλήνων Θεατρικῶν Συγγραφέων αἰσθάνεται ξεχωριστὴ χαρὰ γιὰ τὸ νέο βῆμα προόδου, ποὺ ἐπιτελεῖται ἀπὸ τὸ Ἀρχηγεῖο τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ τὴν ἵδρυσι λέσχης πρὸς ψυχαγωγίαν τῶν παιδιῶν τῶν ἀστυνομικῶν». Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια ἐχαιρέτισε τὴν ἵδρυσι τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Θεατρικῶν Συγγραφέων κ. Γ. Ἀσημακόπουλος.

» Καὶ ἡ προχθεσινὴ παράστασι τοῦ θιάσου τῶν παιδιῶν ἦταν μιὰ ἀπόδειξι ὅτι ὁ κ. Ἀσημακόπουλος δὲν εἶχε πέσει ἔξω ὅταν ὡς εἰδικὸς μιλοῦσε γιὰ τοὺς «μικρούς ἠθοποιούς» μὲ τὰ καλύτερα λόγια.

» Στὸ θέατρο «Παππᾶ» οἱ «μικροὶ ἠθοποιοὶ» ἔδωσαν προχθὲς ἕνα νέο δεῖγμα τῆς δουλειᾶς τους μὲ τὸ ἔργο «28η Ὀκτωβρίου». Τὰ παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν, μπόρεσαν νὰ φέρουν τοὺς θεατὲς ἀρκετὰ χρόνια πίσω, στὶς ὧρες ἐκείνης τῆς ἱστορικῆς ἡμέρας. Τὰ παιδιὰ ποὺ ἀκόμα δὲν εἶχαν γεννηθῆ ἐκείνη τὴν ἐποχή!

» Οἱ «μικροὶ ἠθοποιοὶ» κατὰ κοινὴ ὁμολογία, παρουσίασαν μία «καλοδεμένη» παράστασι, ποὺ τίποτε δὲν εἶχε νὰ ζηλέψῃ ἀπὸ παραστάσεις ποὺ δίδουν ἐπαγγελματίες ἠθοποιοί. Ὅλα ὅσα παρουσίασαν, ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τοῦ ἁπλοῦ στρατιώτη μέχρι τοῦ στρατηγοῦ, τὴν ἡρωικὴ μάχη καὶ τὴν καρτερικὴ σύζυγο, ἦταν τόσο ἀληθινὰ ποὺ ἀρκετὲς φορὲς οἱ θεατὲς διέκοψαν τὴν παράστασι μὲ χειροκροτήματα.

» Τὴν θεατρικὴ παράστασι τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» παρηκολούθησε ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, βουλευτὲς καὶ ἀξιωματικοὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοῦ Στρατοῦ.

» Μετὰ τὴν παράστασι, ὁ Ὑπαστυνόμος κ. Χ. Σταμάτης ἀνέπτυξε τὸ περιεχόμενον τοῦ ἔργου ποὺ ἐπαίχθη».

Ἡ ἐφημερὶς «ΒΡΑΔΥΝΗ» τῆς 17ης Νοεμβρίου γράφει ἐπίσης :

« Μία ἀξιέπαινος πατριωτικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις στὸ θέατρο «Γιώργου Παππᾶ».

« Μιὰ σεμνὴ πατριωτικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις ἔλαβε χώραν τὴν Κυριακήν, 14 Νοεμβρίου, εἰς τὸ θέατρον Γιώργου Παππᾶ. Ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων», ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὴν Φιλαρμονικὴν τοῦ Σώματος καὶ ἀρίστους λογοτέχνας ἀξιωματικούς, παρουσίασε ἕνα πλούσιον καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα, ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν οἱ νεαροὶ ἑρμηνευταί, ὅλοι παιδιὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ἀπέδωσαν τὸ σκέτς «Κορυτσὰ» τοῦ Δ. Μπόγρη καὶ ἀπήγγειλαν ποιήματα πατριωτικοῦ περιεχομένου. Μὲ ἐπιτυχίαν ἐπίσης ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπέδωσε τὸ ἐμβατήριον «Ἀστυνομία Πόλεων» τοῦ κ. Δ. Μπουκουβάλα, Ὑπαστυνόμου Α΄, τὴν «Ἑλληνικὴ Πανήγυριν» τοῦ Σ. Καίσαρη καὶ «Ἐπιλογὴ Ἑλληνικῶν Τραγουδιῶν» τοῦ κ. Σ. Δουκάκη, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Δ. Μπουκουβάλα, ὡς καὶ τὴν «Ἀρλεζιάνα» τοῦ Μπιζὲ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Β. Σωζοπούλου καὶ ἄλλα.

» Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ὅλης ἐκδηλώσεως ἐξεφώνησε λίαν ἐπιτυχῶς ὁ γνωστὸς λογοτέχνης κ. Χαρ. Σταμάτης, Ὑπαστυνόμος Α΄ καὶ συνεργάτης ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν ἐπὶ φιλογικῶν καὶ ἀστυνομικῶν ζητημάτων. Ἄλλος λογοτέχνης ἀξιωματικός, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ κ. Σ. Πηλὸς τῶν ραδιοφωνικῶν ἐκπομπῶν Ἀστυνομίας ἀνέπτυξε τοὺς σκοποὺς τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς». Καὶ οἱ δύο νέοι αὐτοὶ ἀξιωματικοί, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες τῆς ἐκδηλώσεως, κατεχειροκροτήθησαν καὶ ἀπέσπασαν τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τοῦ πολυπληθοῦς κοινοῦ καὶ τῶν ἐπισήμων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Χ. Ἀποστολάκος, οἱ βουλευταὶ κ.κ. Δ. Βρανόπουλος, Ε. Ἀνερούσης καὶ Κ. Παπασπύρου, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας κ. Ε. Καραμπέτσος, ὁ ἀντιδήμαρχος κ. Ρίτσος, ἀνώτεροι ἀξιωματικοί, ἐκπρόσωποι τοῦ Τύπου κ.λ.π. Τὸ ἴδιον, συγχαρητήρια ἀπέσπασαν καὶ ἐχειροκροτήθησαν ὁ διευθυντὴς τῶν συγκροτημάτων «Παιδικῆς Σκηνῆς» κ. Ν. Ἀθανασόπουλος, Ἀστυνόμος Α΄, καὶ ὁ σκηνοθέτης κ. Σ. Νικολαΐδης.

» Εἶναι ἀξία συγχαρητηρίων ἡ Ἀστυνομία Πόλεων—καὶ εἰδικώτερον ὁ Ἀρχηγός της κ. Ε. Καραμπέτσος, εἰς τὴν εὐγενῆ πρωτοβουλίαν τοῦ ὁποίου ὀφείλεται ἡ ἵδρυσις τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς» τοῦ Σώματος—διὰ τὴν ὡραίαν ἐκδήλωσιν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἰς τὸν τομέα τῶν Δημοσίων Σχέσεων. Μὲ παρομοίας ἐκδηλώσεις συσφίγγονται οἱ δεσμοὶ Ἀστυνομίας καὶ κοινοῦ καὶ γίνεται εὐρύτερα γνωστὴ ἡ ἐκπολιτιστικὴ ὑπηρεσία τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων πρὸς τὴν κοινωνίαν. Ἀλλὰ ἀξία συγχαρητηρίων εἶναι ἡ Ἀστυνομία καὶ διὰ τὰ ἀνωτέρω μνημονευόμενα νέα στελέχη της, τοὺς νέους ἀξιωματικοὺς ποὺ σημειώνουν θαυμαστὰς ὁμολογουμένως ἐπιτεύξεις εἰς τοὺς τομεῖς τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν.

» Ἐπιθυμία τοῦ κοινοῦ εἶναι νὰ λαμβάνουν χώραν εἰς συχνότερα χρονικὰ διαστήματα παρόμοιαι ἐκδηλώσεις, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς κοινωνίας μας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος. Καὶ πιστεύομεν ὅτι τὰς αὐτὰς ἐντυπώσεις θὰ ἀφήσῃ καὶ ἡ προετοιμαζομένη διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν ἐπανάληψις τῆς παραστάσεως εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον τοῦ Πειραιῶς».

Ἡ ἐφημερὶς «ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΗ» τῆς 29 Νοεμβρίου, παραθέτουσα μεγάλην φωτογραφίαν ἀπὸ σκηνὴν τοῦ ἔργου «Κορυτσᾶ» γράφει ἐπίσης :

«Ἡ «Παιδικὴ Σκηνὴ» τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ παιδιὰ ἀστυνομικῶν, σημειώνει μιὰ λαμπρὴ σταδιοδρομία καὶ χειροκροτεῖται ζωηρότατα ἀπὸ τοὺς νεαρούς θεατές. Ἤδη χθὲς ἔδωσε τὴν τρίτη της παράσταση στὴ Νίκαια μὲ τὸ ἔργο τοῦ Μπόγρη «Κορυτσᾶ». Κατὰ τὴ χθεσινὴ ἐκδήλωση... κλπ.».

Καὶ ἄλλες ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς ἀφιερώνουν κολακευτικὰ σχόλια διὰ τὰς τρεῖς ἐκδηλώσεις τῆς «Παιδικῆς Σκηνῆς». Τὰ παραλείπομεν ἐλλείψει χώρου.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Ὀβρένοβιτς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγνάντων, κοντὰ στὴ πλατεία «Φιλοπάππου».

Ὁ Μίλος Ὀβρένοβιτς (1780—1860), Σέρβος ἡγεμών, ἱδρυτὴς τῆς δυναστείας τῶν Ὀβρένοβιτς, ἠγήθη τοῦ σερβικοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος (1815) καὶ ἔγινεν ὕπατος ἡγεμὼν τῆς χώρας (1817). Θεωρεῖται ὡς ὁ ἱδρυτὴς τῆς νεωτέρας Σερβίας.

Ὀδεμησίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἕβρου 36, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Ἱπποκράτειον».

Τὸ Ὀδεμήσιον, πόλις τῆς Δ. Τουρκίας στὸ νομὸ Σμύρνης, βρίσκεται στοὺς πρόποδες τοῦ ὄρους Τμώλου, κοντὰ στὴ δεξιὰ ὄχθη τοῦ ποταμοῦ Καΰστρου (Κιουτσούκ-Μεντερὲς), ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 27 χιλ. κατοίκους. Τὸ Ὀδεμήσιον κατελήφθη τὸ 1919 ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸ στρατὸ καὶ παρέμεινε στὴν κατοχή του μέχρι τὸν Αὔγουστο τοῦ 1922. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια καὶ συνοικισμοὺς τῶν Ἀθηνῶν).

Ὀδυσσέως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κολωνοῦ 72, στὸ θέατρο «Περοκέ».

Πρόκειται γιὰ τὸν περιώνυμο βασιλιὰ τῆς Ἰθάκης, τὸν γυιὸ τοῦ Λαέρτου καὶ τῆς Ἀντικλείας, τὸν σύζυγο τῆς Πηνελόπης καὶ πατέρα τοῦ Τηλεμάχου. Ὁ Ὀδυσσεὺς μετέσχε τῆς Τρωϊκῆς ἐκστρατείας, ἐπικεφαλῆς πολεμιστῶν ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, Ἰθάκη, Ζάκυνθο κ.ἄ. καὶ κατὰ τὴν μακροχρόνια πολιορκία τοῦ Ἰλίου προσέφερε σημαντικώτατες ὑπηρεσίες στοὺς Ἀχαιούς, διακρίθηκε γιὰ τὴν ἀνδρεία του, τὴν τόλμη, τὴν πανουργία καὶ τὴν εὐγλωττία του.

Μεταξὺ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Ὀδυσσέως συγκαταλέγεται ἡ ἁρπαγὴ τοῦ Παλλαδίου ἐκ τῆς Τροίας, ἡ σύλληψις τοῦ κατασκόπου Δόλωνος, ἡ ἀπαγωγὴ τῶν ἵππων τοῦ συμμάχου τῶν Τρώων Ρήσου κ.ἄ. Μὲ ἰδική του προτροπὴ κατασκευάσθηκε ὁ Δούρειος ἵππος, μέσα στὸν ὁποῖον ἐνεκλείσθη μαζὶ μὲ ἄλλους ἥρωες Ἀχαιούς. Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἅλωσι τῆς Τροίας, ὁ Ὀδυσσεὺς περιπλανήθηκε δέκα χρόνια μέχρι νὰ γυρίση στὴν πατρίδα του Ἰθάκη ὅπου καὶ ἀπέθανε σὲ μεγάλη ἡλικία, ἂν καὶ κατὰ μιὰ ἄλλη ἐκδοχὴ ἐφονεύθη ἀπὸ τὸν ἐκ τῆς Κίρκης γυιό του Τηλέγονο.

Ὁ μῦθος τοῦ Ὀδυσσέως ἐνέπνευσε πολλοὺς ποιητάς, ἰδιαίτερα δὲ τοὺς τραγικούς, καθὼς καὶ σημαντικοὺς καλλιτέχνες κατὰ τοὺς ἀρχαίους καὶ νεωτέρους χρόνους. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Ὀζιᾶς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Καλλισθένους, κοντὰ στὴν πλατεία «Μερκούρη» (τέρμα λεωφορ. γραμμῆς Ὁμόνοια—Φιλοπάππου).

Ὀζιὰ ὠνομάζετο, κατὰ τὸ διάστημα τῆς τουρκοκρατίας, τὸ γνωστὸ ὄρος τῆς Ἀττικῆς Πάρνης.

Ὄθωνος.

Ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ὁδὸν Ἀμαλίας 2 καὶ τελειώνει στὴν Φιλελλήνων 1 (Σύνταγμα).

Ὁ Ὄθων, ὁ πρῶτος βασιλιὰς τῆς Ἑλλάδος, γιὸς τοῦ βασιλιᾶ τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου Α', γεννήθηκε τὸ 1815 στὸ Σάλσμπουργκ. Ὕστερα ἀπὸ τὸ πρωτόκολλο τοῦ Λονδίνου (1832), ποὺ ὑπέγραψαν ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσία, κατῆλθε στὴν Ἑλλάδα καὶ ἀποβιβάσθηκε στὸ Ναύπλιο, πρώτη πρωτεύουσα, τὴν 25η Ἰανουαρίου τοῦ 1833, ὅπου καὶ παρέμεινε μέχρι τῆς μεταφορᾶς τῆς ἕδρας τοῦ Κράτους στὴν Ἀθήνα (12-12-1834).

Ἀρχικὰ καὶ μέχρι νὰ ἐνηλικιωθῇ (20-5-1835) τὰ βασιλικὰ καθήκοντα ἀσκοῦσε πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀντιβασιλείας, ὑπὸ τὸν Ἁρμανσπέργκ. Τὸ 1836 νυμφεύθηκε τὴν Ἀμαλία. Ἡ δεσποτικὴ διοίκησις τῶν Βαυαρῶν, ἰδιαίτερα δὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς πρωθυπουργίας τοῦ Ἁρμανσπέργκ, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐταρχικότης τοῦ ἰδίου τοῦ Ὄθωνος, ἔγιναν ἀφορμὴ πολλῶν προστριβῶν του πρὸς τὰ πολιτικὰ Κόμματα καὶ δημιουργίας ἐντόνου ἀντιθέσεως ἀπὸ τὸν λαό. Ἔτσι ἐξερράγη ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1843 (τῆς 3ης Σεπτεμβρίου), μετὰ τὴν ἐπικράτησι τῆς ὁποίας ὁ Ὄθων ὡρκίσθηκε (Μάρτιος 1844) στὸν ὑπὸ τῆς Α' Ἐθνοσυνελεύσεως ψηφισθέντα Συνταγματικὸ Χάρτη. Ἀλλὰ καὶ μετὰ συνεχίσθηκε ἡ λαϊκὴ δυσφορία, ἐξ αἰτίας κυρίως τῆς ἀτεκνίας τῆς βασιλίσσης. Μετὰ δὲ τὴν ἀποτυχία τῶν κινημάτων τοῦ 1854 στὴ Θεσσαλία καὶ στὴν Ἤπειρο κατὰ τῶν Τούρκων καὶ τὴν κατοχὴ τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν Ἀθηνῶν (1854—1857) ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἐξερράγησαν στὶς ἐπαρχίες πολλὲς στάσεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὁ Ὄθων ἀναγκαζόταν νὰ παραβιάζῃ συνταγματικὰς διατάξεις. Ἡ λαϊκὴ ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη καὶ στὴν Ἀθήνα («Σκιαδικὰ») καὶ στὸ Ναύπλιο («Ναυπλιακά»), ἀποκορυφώθηκε δὲ κατὰ τὸ διάστημα τῆς περιοδείας τοῦ Ὄθωνος στὴ Πελοπόννησο (1862), ὁπότε, ὕστερα ἀπὸ ἀναίμακτη ἐπανάστασι τῶν φρουρῶν Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Μεσολογγίου κ.ἄ. (6—11/10/1862) ἀναγκάσθηκε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν θρόνο καὶ τὴν Ἑλλάδα, μεταβαίνοντας στὴν Βαμβέργη, ὅπου καὶ ἀπέθανε ὕστερα ἀπὸ πέντε χρόνια (12/7/1867). Ἐτάφη στὸ Μόναχο φέροντας τὴν ἑλληνικὴ φουστανέλλα. Ὕστερα ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια ἀπέθανε καὶ ἡ σύζυγός του βασίλισσα Ἀμαλία. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Οἰδίποδος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κηφισσοῦ 43, κοντὰ στὴν ἐκκλησία «Ἐσταυρωμένος» τῆς Κολοκυνθοῦς.

Ὁ Οἰδίπους, ὁ πολυθρύλητος βασιλιὰς τῶν Θηβῶν, ἦταν γιὸς τοῦ Λαΐου καὶ τῆς Ἰοκάστης καὶ ἔγγονος τοῦ Λαβδάκου. Ὄντας ἀκόμη βρέφος, ἐξετέθη ἀπὸ τὸν πατέρα του στὸ ὄρος Κιθαιρῶνα, ἐξ αἰτίας τοῦ χρησμοῦ, κατὰ τὸν ὁποῖο ὁ Λάϊος θὰ ἐφονεύετο κάποτε ἀπὸ τὸν γυιό του. Κάποιος ὅμως Κορίνθιος βοσκὸς διέσωσε τὸν Οἰδίποδα, ὁ ὁποῖος τελικὰ ἀνατράφηκε καὶ υἱοθετήθηκε ἀπὸ τὸν βασιλιὰ τῆς Κορίνθου Πόλυβο.

Ὅταν ἀνδρώθηκε καὶ ἔλαβε ἀπὸ τὸ μαντεῖο τὸν χρησμό, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐφόνευε τὸν πατέρα του καὶ θὰ γινόταν σύζυγος τῆς μητέρας του, ἔφυγεν

ἀπὸ τὴν Κόρινθο καὶ κατηυθύνθη πρὸς τὴν Βοιωτία. Στὸ δρόμο ὅμως ἐφόνευσεν, ἐξ ἀγνοίας του, τὸν πατέρα του, ποὺ μετέβαινε στοὺς Δελφούς. Φθάνοντας στὴ Θήβα καὶ λύνοντας τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγός, ἔλαβεν, ὡς ἀμοιβή, τὸν θρόνο τῶν Θηβῶν καὶ νυμφεύθηκε τὴν χήρα Ἰοκάστη, ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἀπέκτησε τὸν Ἐτεοκλέα, τὸν Πολυνείκη, τὴν Ἰσμήνη καὶ τὴν Ἀντιγόνη.

Μαθαίνοντας ἀργότερα ἀπὸ τὸν Τειρεσία τὴν τρομερὴ ἀλήθεια (φόνο τοῦ πατέρα του καὶ αἱμομειξία μὲ τὴ μητέρα του), ἐξώρυξε τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ὁδηγούμενος ὑπὸ τῆς Ἀντιγόνης ἔφθασεν, ὡς τυφλὸς ἐπαίτης, στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἀπέθανε στὸν Ἵππειο Κολωνό. Ἡ τραγικὴ μοῖρα τοῦ Οἰδίποδος ἐνέπνευσε πολλοὺς δραματικοὺς ποιητὰς τῶν ἀρχαίων καὶ νεωτέρων χρόνων, ὅπως τὸν Αἰσχύλο («Λάϊος», «Οἰδίπους», κ.ἄ.), τὸν Σοφοκλέα («Οἰδίπους τύραννος», «Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ»), τὸν Εὐριπίδη, τὸν Κορνήλιο, τὸν Βολταῖρο κ.ἄ.

Οἰκονομίδου Βασιλείου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παπαντωνίου 43, στὸν παλαιὸ Ἅγιο Ἐλευθέριο τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν.

Ὁ Βασίλειος Οἰκονομίδης, διαπρεπὴς νομοδιδάσκαλος καὶ ἀνώτατος δικαστικὸς τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, γεννήθηκε στὴν Βυτίνα τὸ 1814. Τὸ 1846 ἔγινε τακτικὸς καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, θέσι ποὺ διετήρησε μέχρι τὸ 1875. Παράλληλα, ὑπηρετῶν ὡς δικαστικὸς τὸ 1861 προήχθη εἰς ἀντιπρόεδρο τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ ἀπὸ τὸ 1867—1875 διετέλεσε δικαστικὸς σύμβουλος. Συνέγραψε διάφορα νομικὰ ἔργα καὶ ἀπέθανε τὸ 1894.

Οἰκονόμου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Στουρνάρα 2, στὴν πλατεία «Ἐξαρχείων».

Ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, ὁ ἐξ Οἰκονόμων, ἐξέχουσα φυσιογνωμία τῆς ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους καὶ ἐπιφανέστατος ἐκπρόσωπος τῆς πνευματικῆς κινήσεως τῆς προεπαναστατικῆς καὶ μετεπαναστατικῆς περιόδου, γεννήθηκε τὸ 1780 στὴν Τσαριτσάνη τῆς Θεσσαλίας. Ἀπὸ τὸ 1809—1819 ἐδίδαξε στὴ Σχολὴ Σμύρνης. Τὸ 1837 ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀθήνα, ὅπου καὶ ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου του (1857).

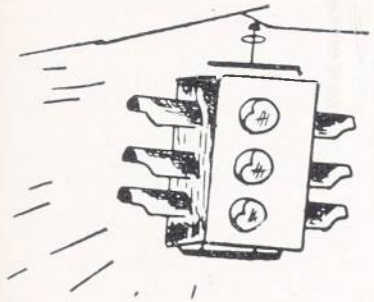
Ὁ Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, συνετάχθη μὲ τοὺς ἀκολουθοῦντας συντηρητικὴ γραμμὴ στὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινωνικὰ ζητήματα καὶ ἐπολέμησε πολὺ τὸν φιλελευθερισμὸ τοῦ Θεοκλήτου Φαρμακίδου καὶ τοῦ Νεοφύτου Βάμβα. Ἡ συγγραφική του παραγωγὴ εἶναι καὶ πλουσιωτάτη καὶ ποικιλωτάτη. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Ν. Σμύρνη).

Οἰκονόμου Ἀριστείδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρικάκη 7, κοντὰ στὸν Ἅγιο Δημήτριο τῶν Ὅπλων (Τρεῖς Γέφυρες).

Ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμος (1835—1890), διακεκριμένος νομομαθής, δικαστικὸς καὶ πολιτευόμενος ἀπὸ τὰ Καλάβρυτα, ὡς ἔφέτης Ἀθηνῶν συνετέλεσε στὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ Χαριλάου Τρικούπη, ποὺ εἶχε δημοσιεύσει τὰ περίφημα ἄρθρα του «Τὶς πταίει». Ἐπὶ κυβερνήσεως Τρικούπη διωρίσθη εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν στὴν Ἀθήνα. Ἀπολυθεὶς ἀπὸ τὴν δικαστικὴ ὑπηρεσία, ἄρχισε νὰ δικηγορῇ στὴν Ἀθήνα ἀπὸ τὸ 1879. Ἐξελέγη δυὸ φορὲς βουλευτής. Ἐξετιμᾶτο ἰδιαίτερα γιὰ τὸ ἦθος, τὴν παρρησία, τὴν ἀκεραιότητα, τὸ σπινθηροβόλο πνεῦμα καὶ τὴ γόνιμη κοινωνικὴ δρᾶσι του.

(Συνεχίζεται)

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

ΝΕΚΡΟΙ 2, οἱ Α. Καφαντάρης, καὶ Ἀντ. Ταρτίδης, ἐπιβάται μοτοποδηλάτου, ποὺ τοὺς παρέσυρε φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸ Γ. Ταρίνογλου, ἔξω ἀπὸ τὴν Ξάνθη.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Ματαράγκας, ὅταν φορτηγὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Α. Παγώνη, ἔπεσε σὲ σταματημένο φορτηγὸ Δ.Χ., στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε τὸ θῦμα. Τὸ δυστύχημα ἔγινε στὴν Κόρινθο.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Καράμπαλης, τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Ν. Διαμαντόπουλο, στὴν δημοσία ὁδὸ Μεσσήνης.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Δ. Γιαντσᾶς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Λιβανέζο Μαχμοὺτ Κουτλί, στὴν ὁδὸ Κατερίνης-Λαρίσης.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Θ. Βαμβακίδης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ποὺ παρεσύρθη ἀπὸ γεωργικὸ ἑλκυστήρα, στὴν Θεσσαλονίκη.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Ἀλεξίου, ποὺ τὸν παρέσυρε στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο, μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Παναγιωτίδη, στὴν Καβάλα.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Καραστέργιος, ἐτῶν 7, τὸν ὁποῖο παρέσυρε τὸ φορτηγὸ 190-210, μὲ ὁδηγὸ τὸν Β. Κατσίφαν, στὴν ὁδὸ Καρδίτσης-Τρικάλων.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Μάρκου καὶ τραυματίας ὁ Α. Παγώνης, ὅταν δύο φορτηγὰ συνεκρούσθησαν, στὸ 81 χιλ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν-Κορίνθου.

ΝΕΚΡΑ ἡ Σταυρούλα Σταύρου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ. 130915, μὲ ὁδηγὸ τὸν Θ. Δημητρακόπουλο, στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν-Λαμίας.

ΝΕΚΡΑ ἡ Βασ. Μπίρου, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἄγγελο Ματάρη, στὴν ὁδὸ Καρδίτσης-Τρικάλων.

ΝΕΚΡΑ ἡ Ζωὴ Ζωγράφου, 14 ἐτῶν, τὴν ὁποία παρέσυρε τὸ Ι.Χ., μὲ ὁδηγὸ τὸν Ε. Κατσαρό, στὴν ὁδὸ Ἀγρινίου-Μεσολογγίου.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ 5, ὁ Κ. Λαμπρόπουλος, ὁ σύζυγός του Χρυσούλα, ἡ Κ. Σταυράκη, ὁ Ἰ. Σπυρόπουλος, καὶ ἡ Τ. Κωνσταντοπούλου, ὅταν τὸ Ι.Χ., ποὺ ὁδηγοῦσε συνεκρούσθη μὲ ἁμαξοστοιχία, ποὺ πήγαινε στὸν Πύργο.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Λ. Μασοῦσος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν συνεκρούσθη μὲ ἄλλο μοτοποδήλατο, στὴν ὁδὸ Γεραμάτα τῆς Μυτιλήνης.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΗ σοβαρὰ ἡ Μαρία Κουμανίτου, 14 ἐτῶν (τῆς κόπηκαν τὰ πόδια), ὅταν, ἐνῶ περίμενε στὸ πεζοδρόμιο τὸ λεωφορεῖο, στὴν ὁδὸ Χαλανδρίου Ἁγίας Παρασκευῆς, συνεκρούσθησαν δύο φορτηγὰ μὲ ὁδηγοὺς τὸν Δ. Σιδέρη καὶ Π. Χωραφόπουλο, ὁπότε τὸ ἕνα παρεξέκλινε καὶ ἔκοψε τὰ πόδια τοῦ θύματος, κατόπιν δὲ μπῆκε μέσα σ' ἕνα παντοπωλεῖο.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Σκουλῆς, τὸν ὁποῖο παρέσυρε μοτοσακὸ μὲ ὁδηγὸ τὸν Κ. Φλῶρο, στὴν ὁδὸ Πειραιῶς.

ΝΕΚΡΟΙ οἱ στρατιῶτες Γ. Ἀντωνᾶτος καὶ Χαρ. Ἀναγνωστόπουλος, ὅταν τὸ στρατιωτικὸ αὐτοκίνητο ἀνετράπη, στὸ 4ο χιλ. τῆς ὁδοῦ Βένας-Ροδόπης.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ν. Καρβουνίδης, ὁδηγὸς φορτηγοῦ, ὅταν τοῦτο παρὰ τὸ 11 χιλ. τῆς ὁδοῦ Δροσοπηγῆς-Ἄρτης, ἔπεσε σὲ χαράδρα, βάθους 100 μέτρων. Εὑρέθη μετὰ ἑξάμερες ἀναζητήσεις.

ΝΕΚΡΟΙ οἱ Ι. Κωνσταντακόπουλος καὶ ἡ γυναικαδέλφη του Σ. Γεωργίου ποὺ ἐπέβαιναν μοτοποδηλάτου καὶ τρέχοντες μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, ἔπεσαν στὴν κοίτη τοῦ Κηφισσοῦ.

ΘΑΝΑΣΙΜΑ τραυματισμένοι, οἱ Ἀθ. Πουλόπουλος καὶ Α. Παπαβασιλείου, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ὡδηγοῦσε ὁ δεύτερος, τρέχοντας μὲ ὑπερβολικὴ ταχύτητα, ἀνετράπη στὴν στροφὴ τῆς ὁδοῦ Ποσειδῶνος.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ θανάσιμα οἱ Σπ. Παπαθανασίου καὶ Φ. Χρυσανθόπουλος, ὅταν ἐπιβαίνοντες μοτοποδηλάτου, συνεκρούσθησαν, στὴν Καλλιθέα, μὲ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς.

ΝΕΚΡΟΙ οἱ ἀδελφοὶ Ἀναστασιος Νταβατζίδης, 18 ἐτῶν καὶ Ἰωάννα, ἐτῶν 15, ἐπιβάται ἱππηλάτου ἁμάξης, ὅταν τὴν παρέσυρε ἡ 557 αὐτοκινητάμαξα, στὴν ἰσόπεδο διάβασι, παρὰ τὸ χωριὸ Τύμπανα (Δράμας).

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Πάσχος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ γεωργικὸ ἑλκυστήρα, παρὰ τὸ 7 χιλ. τῆς ὁδοῦ Νιγρίτης-Σερρῶν.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Ι. Σελαμῆς, ἀγροτικὸς διανομεύς, ποὺ ἀνετράπη τὸ μοτοσακό του καὶ ἔπεσε σὲ χαντάκι, στὸ Ἀγρίνιο.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Στ. Σκουλῆς, ποὺ τὸν παρέσυρε φορτηγὸ στὴ Ρόδο.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Π. Γριμάνης, ὅταν τὸ φορτηγὸ ποὺ ὡδηγοῦσε, ἀνετράπη καὶ ἔπεσε στὴ θάλασσα, στὴν Πειραϊκὴ χερσόνησο.

ΝΕΚΡΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ νέοι καὶ τραυματισμένος θανάσιμα ὁ Ἀλέκος Καρακαντᾶς, ἐτῶν 19. Οἱ νεκροὶ εἶναι τὰ μέλη τοῦ μουσικοῦ συγκροτήματος «Τζούνιορς» Θᾶνος Σουγιούλ, Νανὰ Μπενέκου, ἐτῶν 18, μνηστή του, Γιάννης Κρασίδης, ὁδηγὸς Ι.Χ. «Πεζὼ» καὶ ἡ Ἑλένη, ἐτῶν 20, γυναίκα του. Τὸ δυστύχημα ὀφείλεται σὲ ντεραπάρισμα λόγω βροχῆς τοῦ φορτηγοῦ «Βόλβο», μὲ ὁδηγὸ τὸν Τ. Μήτσου, ποὺ κοντὰ στὴ Φιλαδέλφια πέρασε τὴν νησίδα ἀσφαλείας καὶ ἔπεσε πάνω στὸ «Πεζὼ» ποὺ πήγαινε κανονικὰ στὴν Βαρυμπόμπη γιὰ νὰ πιοῦν οἱ νέοι καφέ.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΑΜΕΝΟΣ ΒΑΡΕΙΑ ἄγνωστος ποὺ ἔκλεψε τὸ Ι.Χ. 121855 καὶ τρέχοντας ἔπεσε πάνω σὲ δέντρο, στὴν ὁδὸ Μουστοξύδου, λόγω ντεραπαρίσματος. Κατόπιν αἱματωμένος δραπέτευσε.

ΝΕΚΡΟΙ ΔΥΟ, ὁ Ε. Γεωργιάδης καὶ ἡ Ἑλένη Τσατσόγλου, ὅταν τὸ Ι.Χ. ποὺ ἐπέβαινε πήγαινε ἀπὸ τὴ Λάρισα πρὸς τὴν Ἀθήνα καὶ κοντὰ στὴν γέφυρα τῆς Μαλακάσας ἔπεσε πάνω του λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Λαρίσης ποὺ ἔφυγε ἀπὸ τὴν πορεία του.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Τσακίρης, ἐτῶν 90, ποὺ τὸν παρέσυρε, παρὰ τὸ ἐργοστάσιο «Φὶξ» (λεωφόρος Συγγροῦ), τὸ Ι.Χ. RGE 853, μὲ ὁδηγὸ τὸν Ἀμερικανὸ στρατιώτη Μπὲρ Βὰλ Μπόλντεν.

ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Νένος, ὁδηγὸς τρικύκλου, ποὺ συνεκρούσθη, στὴν ὁδὸ Κοζάνης-Λυκόβρυσης, μὲ φορτηγό.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ σοβαρὰ τρεῖς, οἱ Χρ. Σαλτοπόδης, Ζ. Παπαγεωργίου καὶ Ε. Λαγός, ὅταν τὸ φορτηγὸ Ι.Χ. 8214 ἀνετράπη, στὴν ὁδὸ Κορίνθου-Τριπόλεως.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ Α. Ἀθανασόπουλος, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος καὶ ὁ Β. Σταθόπουλος, ὅταν συνεκρούσθη μὲ αὐτοκινητάμαξα τῶν ΣΕΚ, στὴν ἰσόπεδο διάβασι, στὸ χωριὸ Ἄμμος Μεσσηνίας.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΕΣ ΤΡΕΙΣ, οἱ Α. Δανιηλίδης, Θ. Μαθιὸς καὶ Τ. Σταυρόπουλος, κατὰ σύγκρουσι, στὴν πλατεία Ἀττικῆς, τῆς ὑπ' ἀριθμ. 186835 μοτοσυκλέττας καὶ 4965 ταξί.

Ν.Α.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ
ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ
ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1965

Α) Κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἐ.ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας—Πειραιᾶ—Πάτρας καὶ Κέρκυραν :

1) Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκογῆς των οἴκοι	1.690	Μέλη
2) » εἰς ἰατρεῖα » » »	3.086	»
3) Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια	1.146	»
4) Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρα	32	»
5) Εἰσήχθησαν εἰς νοσοκομεῖα καὶ κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των	181	»
6) Ἐγεννήθησαν εἰς μαιευτήρια	32 νέα	»
7) Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς τὰ ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τοῦ ν/μείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	3.948	»
8) Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 4.039 δρχ. εἰς	15	»
Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλῳ	10.130	»

9) Ἐξετελέσθησαν εἰς φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6.876 συνταγαί.

Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μὴν Σεπτέμβριος ἔχει ὡς ἑξῆς :

Ἔσοδα τακτικὰ	δραχμαὶ	457.020,70
Ἔσοδα ἐκ συμμετοχῆς Δημοσίου	»	466.219 —
Σύνολον Ἐσόδων	»	918.239,70
Ἔξοδα	»	888.561 —
Πλεόνασμα	»	29.678,50

Β) Ἔστω ὑπ' ὄψιν τῶν κ.κ. ἰατρῶν, οἵτινες τυγχάνουσι θεράποντες μελῶν τοῦ Κλάδου Ὑγείας Α.Π., ὅτι αἱ ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου παραγγελλόμεναι παρακλινικαὶ ἐξετάσεις ἢ θεραπεῖαι δὲν θὰ ἐγκρίνωνται, κατὰ μείζονα δὲ λόγον δὲν θὰ ἐγκρίνηται ἡ ἐπανάληψις τῶν ἀνωτέρω ἐξετάσεων, ἐὰν εἰς τὰς οἰκείας στήλας τοῦ βιβλιαρίου νοσηλείας δὲν ἔχῃ καταχωρισθῇ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τὸ ἐργαστήριον ἰατροῦ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν προηγηθεισῶν ἐξετάσεων.

Διεπιστώθη ἡ ἀναγραφὴ μεγάλων ποσοτήτων φαρμάκων, διὰ ποικιλίαν ἀσθενειῶν. Σκόπιμον εἶναι ὅπως ἀναγράφωνται μόνον τὰ ἀναγκαιοῦντα φάρμακα καὶ διὰ χρονικὸν διάστημα ὅσον οἷον τε βραχύ, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων χρονίων νοσημάτων δι' ἃ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀναγραφὴ φαρμάκων διὰ μεγαλύτερα, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ θεράποντος ἰατροῦ, χρονικὰ διαστήματα καὶ μέχρις ἑνὸς μηνὸς κατ' ἀνώτατον ὅριον.

Γ) Πᾶς, δι' οἱανδήποτε αἰτίαν ἀπομακρυνόμενος τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀ-

ΠΕΝΘΗ

Παντελῆς Φαρμάκης

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ τὴν 9—11—1965, ἐκ καρδιακῆς ἀνεπαρκείας, ὁ ἐν συντάξει Ἀστυνόμος Β΄ Παντελῆς Φαρμάκης. Τὴν κηδείαν του, ἡ ὁποία ἐγένετο τὴν ἑπομένην εἰς τὸ νεκροταφεῖον Βύρωνος, παρηκολούθησαν πλεῖστοι ἀστυνομικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ καὶ συνταξει, ἀντιπροσωπεῖαι ἀστυνομικῶν ἀπάντων τῶν βαθμῶν καὶ πλῆθος πολιτῶν. Στέφανοι πολλοὶ κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ ἐκλιπόντος, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, καὶ ἡ ἀττικὴ γῆ ἐκάλυψε ἕνα ἀκόμη τῶν παλαιμάχων στελεχῶν τῆς μεγάλης ἀστυνομικῆς οἰκογενείας.

Ὁ ἀείμνηστος Παντελῆς Φαρμάκης ἐγεννήθη τὸ ἔτος 1904 εἰς Μοσχώριον Λαμίας. Τὸ ἔτος 1926 κατετάγη εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα καὶ ἔκτοτε προήχθη: Τὸ 1943 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου, τὸ 1944 εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄, τὸ 1947 καὶ τὸ 1958 εἰς τοὺς βαθμοὺς Ὑπαστυνόμου Α΄ καὶ Ἀστυνόμου Β΄ ἀντιστοίχως. Καθ' ὅλην τὴν ἀστυνομικήν του σταδιοδρομίαν ὑπῆρξε πρᾶος καὶ εὐγενής, εὐπροσήγορος καὶ εὐσυνείδητος ἀστυνομικὸς λειτουργὸς καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηγαπᾶτο καὶ ἐξετιμᾶτο ὑπὸ ἀστυνομικῶν καὶ πολιτῶν. Ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος ἀπεχώρησε περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1959, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Ἂς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη.

Χ. Σ.

στυνομικὸς ὑπάλληλος, ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ ἅπαντα τὰ βιβλιάρια νοσηλείας τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν του, ἥτις ἐν συνεχείᾳ δέον νὰ διαβιβάσῃ ταῦτα εἰς τὸν Κλάδον Ὑγείας Ἀθηνῶν πρὸς φύλαξιν ἢ ἀκύρωσιν, ἀναλόγως τῆς αἰτίας ἀπομακρύνσεως, μνημονευομένης ἀπαραιτήτως ταύτης ἐν τῷ διαβιβαστικῷ ἐγγράφω.

Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας διαγραφῆς ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος τοῦ ὑπαλλήλου, παύει ἡ ἰσχὺς τῶν βιβλιαρίων τούτων, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς χρησιμοποιήσεώς των ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του.

Οἱ καθιστάμενοι συνταξιοῦχοι ἢ οἱ ἀπολυόμενοι διὰ λόγους ὑγείας, θὰ ἐφοδιάζωνται διὰ νέων βιβλιαρίων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

ΟΙ ΤΕΝΤΥΜΠΟΥΣ Α. Σπάθης, ἐτῶν 16 καὶ Π. Χαρδαλούπης, ἐτῶν 16, συνελήφθησαν, γιατί, μὴ θέλοντας νὰ πληρώσουν εἰσιτήριο σὲ λεωφορεῖο, ἔβριζαν τὸν εἰσπράκτορα καὶ ἤθελαν νὰ τὸν χτυπήσουν. Ἀλλὰ ἐπενέβη ἕνας ἀστυφύλαξ μὲ πολιτικὴ περιβολὴ καὶ τοὺς ὡδήγησε στὴν εἰσαγγελία.

ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΗ ἤθελε ὁ Π. Δαβῆς τὴν γυναίκα του Μαρία, ἐτῶν 20 καὶ τὸν κουνιάδο του φοιτητὴ Δ. Κορφιάτη, ὅταν τοὺς πυροβόλησε μέσα στὸ σπίτι τοῦ Κ. Μπέλου, στὴν ὁδὸ Θεασίων (Πετράλωνα), ἐπειδὴ ἡ γυναίκα του μὲ τὴν ὁποία βρισκόταν σὲ διάστασι δὲν ἐδέχετο νὰ ζήσουν μαζί. Ὁ δράστης πῆγε κατόπιν σ' ἕνα φίλο του καὶ κρύφθηκε μὲ σκοπὸ νὰ παρουσιασθῆ στὴν Ἀστυνομία, ἀλλὰ ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήσῃ, παίρνοντας 10 κουφέτα κινίνο. Συνελήφθη καὶ κρατεῖται. Τὸ θῦμα νοσηλεύεται.

ΔΥΟ ΣΑΤΥΡΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ, οἱ Α. Παπαδημητρίου καὶ Β. Κοντογιάννης εἶχαν μετατρέψει τὸ δημοτικὸ σχολεῖο τοῦ Περτουλίου σὲ διαφθορεῖο ὅπου ἐπὶ 7 χρόνια ἀνενόχλητοι διέφθειραν ἀνεξακρίβωτο ἀριθμὸ ἀνηλίκων μαθητῶν μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ σχολείου. Συνελήφθησαν καὶ προεφυλακίσθησαν.

ΕΤΡΑΥΜΑΤΙΣΑΝ μὲ ρόπαλα τὸν Ἠλία Κόρακα, ἐτῶν 54, καὶ τὴν γυναίκα του Μαρία οἱ ἀδελφοὶ Δημήτριος καὶ Γεώργιος Ξηρομερίτης, στὴν θέσι Μαυρονέρι Κατερίνης, γιὰ κτηματικὲς διαφορές.

ΛΗΣΤΕΙΑ ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΙΚΗ διεπράχθη εἰς βάρος τοῦ ὁδηγοῦ ταξὶ Μανώλη Βαμβακοπούλου, ὁ ὁποῖος βρέθηκε περασμένα μεσάνυκτα πίσω ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο Χαλανδρίου τραυματισμένος σοβαρὰ στὸ κεφάλι καὶ μὲ σπασμένο τὸ πόδι. Τὴν ληστεία τὴν ἔκαμαν δύο νεαροὶ ὡς ἑξῆς: Μίσθωσαν στὶς 9.30-10 τὸ βράδυ τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν στάσι ταξὶ Ν. Ἰωνίας καὶ διέταξαν τὸν ὁδηγὸ νὰ τοὺς πάῃ σὲ διάφορα μέρη (Φιλοθέη, Χαλάνδρι, Βριλήσια, Πολύδροσο), ὅταν δὲ βρέθηκαν πίσω ἀπὸ τὸ νεκροταφεῖο Χαλανδρίου, τὸν διέταξαν νὰ σταματήσῃ, ἐνῶ ταυτόχρονα τὸν χτύπησαν στὸ κεφάλι μὲ ἕνα τοῦβλο. Ὁ Βαμβακόπουλος ἀντεστάθη, ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ ἐπανειλημμένα χτυπήματα ἔπεσε ἀναίσθητος, ὁπότε τοῦ πῆραν ἀπὸ τὶς τσέπες τοῦ πανταλονιοῦ 500 δραχμές, ποὺ εἶχε εἰσπράξει. Κατόπιν πῆραν τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφυγαν. Ἀλλὰ στὶς 12.20, στὴν Μαγκουφάνα, στὴν ὁδὸ Δαβάκη, ἔπεσαν σὲ περίφρακτο οἰκόπεδο μὲ δέντρα καὶ τὸ αὐτοκίνητο ἔπαθε βλάβες, οἱ ἴδιοι δὲ οἱ δρᾶστες τραυματίσθηκαν, ἐγκατέλειψαν τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔφυγαν. Τοὺς εἶδαν ὅμως οἱ περίοικοι ποὺ κράτησαν τὰ χαρακτηριστικά τους. Τὸ θῦμα βρῆκε ἕνας περαστικὸς μὲ σκοῦτερ, τὸν πῆρε, τὸν πῆγε στὸ κοντινὸ σπίτι καὶ εἰδοποίησε τὴν Χωροφυλακή, ἡ ὁποία ἐκινητοποιήθη δραστήρια καὶ κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τοὺς δρᾶστες, τὴν ἑπομένη τὸ πρωί, σ' ἕνα σφαιριστήριο. Ἡ ἐνοχὴ ἀπεδείχθη καὶ ἀπὸ τὸ ματωμένο ἀποτύπωμα ποὺ βρέθηκε στὸ «παρμπρίζ» τοῦ αὐτοκινήτου. Οἱ ληστὲς (γκάγκστερς) λέγονται Β. Κερασιώτης, ἐτῶν 20 καὶ Α. Γοδώσης, ἐτῶν 18, ἄεργοι, κάτοικοι Ἀμαρουσίου. Ὡμολόγησαν τὴν ληστεία καὶ διεπιστώθη ὅτι πρὸ ἑβδομάδος εἶχαν κάμει καὶ ἄλλη ἀπόπειρα ληστείας ὁδηγοῦ ταξὶ ποὺ ἐκκρεμοῦσε στὴν Χωροφυλακή.

Ν.Α.

=ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ=

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Θωμόπουλος 'Ιωάννης καὶ 'Αδαμόπουλος 'Ιωάννης.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, κριθεὶς ἀπολυτέος διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ 'Αρχιφύλαξ κ. Τσακίρης Κωνσταντῖνος τοῦ Μιχαήλ.

***

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. 'Αρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ 'Υπαρχιφύλακος, ἐκ τοῦ ἐν ἰσχύι πίνακος προακτέων τοῦ ἔτους 1965, οἱ 'Αστυφύλακες κ.κ. Φιλιππόπουλος Μιλτιάδης τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Σφυρῆς Χαράλαμπος τοῦ Χρήστου, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων.

***

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΔΩΡΕΑΙ

'Υπὸ τοῦ συνταξιούχου 'Αστυνόμου κ. Δημητρίου Ρώσση κατετέθη εἰς πίστωσιν τοῦ παρὰ τῇ 'Εθνικῇ Τραπέζῃ λογαριασμοῦ τοῦ κλάδου 'Υγείας 'Αστυνομίας Πόλεων καὶ ὑπὲρ τοῦ σκοποῦ τούτου ποσὸν (500) πεντακοσίων δραχμῶν, εἰς μνήμην τῆς μητρός του Οὐρανίας.

***

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

—'Υπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου "Υδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης κ. Προκοπίου ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἐπιστολήν, δι' ἣν θερμότατα εὐχαριστοῦμεν :

«Πρὸς
Τὸν ἀξιότιμον κ. 'Αρχηγὸν τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων
Εἰς 'Αθήνας

»Μετὰ βαθείας συγκινήσεως ἐπληροφορήθημεν τὴν γενναιόφρονα καὶ ἀνθρωπιστικὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀστυφύλακος τῆς 'Αμέσου Δράσεως 'Αθηνῶν Ν. 79 κ. Κωνσταντίνου Κυριακούλη, ὅστις ἔσπευσε νὰ προσφέρῃ ἐκ τοῦ αἵματός του εἰς τὸν βαρέως ἀσθενοῦντα καὶ νοσηλευόμενον ἐν τῷ Τζανείῳ Νοσοκομείῳ Πειραιῶς Αἰδεσιμώτατον 'Ιερέα 'Ηλίαν Νάντην, 'Εφημέριον τῆς καθ' ἡμᾶς 'Ιερᾶς Μητροπόλεως.

»'Η τιμὴ τῆς χριστιανικῆς ταύτης χειρονομίας ἀνήκει ὄχι μόνον εἰς τὸν προαναφερθέντα ἀστυφύλακα, ἀλλ' ἀνταναλλᾶ εἰς ὁλόκληρον τὸ Σῶμα τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων, τὸ ὁποῖον συνεχίζει τοιουτοτρόπως μίαν ἱστορικὴν παράδοσιν πράξεων ἀλτρουϊσμοῦ, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

»'Επιθυμοῦμεν ὅπως εἰς τὸν διαληφθέντα ἀστυφύλακα μεταβιβάσητε καὶ ἐκφράσητε καὶ ὑμεῖς προσωπικῶς τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐαρέσκειαν τῆς 'Εκκλησίας διὰ τὴν εὐγενῆ χειρονομίαν του.

»'Επὶ τούτοις διατελοῦμεν πάντοτε μετὰ τῆς προσηκούσης τιμῆς καὶ εὐχῶν ἐν Κυρίῳ.

'Ο Μητροπολίτης "Υδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ»

—'Υπὸ τοῦ διαμένοντος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν παλαιμάχου συγγραφέως καὶ μέλους τῆς Γαλλικῆς 'Ακαδημίας κ. Κ. 'Αθανάτου, ἐστάλη πρὸς τὸν 'Αρχηγὸν τοῦ 'Αστυ-

νομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον ἡ κάτωθι ἐπιστολή, διὰ τὴν ὁποίαν θερμῶς εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Κ. Ἀθάνατον καὶ διὰ τῶν στηλῶν τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἰδοὺ τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς ταύτης :

«ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Παρίσι, Νοέμβριος 1965.

«Φίλε Κύριε Καραμπέτσο,

»Ὀφείλω νὰ Σᾶς εὐχαριστήσω, καὶ δι' Ὑμῶν τὸ Σῶμα, γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ μοῦ ἔγινε, αὐθορμήτως, νὰ δημοσιευθοῦν στὸ τεῦχος τῆς ἐπισήμου ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀστυνομίας κείμενα κρίσεων καὶ γνωμῶν μου ἀπὸ τὸν Τύπον πρὸ 40 ἐτῶν, συνοδευόμενα καὶ ἀπὸ λίαν ἐμπεριστατωμένα βιογραφικὰ ἐγκώμια περὶ τῆς συμβολῆς μου στὰ Γράμματα κ.λ.π.

»Εἶναι—χωρὶς ἴχνος φραστικῆς ὑπερβολῆς—λίαν παρήγορον καὶ ἐνθαρρυντικόν, κάτι περισσότερο ἀπὸ εὐχάριστη ἔκπληξις, λιγάκι σὰν ὄνειρο, τὸ νὰ στρέφῃ (ἐπὶ τέλους) τὸ Κράτος τὸν προβολέα τῆς προσοχῆς του ἐπὶ τῆς πνευματικῆς προσπαθείας τῶν λογίων ἀνδρῶν καὶ νὰ τοὺς ἀπονέμει δημοσίᾳ τὸν ἔπαινον γιὰ τὴν ἐκπολιτιστικὴν πλευρὰν τοῦ ἔργου των.

»Αἰσθάνομαι γι' αὐτὸ ἐπιτακτικὴν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ Σᾶς συγχαρῶ γιὰ τὴν ὡραιότατη καὶ τολμηρότατη καινοτομία τῆς ἐν γένει παρουσίας τοῦ τόσον πλουσίου σὲ χρήσιμη ἐπιλογὴ ὕλης αὐτοῦ περιοδικοῦ σας, μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐκλεκτῶν καὶ διδακτικωτάτων περιεχομένων τοῦ ὁποίου εἶχα τὴν εὐχάριστη εὐκαιρία νὰ ἰδῶ εὐλαβῶς τιμωμένην τὴν μνήμην προσφιλῶν συναδέλφων μου, ὡς ὁ Παῦλος Νιρβάνας, ὁ Τῖμος Μωραϊτίνης, ὁ Ζ. Παπαντωνίου κ.ἄ. μέσα στὸ αὐτόχρημα ἀστυνομικὸν πλαίσιον.

»Τὸ βλέπω σὰν μιὰ ἡρωϊκὴ συνθηκολόγηση τῶν αὐστηρῶν ὀργάνων τοῦ ἀπηνοῦς Νόμου πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῆς ἐλευθέρας κριτικῆς, μιὰ ἀγαστὴ καὶ χαρούμενη συμφωνία διαπαιδαγωγήσεως καὶ ἀγάπης ἀνάμεσα στὸ σύνολο τῶν φρουρῶν ἀστυφυλάκων καὶ στὸ σύνολο τῶν τιμίων πολιτῶν γιὰ τὴν ἁρμονικὴ των συνύπαρξη καὶ τὴν ἀμοιβαία των κατανόηση. Μοναδικὴ ἐγγύησις τῆς ἀναγκαίας συνεργασίας γιὰ μιὰ κοινωνία ἠρέμων σχέσεων. Αὐτὸς δὲ ὑπῆρξε καὶ ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς δημιουργίας τοῦ, εὐτυχῶς, πάντοτε νέου τούτου θεσμοῦ, οὗ τόσον ἐπαξίως εὑρίσκεσθε ἐπὶ κεφαλῆς σήμερα Σεῖς, μὲ τὴν εὐρύτητα τῶν συγχρονισμένων ἰδεῶν Σας καὶ ἀντιλήψεων.

»Ἰδιαιτέρως θὰ εἶχα ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπογραμμίσω τὴν ἀπόλυτα ἐπιτυχημένην—καὶ δυσκολωτάτην—κατάρτισιν τοῦ εἰδικοῦ ἐπιτελείου συνεργατῶν τῆς ἐκδόσεως κατ' εὐθείαν ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς ὑπηρεσίας (διότι αὐτὸ ἀκριβῶς ἔχει ἀξίαν, οἱ ἴδιοι δηλαδὴ οἱ ἀστυνομικοὶ νὰ ἐκφράζουν τὸ αἴσθημα καὶ τὰς τάσεις των). Π.χ. ὁ Ἀξιωματικὸς κ. Σταμάτης, ὅν, βεβαίως, δὲν ἔχω τὴν τιμήν, καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους κυρίους, νὰ γνωρίζω προσωπικῶς, μοῦ παρέχει ἐκ τῶν ἐπιμελῶν πονημάτων του ἀκεραίαν τὴν ἐντύπωσιν συγγραφέως καὶ χρονικογράφου περιωπῆς, μὲ ἀρτίαν συγκρότησιν διανοουμένου (κυριολεκτικῶς) καὶ μὲ ἱκανότητα τεχνικὴν τοῦ εἴδους, μὲ ἔμπνευσιν πηγαίαν καὶ ἀνεξάντλητον καὶ μὲ τάλαντον πλήρως ἀνταποκρινόμενον εἰς τὸν προορισμόν του.

»Συγχωρήσατέ μου, παρακαλῶ, φίλε Κύριε Ἀρχηγέ, τὴν παρέμβασιν, προκληθεῖσαν ἀπὸ τὴν βαθειά μου πρὸς τὴν προσωπικότητά Σας ἐκτίμησιν καὶ ἀπὸ τὸν ἀείποτε εἰλικρινῆ πόνον νὰ βλέπω τὸν τόπο μας προοδεύοντα καὶ δὴ εἰς τὰ μᾶλλον εὐαίσθητα σημεῖα του, ὡς τὸ τῆς Δημοσίας Τάξεως καὶ τῶν λειτουργῶν τῶν ἐμπιστευμένων τὴν λεπτὴν ἐντολὴν τῆς ἐφαρμογῆς της.

ΚΩΣΤΑΣ ΑΘΑΝΑΤΟΣ»

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12 - 12.30' μ.μ.

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.